

بیا! نوکیں راہے شوہاز کنیں

مریم سلیمان

بلوچی اکیڈمی کوئٹہ

www.balochiacademy.org

Email: balochiacademy@gmail.com

(c) All rights are reserved.

اے کتاب ۽ درائیں حق گوں اکیڈمی ۽ انت۔
بیدے اکیڈمی ۽ رضاء کس ایشی ۽ مواداں چاپ کت نہ کنت۔

(انٹرنیٹ ایڈیشن)

کتاب ۽ نام	:	بیانویکیں راہے شوہاز کنیں
نویسوک	:	مریم سلیمان
پرنٹرز	:	آصف پرنٹرز، کوئٹہ
سال	:	2016
نہاد	:	200

ISBN: 978-969-680-013-2

نامدات

وتی مسگہیں مات ء دوست ء مہربانیں پت ء نام ء

بلوچی زبان ۽ زالبول ندکارانی تہا مریم سلیمان ۽ کمال

بلوچ گل زمین ۽ سرا لبرانک (Litrature) ۽ توم چہ ہزاراں سال پیش ترچندگ ۽ ریچک بوتگ انت، ہے ہاترا اے سردگار ۽ کوہ ۽ کوچک، سیر لگیں پٹ ۽ وڈھ، تیاب دیم ۽ نگور دیم ۽ ہر دمگاں ساچستی سنخ ۽ کمال ۽ بودگندگ ۽ کابنت۔ بازیں دری راج یا زبان زانت اے گپ ۽ دل ۽ بہ جیڑ انت یا بہ مارنت کہ اے سردگار ۽ نشنگیں مہلوک چہ ساچستی سنخ ۽ لانتقیاں باز نرور انت۔ بلے اے گپ گیر آرگ کرزیت کہ بلوچ ۽ گیدی لبرانک ۽ (Folk Litrature) اگاں جہاں ۽ مسترچہ مستریں زبانان دیم پہ دیم بکن ۽ تہ منی حیاں ۽ بلوچی گیدی لبرانک ۽ شاہیم ۽ سنگ ۽ تور بکن ۽، بلوچی ۽ سنگ انگت گران تربیت۔ بلوچی ۽ اے گراں بہانیں گیدی لبرانک ۽ ساچشکار، ترازکار ۽ لبرانی زبان دیوک بلوچ زالبول یا شیر زال بوتگ انت کہ آہاں بلوچی زبان ۽ را گیدی شاعری، گیدی کسو، گیدی داستان ۽ دگہ بازیں گنج گوہریں مدی بکشا تگ۔

نوں چوشکہ زمانگ و ہد پہ و ہد ۽ سراوتی رنگ ۽ دروشم ۽ بدل کنان ۽ دیروی، دیم بری ۽ جدت پسندی ۽ نیمگا جنزان انت علم ۽ زانت سائینس ۽ ٹیکنالوجی باز دیما روگان انت، نوں ناں پیر زال نھنگا میں شپاں نندان گوں وتی سر ۽ نیم سری زہگاں جن ۽ پریانی کسہاں کاریت ۽ نیکہ زمستانی سارتیں شپاں بتل ۽ چاچ ۽ ایندگہ شیر کنیں شاعری ۽ دیوان برجم بنت۔ مروچی زمانگ ۽ استیں لوٹ ۽ گزرانی پیلہ کنگ ۽ ہاترا بلوچ زالبولانی سرا لازم انت کہ آچو ایندگہ راجانی زالبولانی وڑا قلم ۽ وتی زیب ۽ زینت جوڑ بکن انت تہ بلکن منے چاگرد ۽ تہا چہ ایندگہ بازیں زالبول وتی جوانیں کرد ۽ پیش داشت بکن انت۔ چوش کہ اے و ہد ۽ بازیں بلوچ زالبول علم ۽ لبرانک ۽ پڑ ۽ وتی سنخ، کمال ۽ بود ۽ پیش دارگان انت۔

اے و ہدء چندے انجیئیں زالبول است کہ آہاں بازیں پڑاں نام پیدا کتگ، اگاں من
ادا آہانی ذکر ء مہ کناں تہ نا انصافی یے بیت چوشکہ راجد پتر نویسی ء بانک ذکیہ سردار خان،
پروفیسر سعیدہ مینگل، سیاست ء پڑ ء فضیلہ عالیانی بلوچ، بانک زبیدہ جلال، بانک یاسمین لہڑی،
بانک ناز بلوچ ء دگہ بازیں، حوالکاری ء پڑ ء نرگس بلوچ ء آمنہ پناہ، لیزانک ء پڑ ء ہدامرزی
بانک گوہر ملک، ہدامرزی بانک بانل دشیاری ء بانک ع۔ ع۔ دشتی ء ابید پری آسکانی،
پروفیسر زینت ثناء، زاہدہ رئیس راجی، سلمی آرات، پروفیسر طاہرہ احساس، ڈاکٹر سٹی پرواز، ناہید
گورگچ، پروفیسر ہمزہ صدف، بشری قیوم، عبیدہ قیوم، صبیحہ کریم، صبیحہ مینگل، صبیحہ بلوچ، نسرین
بلوچ، صدف مہر، نسیمہ بلوچ، مہ جبین بلوچ، رخشندہ تاج، فوزیہ بادی، مہلب نصیر بلوچ، مہناز
بلوچ، عندلیب گچی، مہلب بلوچ، کریمہ بلوچ، رُخسانہ درمحمد، شکیلہ رحمان، شامینہ شاپین، ماہ نور
بلوچ، شاری بلوچ، امبر بلوچ، صدف سہیل، عابدہ صنم، حبیبہ پیر جان، عاشہ منیر، سارہ بلوچ
شریفہ شزار، حانی بلوچ، فرزانہ بلوچ، بنیش بخش، حانی حمل، ثاقبہ بلوچ، مریم سلیمان بلوچ،
بلوچی لیزانک ء بازیں تہر ء دروشماں اے بلوچ زالبول ندکارانی تہا بازیں انجیئیں زالبول است
انت کہ آہانی بازیں کتاب اتگ انت چوشکہ پری آسکانی، ڈاکٹر زینت ثناء، گوہر ملک، بانل
دشیاری، پروفیسر طاہرہ احساس جنک، ڈاکٹر سٹی پرواز ء عندلیب گچی۔

مریم سلیمان بلوچ ہم ہے زالبول نبشتہ کارانی تہا ہوار انت کہ آئی ء کئیں و ہدء پاس ء تہا
وتی کمال پیش داشتگ۔ مریم سلیمان بلوچ ء مسترین کمال ایش انت کہ آئی ء ہما پڑ ء وتی قلم
چست کتگ کہ اے پڑ ء بلوچی ء زالبول ندکاروتی جاگہ ء، مردیں ندکاراں وتی قلم چست کت نہ
کتگ۔ اگاں بلوچی لیزانک ء اے پڑ ء چمشانک دور دیگ بہ بیت تہ ایوکا یک ء دو مردماں
وتی قلم کار بستگ۔ اے پڑ انت سفر نویسی۔

من اے گپ ۽ گوں پہر ۽ شان گشاں کہ مریم ۽ نام بلوچی ۽ اولی زربول سفر نامہ نویسانی لڑ ۽ نبشتہ کنگ بیت کہ آئی ۽ بلوچی سفر نویسی ۽ نیم گاتی گام ایر کتنگ انت۔ اے پہ مریم سلیمان بلوچ ۽ بلوچی ۽ زربول نویسکاراں نیکیں مستاگ ۽۔

” بیانوکیں راہے شوہاز کنیں“ مریم سلیمان بلوچ ۽ امریکہ ۽ چم دیسیں تروتاب ۽ احوال انت کہ آئی ۽ جہد کتنگ کہ من ہے چم دیستیں سرگوستاں لبرانی پوشاک ۽ گورادیاں ۽ پہ بلوچ راج ۽ نوگلیں ورناء دزگوہاراں بہ شہاراں۔ چشکہ مریم اے سفر وانگ ۽ زانگی تروتاب ۽ (Study tour) بوتگ، ہے ہاتر ایشی ۽ اندر ۽ مردم ۽ گیشتر امریکہ ۽ وانگ ۽ زانگی ادارگ، راجد پتری ہند ۽ جاہ۔ نیکر ایہی عبادت جاہ، میوزیم ۽ ہودے استاد ۽ پروفیسرانی گند وند ۽ عکس گندگ ۽ کایت۔ آئی ۽ وتی ہے کمیں امریکہ ۽ جلگ ۽ وہاں باز چیز در برتگ ۽ چہ ہے تجربتاں نوکیں پد رتیچ ۽ آگہہ کنگ لوٹیت۔

دومی مستریں گپ ایش انت کہ مریم ۽ عیسائی مذہب، ہمودے جہ مندیں مہلونک ۽ زند ۽ بود، آہانی مزاج ۽ تب، دزگٹی ۽ ایندگہ ہروڑیں چست ۽ ایرانی بارو بازیریں سر پدی دست کپتنگ کہ اے کلانی دستان ہے کتاب ۽ تہاماں انت ۽ ایشی ۽ تہاگلین رنگ ۽ درشم گردشک دینیت۔

چہ نبشتہ کاری ۽ ابید مریم سلیمان بلوچ گوں بلوچی زبان، لبرانگ ۽ دود ۽ ریدگاں سک باز مہر ۽ ہدونا کی داریت، آچو ایندگہ بلوچ نودر برانی ڈول ۽ پہ وتی زبان ۽ دود ۽ ریدگاں پہر بندیت، وتی امریکہ ۽ ہے تروتاب ۽ وہاں آئی ۽ بازیریں بلوچی دوچ ۽ ایندگہ بلوچی دود ۽ ریدگی چیزانی (Baloch cultural instrument) باروانگریز ۽ ایندگہ راجان ۽ آشنا کتنگ ۽ اے مناستگ کہ بلوچ ۽ زبان ۽ دود ۽ ریدگہ باز سیر ۽ ہستگار انت ۽ چہ تیچ راج ۽ کتر نہ انت۔

بازیریں مردم کہ دگہ دیروی کتگیں راجانی کر ۽ ارونٹ گڈاوتی دود ۽ دودماناں تیچ نہ من انت، بلے مریم سلیمان ۽ گشگ ہمیش انت کہ منا ہے چیزاں چہ دگہ راجاں جتنا کتنگ ۽ نام عزت ۽ شرب

داتگ ہے ہاترا من ہچہر چہ وتی راجی ر بیدگاں پر اموش نہ ہاں بلکنہ ایشانی سرا پھر بنداں۔

مریم سلیمان ء اے سرگنوست (رپوتاثر) بلوچی لبزانک ء تہادا د ء دہش ء لائق انت
پر چا کہ آوٹی ء کم عمر میں زالبول نودر برانت کہ آئی وتی تجربتانی بنیات ء سرا اے پڑ ء وتی نگر ہیں
نڈکار بستگ ء بلوچ زالبول نڈکارانی تہا باج بُرتگ۔

حدا بکنت کہ مریم سلیمان ء قلم دیمتر ء ترند تر بہ بیت ء نہ بنشتہ ء چور ہواریں گمیت ء ترند

ء تیز گام بہ بیت۔

انچش ء مدام انچش۔

بلوچی زبان زندگ بات۔

بلوچی ء دوست ء دوزواہ

پروفیسر بیدآل بلوچ

عومر کہن۔ کچ

3 مارچ 2016ء

(اڈلی بہر)

گذاوت چنڈیں بیگا ہے ء گوں وتی لوگ ء کہیر ء سارتیں ساہگ ء بندان وتی رود پتر ء سر ء قلم ء
 کار بندان من گوں وت ء ہم تران بیتاں ”مردم راست گوشنت بنی آدم ء ابدمانیں واہگانی
 کاروان چہ مزنیں جنزے ء کمتر نہ انت۔ اے راستی ء بلکیں ہر کس منیت۔ مردم دگہ ہر چیز ء چہ
 پراموش بیت کنت بلے چہ وتی زرد ء ارواہانی زروان ء کدی بیت نہ کنت ء نے کہ چہ وتی
 ساچنگیں لہتیں سسا ء فکر ء ہماراستیں واہگ کہ دہر ء گردش ء باپشت ء ماراچہ نا ایتی ء سیاہ
 گذاوت رکین انت۔“

دمانے پدمن اوشتاتاں کہیر ء ٹالے داران دیر میدی ء کوہ ء چاران وتی لہتیں انجیں واہشتانی
 ترانگ ء کپتاں کہ ندام منی چمانی رُژنائی ء گامانی تژندی ء گیش کن انت۔ من جیڑاٹ ”مانہنی
 آدم جہد کن ایں، وتی ہما واہشتان ء راستیں دروشم دہیگ ء کہ منے زند ء مقصد جوڑ بنت، چویک
 آشوبی جنزے ء پیم ء۔ ہے پیم ء کہ ہشک ء ڈکالیں ہلک ء آپ ء شوہازگ ء بلے زہم ء اسپر ء
 جنگ ء باج برگ گرانیں کار انت، ہے وڑ امر چگیں دُنیا ء ترند گامی ء ہسری کنگ گران انت
 بلے پداہم نبی آدم پکر ء کندیل ء پدائم ء یک اُمیتے جاگہ دنت، ہے اُمیت چوماہکان ء رُژن
 تالان کنان، زندمان ء تہاریں ء کوراسی ء دیر کنان مارا دیم ء جنزگ ء سکین ء دنت۔ پداہم
 رُژن مارا واب گندگ ء واہشت دارگ ء ہمت ء دینت ء آسر ما سرگریں نوکیں راہانی
 شوہازگ ء، اے دُنیا ء شوہاز ء پوتی ابدمانیں واہگانی شوہاز ء سپر ء۔۔۔“

آزمان ء بریگاہ ء رُژن کے نزور تر کپک ء ات، ماہ چوا اسپتیں ٹک ء گشے ناسرجمی ء ودی بیان بلکیں

ہے گپء درشانگ ء ات کہ آئی سپہر برجا انت، اے دُنیا ء سپہر برجا انت، کس یکیں جاہ ء نہ
 اوشتا تگ، ہر کس پہ آپ سرے ء شوہاز ء ر ہادگ انت۔ پدا بالی مُرگانی الہان منی گوشاں چووشین
 توار ء کپان، گش ءے من ء وتی ء جوئی ء حیال دیگ ء ات انت ء من کھیر ء چیر ء اوشتان جیڑا ت
 کہ ”بنی آدم ء واہشت ء واب آئی ء چا گرد ء گوں پر چا بندوک بہ بنت؟ پر چا چو پاتا ء بالی مُرگانی
 پیم ء منے حیال ء واہگ آجونہ انت؟ من منّاں کہ اے چا گرد ء جوڑ کنگیں دودمان چوسا ہگ ء پیم
 ء منی ہمراہ ء منی ہمگام انت ء پہ دائم بنت بلے باز براں ساچشتانی آجوتی چہ اے چا گرد ء دیر شوہاز ء
 درکنیت، ہے شوہاز و ت زند ء سپہرے جوڑ بیت ء حاصل ء منزل ء نیمگ ء اوڈلی گام یا پدیا نک۔
 من جیڑا ت ”تاں منزل ء بنی آدم سر مہ بیت، آوتی زند ء یک ناسر جمیں قصہ لیکیت۔“

وتی رود پتر ء نبیستگیں واہشتانی سر ء دست ایر کنان، یک برے پدا من گوں وت ء ہم تران
 بیتاں ”باریں آروچ کدی کنیت کہ اے ناسر جمیں واہگ راستی ء نیمگ ء ایر کاہنت۔“ ہما
 اُمیت ء رُژن من ء سکین دیان ء باور کنائینگ ء ات کہ نی دیر نہ انت آروچ۔۔۔
 آسہت ء اُمیت ء یک رُژنا ہیں بڑانزے من ء وتی نیمگ ء برگ ء ات،
 ہے پیم ء کہ آس وتی برتگگیں برانزاں آجوکنت ء یلہ دنت،
 ہے پیم ء کہ زروتی بے مہاریں گوڑماں آزمان ء دیم ء چست کنت

۲

ہے پیم ء کہ سرگوات آزمان ء جمہراں یکجاہ کنت،
 سرجمی ء ہے پیم ء منی زرد ء ابدمانیں واہگ من ء انچوتی نیمگ ء برگ ء ات۔۔۔
 کہ بس من ہے جیڑا ت کہ ہے آس ء برانز کدی مہ مرانت،
 زرد ء گوڑم کدی جہلادمہ بنت
 ء آزمان ء بستگیں نوں د کدی مہ گوڑانت۔۔۔

ء آسہت کدی ہلا س مہ بات کہ بنی آدم چہ اے دُنیا ء دیر وتی زرد ء آدینک ء دیم پہ دیم بیت۔

اے مارشت ہم انسان ء ذہن ء فکرائی کند یلاں پہ دائم روک ء رُژناہ کنت ء آوت وتی زند ء
 پابارانی مانگیشنگلیں ماہوراں سندیت ء ربا دگ بیت چو درچک ء چہ سستگلیں تاکے ء پیم ء
 گوات ء ہمرائی ء و ہد ء زورا کیاں تیلانک دیان رواں بیت۔۔۔

کہیر ء چیر ء و ہدے کہ من پدانشتاں، من ء انچوسما بیت گشتے سر گوات لیلوجنان ات ء زمین ء دل
 بند مات ء سارتیں امباز ات کہ ہمیشانی سوب ء منی آگہیں چم نژ تزان بیت انت۔ منی دست
 انگت رود پتر ء نبیستگلیں واہشتانی سر ء ایر ات، داں من وابانی دُنیاء سپر کنان بیتاں۔
 چہ کہیر ء سارتیں ساہگ، کوش ء سر گوات، میدی ء دامن، بے آسریں زر ء چہ باگیں مکران ء
 دیر۔۔ باز دیر۔۔۔

و ہدے کہ من وتی واہیں چم سچ گتاں۔ نے کہیر آست ات نے کہ آئی ساہگ، نے زر آست
 ات، نے کہ آئی گو مانی توار، نے کہ میدی ء باتیل ء ساہگ منی سر ء ساہیل ات، نے کوش ء
 با مویشیں بلوت۔۔۔

اے یک عجیبیں دُنیاء ہے ات، بیت کنت کہ چہ اے ابرم ء باز دیریں کلکشانے ات۔۔۔ یک
 انچیں جاہے کہ اودا ہمک واہگ راست بیت، منزل چو دیم پہ دیم ء گندگ کنتیت، راج،
 دو دمان، ڈیہہ، نیکراہ (مذہب)، زانت ء جُستے ات، نے کہ ادا جنکے بنیگ ء کسے ء نزور
 لیکیت، اداہر کسی منگ راست انت، اداہر کسی لوٹ گوشدارگ بیت۔۔۔ من وت ء جُست
 کُت، اے پیس میں جاہ کدی بیت یا اے تہنا منی زرد ء جوڑ گتگلیں غیر حقیقی دُنیاء ہے۔۔۔ یا تہنا
 واہے، پر چا کہ من پہک زانت کہ اے پیس میں جاہ الم منی آستیں دُنیاء بیت نہ کنت۔۔۔ اے
 یک انچیں واہے ات کہ ایشی تہ ء من ء و ہد ء دَنزانی تہ ء پدشواہزگی ات انت۔۔۔ ہما پد کہ آپ
 سرے ء سر بنیگ ء فاصلہ ء نزکار انت۔

راہ پہک تہارات، چمائی دیم ء ابید چہ سیاہی ء دگہ سچ نیست ات، ہمے اُمیت کہ من ء اے عجیبیں
 دُنیاء تاں سرے کُتگ ات، ہمے ہم نی چو گیمران مور یک گندگ آہگ ء ات۔۔۔ اے لُنجیں

جاہ ء دیر سریں راہانی سرء نندان من حیڑرات ”دریگتیں منی واب ء من ء اے جاہ ء سرمہ گنتیں،
 وابانی تہ ء ہیچ نہ رسیت ابید چہ نا اُبتی ء سیاہ گوات ء ابیتکیں راہاں کہ منزل ء رسگ ء ساری بنی آدم
 ء چکپروش کن انت ء پد امر دم واہشت دارگ ء ہممت ء ہم کت نہ کنت۔۔۔“
 بلے دمانے پد من وت ء را پد اتسلہ دات ”ناں، واب گندوک انچونزور بیت نہ کن انت، اگاں آ
 ہمینچونزور بیت ایں گرا آہاں ساری ء واہشت ء جند نہ داشتگ ات“۔ گوں ہمے گپ ء گشگ ء من
 دیر یک اسپتیں رُژن نے ودی بنیگ ء دیست۔ میزان میزان ء آرژن گیشتر توند بیان بیت، انچو
 توند کہ چماں چوکارچ ء پیم ء تل تل کنگ ء ات، دوہیں دستاں چمانی دیم ء دارگ ء چمانی بٹگ ء
 کے وہد پد وتی چماں پچ کنان من دیست کہ ہمے جاہ ء منی سرچچ پر نہ بنیگ ء ات، اے یک
 ساہگیر کنوکیں غارے ات ء من ہمشی ء تہ ء اتاں۔ اے غار ء سر دراجی ء دیم ء پچ بنیگ ء ات ء
 رُژن ہم چہ ہمود ء پیدا ک ات۔ من پادا تک آں بلے پادا آہگ ء گوں گشے چیڑے زمین ء سر ء
 درپگ ء کپت ء ہمشی توار ء منی دل گوش وتی نیمگ ء بُرت، من کہ جہل ء چارات گڑا پدا وتی
 واہشتانی رود پتر دیست۔ من آپست کت ء انچو کہ من آئی دپ پچ کت، من دیست کہ آہالیک
 ات، منی نبیستگیں یک ہم گالے نیست ات، بس یک تاکے ء سر ء لہتیں چیر نہشتگ ات :

”تہاری ء دوست داروک رُژن ء ارزشت ء پچہر نہ زان انت۔ رُژن ء وہد پہ واہشت
 داروک ء کوشست کنوکانی ودار ء نندان انت۔ منزل ء پداں گرگ ء رہادگ بیتگ ہماہانی کار انت
 کہ آکدی نہ اوشت انت ء نا اُبتی ء سیاہ گوات ء وتی نیمگ ء کشگ ء نئیل انت۔ بس ہمے
 بز ان کہ منزل پہ ہماہاں جوڑ کنگ بیتگ انت کہ منزل ء لوٹ انت۔ بس ہمے بز ان، ہما مردم
 کہ منزل ء نیمگ ء رہادگ بنت، آچہ وتی اُبتی ء گیش حاصل کت کن انت۔ بس آہے حیال
 مہ بنت وتی کیشینتگیں راہ ء راہبنداں۔۔۔ گڑا بچار روچے کنیت آ کوہاں پر وش انت!“

آوہد ء اے دانک چو بلے معناء منی چمانی دیم ء گوست انت۔ بلے اگاں یک چیزے کہ نی من
 زانت گڑا آ ہمیش ات کہ من ء پہ رہادگ بیتگ ء دگہ ہیچ چیز ء ودار کنگی نہ انت ء دیر ظاہریں ہما
 رُژن ء نیمگ ء روگی انت۔ اے غار ء سر ء کش ء کر ء دیوال چہ سیاہ مار ء زیم ء چکار ات انت ء

بلکیں اے رسترنی راہے ات بلے من بے ٹرس ۽ بیم ۽ روان ہما پداں گران جیڑگ ۽ اتاں کہ
 نوکیں راہانی شوہازالم ارزان نہ انت بلے گران ہم نہ بیت و ہدے کہ بنی آدم دل ۽ جزم بہ بیت۔
 روان روان آسر آدر احمیں غار ہلا س بیت ۽ من رُژن ۽ دیم ۽ شُت ۽ اوشتا تاں۔ گوں دل ۽ جزم ۽
 اے گپ من مارگ ۽ اتاں کہ واب ۽ واہشت بلے معنا کدی نہ بنت ۽ اگاں واہگانی ودی
 کنوک پاکیں حد انت، گڑا آہانی سرجم کنگ بنی آدم ۽ دست انت ۽ پداراہانی گشینوک
 پاکیں حد انت کہ آئی ۽ منزل ۽ گام جنوکیں مردم ہچبر بے سوب نہ گتگ بلے منزل ۽ شوہاز پہ بنی
 آدم ۽ یک چکاسے جوڑ گتگ ۽ پداراہانی شوہاز کنگ ۽ روگ بنی آدم ۽ دست ۽ داگ کہ آپہ
 وت ۽ چی کنت۔ منزل ۽ راہاں گران وتی حزانگ ۽ حاصل کنت یا بے مقصد ۽ بے منزل ۽ زند
 ۽ سرجم کنت۔ ہے رُژناہیں جاہ ۽ چاران من وت ۽ جُست کت اے رُژن باریں نی من ۽
 کجبارت؟ “پداو ہدے کہ من پُشت ۽ چک ترینت، گڑامن آغار، آراہ، آتہاری، آپد کہ ہماہانی
 مُک ۽ من اُدارستگ اتاں، من ہچ نہ دیست، اگاں چیزے دیست گڑاوتی چند ۽ پد کہ پُشت ۽
 پدگہ واب گندوک ۽ واہش داروکاں پہ دائم، و ہد ۽ ہاکانی تہ ۽ ایرات انت۔
 پُشت ۽ گوستگیں و ہد ۽ گیشیتگیں راہ بیگواہ بیان ات انت ۽ دیم ۽ نوکیں باندا تے رُژن ۽ سماران
 ات۔ بیت کنت آو ہد ۽ من نوکیں راہانی شوہاز ۽ وتی چند ۽ بیگواہی ۽ مارگا اتاں۔۔۔۔۔ بلے راستی
 چُش نہ ات، آکسانکیں واب ۽ تہ ۽ وتی بیگواہی من ۽ منی منزل ۽ نیمگ ۽ وت برگ ۽ ات۔۔۔۔۔
 واب ۽ گڈسر ۽ من وت ۽ یک برے پداہما رُژن ۽ دیم پہ دیم، ہما غار ۽ تہ ۽ ننگ ۽ دیست۔ منی
 دست ۽ پداہما رود پتر ات بلے نی آپکار ات گوں یک قصہ ۽۔۔۔۔۔ انچو کہ من ہے دپتر ۽ دپ پچ
 کت، گشنے گور پچ ۽ سارتیں گوات ۽ غار چہ چاریں نیاماں انگیر کت ۽ دپتر ۽ تاک یک پہ یک
 ۽ چست بیان بیت انت۔ چہ آہاں یک زرد پیں تندیں رُژن نے تالان بیان بیت۔ سہتے پد گشنے
 ہے تاکانی سر ۽ ہشتگیں گال قصہ ہی رنگ ۽ چوتامر ۽ بیم ۽ منی دیم ۽ آیان بیت انت۔ ہے عجیبیں بلے
 پرمعناہیں واب ۽ تہ ۽ اے منی زند ۽ مستریں سپر ۽ قصہ ات۔

(دومی بہر)

شپ ۽ نیم پاس گوئسگ ات، بلکیں دونج بنیگ ۽ ات۔ کراچی کہ رُژن ۽ شہر ۽ نام ۽ زانگ بیت، آہم چونج ۽ تہار ات ۽ ہاموش ات، دگ ہالیک ۽ ماٹریانی بتی ہم مُرتگ ات انت، آ گوں وتی واجہیں پت ۽ گاڑی ۽ نشنگ ات۔ ڈرائیور کراچی ۽ حالانی بابت ۽ گشگ ۽ ات ”مزنیں ہڑتالے! شپ ۽ نیم بہ بیت بلے کراچی چُشیں شہرے نہ بیتگ کہ اداگاڑیانی رو ۽ آنہ بیتگ۔ سیاسی پاٹریاں زورے مان کہ مئے رُژن ۽ شہر چوتہار اش کُتگ۔“

آپشت ۽ سیٹ ۽ نشنگ ۽ ہاموشی ۽ سمر ۽ گپاں اشکنگ ۽ ات بلے آئی دلگوش آئیمگ ۽ نہ ات۔ گوئسگیں روج ۽ آچہ گوادر ۽ اتنگ ات ۽ نی چہ کراچی ۽ وتی زند ۽ مستریں سپر ۽ رہادگ بنیگی ات۔ انجیں سپرے کہ آئی ۽ بستار ۽ ارزشت پہ آکساں سال ۽ سک بازات، کہ آئی ۽ پہ ہمے سپر ۽ مزنیں جُہدے ہم کنگ کپتگ ات بلے باریں چیا ہماوہد ۽ رسگ ۽ گوں آئی حوصلہ کے نزور کپگ ۽ ات۔ بلے آسر پدات گرانیں کار ۽ گام بنی آدم ۽ حوصلہ ۽ چکاس انت ۽ داں بنی آدم چُشیں وہداں نہ گوازیت آئی دل چہ تُرس ۽ آجو ہم نہ بیت۔ ہمے پی میں چکاس آئی ۽ حوصلہ ۽ پہ دائم بُرزکن انت۔ آئی ۽ زانت کہ انگریزی لبزانک زانت ڈگلس مولاج ۽ پہ بے مول ۽ مراد اے گپ نہ جنگ ”ہما درچک کہ بلو ہالورد انت، نے پہ آپ ۽ تچ ۽ تالے کن انت ۽ نے کہ توپان ۽ بارے گند انت، بلکیں ہور کہ گوریت آہاں وتی آپ ۽ بہر رسیت، کوش کہ کُشیت، آہاں گوات ۽ بہر رسیت، روج کہ درکیت، آہاں رُژن ۽ بہر رسیت۔ نے آہاں جُہدے کنگ کپیت نے کہ تچ ۽ تالے، اے پیم ۽ انچو کہ آزندگ انت ہمے پیم ۽ مرانت بلے بیا کہ لہتیں درچک انجیں است

کہ آچو بلوہالونہ رُذانت، آہاں پہ آپ ءُ پہ روج ءُ برانزءُ مزنیں جُہدے کنگ کپیت، گورچ ءُ زور آ
وریں گوات ءُ ہم گڑا ہما درچک سگ انت ءُ انچو کہ آہانی زندیک مزنیں چکا سے زانگ بیت
ہے پیم ءُ آہانی مرگ۔“

گاڑی اوشتات ءُ اوشنگ ءُ گوں آچہ حیالانی دُنیا ءُ در اُتک ءُ گاڑی ءُ دریک ءُ دُن چارگ ءُ لگ
ات۔ کراچی ہما کراچی گندگ آہگ ءُ ات کہ مدام بیتگ۔ اے کراچی ءُ بالی پٹ ات کہ مردم ءُ
گاڑی، رُژن ءُ بتی دراہ گندگ آہگ ءُ ات انت۔

”مردم ءُ باور نہ بیت کہ شہر ءُ مزنیں ہڑتالے آست! ہواڑے کراچی تئی دروشم سک باز انت۔“
ڈرائیور ءُ گوں شہری گالوارے ءُ درائینت۔

آوتی پت ءُ ہمرائی ءُ بالی پٹ ءُ درملکی رو ءُ آءُ جاہ ءُ روان بیت۔ اود ءُ رسگ ءُ گوں آئی وتی آدرابیں
دزگوہار دیست انت کہ اے سپر ءُ آئی ءُ ہمراہ بنیگی ات انت، آچہ پاکستان ءُ دگہ دگہ شہراں
سیادی داروکیں نودر برات انت۔ آئی ءُ دیست کہ آئی گیشتر ہمراہ چوگل ءُ وتی کہولاں گوں گپ
ءُ اتنت گشتے پہ آشانزده، ہبده سالی نودر براں امریکہ ءُ بے کہول ءُ سپر کنگ ءُ پہ سالے ءُ، چُشیں
مزنیں گپے نہ ات، انچو وتی جند ءُ تسلہ دینگ ءُ رند ہم آئی دل ءُ تہ ءُ یک تڑ سے ودی بیان
ات۔ انچو کہ وهد دیماروان ات، آئی تڑس آئی دل ءُ جہل دور دیان ات۔ پروگرام ءُ کارمستر ءُ
نیام ءُ ربادگ بنیگ ءُ جار جنگ بیت۔

ہمیشی ءُ گوں دراہ یک پہ یک ءُ بالی پٹ ءُ تہی نیام ءُ روان بیت انت۔ منال ہم دیم ءُ روان ات
بلے سہت دمان وتی واجہیں پت ءُ چاران ات داں آسرجمی ءُ بالی پٹ ءُ تہ ءُ پترت ءُ دُن ہچ پیم ءُ
ظاہر بنیگ ءُ نہ ات تہنا آئی ءُ وتی پت ءُ گشتگیں جبریات اتنت۔

ساری ءُ آئی ءُ چہ کراچی ءُ بحرین ءُ روگی ات، چہ اودا کویت ءُ پدا امریکہ ءُ بُجاہی شہر واشنگٹن ڈی
سی۔ اودا سے روچی اورینٹیشن ءُ رندا اوریکن اسٹیٹ ءُ کسانکیں شہر کوکیل ءُ روگی ات ءُ۔ چہ
دگہ دگہ بالی پٹاں گوازان ءُ چہ بازیں کلاکانی سپر ءُ گوں ژندیں چٹاں ہے حیال ءُ سراچگ ءُ

ات کہ اے دُنیا چنومزن انت۔ باز براں اے جاہانی نام اِشکنگ ۽ پدہم آئی ۽ کدی اے نہ
 زانتگ ات کہ پہ اودا رسگا انچوسپر کنگ کپیت۔ کدی آپُشت ۽ یلہ دانگیں چیزانی بابت ۽ فکر ۽
 ات ۽ کدی آئی حیاں چول جنان آئی ۽ دیم ۽ اڈونچرانی مارشت ۽ دنیگ ۽ ات انت۔ آئی ۽
 زانت کہ اے بنی آدم ۽ دل ۽ واہشتانی سرجم بنیگ انت کہ بنی آدم ۽ زند ۽ سکین ۽ دنت ۽ پہ
 باندات ۽ وشیان درشانیت۔ بنی آدم ۽ زند بے واہشت دارگ ۽ بے واہشتانی سرجم کنگ ۽ جُہد
 ۽ چوبے معناء بدرنگ بیت۔ بازیں کلاکانی سپر ۽ گڈسر ۽ آہما جاہ ۽ سر بیت کہ آئی ۽ پہ دائم اُداسر
 بنیگ ۽ واب دیستگ ات۔ پیسرگیں دراہیں مارشتاں بے حیاں کنان آبابی گراگ ۽ دریگ ۽
 ڈن چارگ ۽ گوں وتی دل ۽ تہ ۽ ترس ۽ ہلاس بیان مارگ ۽ ات۔

”چو کہ جمبرانی واہشت گوارگ انت، وہدے کہ آگوار انت ۽ وتی واہشت ۽ سرجم کن انت
 گڑا انگت آزمان ۽ برزتریں نیگ ۽ بند انت۔ ہے پیم ۽ وہدے بنی آدم وتی واہشتان ۽ سرجم
 بنیگ ۽ گندیت، گڑا آئی حوصلہ ہم برز بیان بیت۔“ بالی پٹ ۽ چاران آئی ۽ وتی دل ۽ تہ ۽ اے
 گپ جت انت۔

واشکنگن ڈی سی ۽ پہک جتاہیں دروشمے گندگ ۽ گوں آئی نوکیں دزگوہار کہ آئی ۽ نزیگ ۽ نشنگ
 ات، گُشت ۽، ”اے شینزیں کاہاں گوں میدان انچش انت گُشتے پاکیں حدا ۽ زمین ۽ سر ۽
 شنزیں جُل ۽ قالینے چیر گیتنگ۔

منال ۽ گُشت، ”کسا نکلیں ہو ۽ تڑمپاں گوں نود ۽ شنزگ گُشتے منی شہر ۽ منی گوادر ۽ بے موسی
 ہو رانی ترانگ ۽ دنیگ ۽ انت۔“

”من ۽ انگت باور نہ کنت کہ من دُنیا ۽ دیر سریں ڈیہے ۽ سراں۔“ آئی نوکیں دزگوہار ۽
 درائنت۔

”توچہ کجام ڈیہہ ۽ سیادی داری ۽؟“
 ”لائیہر یا۔“

آہم ہے عمرؓ نودر برے ات۔ بلکیں دوہیں چہ دگہ ڈیہہ، راج ء نیکرہاں سیادی داروک ات
 انت بلے آوہد ء بلکیں دوہینانی مارشت یک پیمین ات انت، دوہیں چہ وتی ڈیہہ ء دیر، یک
 نوکیں راہے ء شوہاز ء دراتنگ ات انت۔ آدوہیں ء دگہ سدانی کساس ء دگہ دگہ ڈیہاں چہ
 سیادی داروکیں نودر بردراہ وتی زند ء یک نوکیں تجربگے ء گو ما چارگ ء سرگپتنگ ات انت۔
 آئی نوکیں دزگوہار ء درانینت، ”وہدے بنی آدم وتی جند ء ہنکین ء چہ کدی درنیت، آ باز چیزاں
 چہ ز بہر بیت۔“

”چون؟“ منال ء جُست کُت۔

”بچاراگاں ما ادامہ یتکیناں من ء تو چون زانتنگ ات کہ وتی گلز مین ء دیر بنینگ ء چونیں
 مارشتاں چہ مردم گوزیت یا کہ وتی یک واہشتے ء سرجم بنینگ ء رند مردم چی ماریت ء مستریں
 گپ من امریکہ ء باروا و پدا ہم زانتنگ ات، بلے ترا چون زانتنگ ات؟ من چون زانتنگ ات
 کہ لائیسیر یا ہزارانی کلومیٹر دیر ایران سمسمر ء نر یک ء گوادرنا میں یک جا ہے ہم آست!“
 ”مستریں گپ انسان ء گول انسان ء پچاروکی انت، انسان ء گول جاہ ء ہنکین ء ناں۔“
 نوکیں دزگوہار ء گپ ء دیم ء بران منال ء درانینت۔

آئی ء وتی دل ء تہ ء گول وت ہم تران بیان ء گشت، ”اے ہور، اے جمبر، اے سارتی، اے سر
 گوات دراہ من وتی ڈیہہ ء من دیستگاں بلے آہاں ء من دگہ پیہے ء محسوس کتنگ ء ایشاں من دگہ
 پیہے ء مارنگ، ایشانی تہ ء نوکی یے آست بلے درامدیں مارشتے ہم ء آہانی تہ ء پد مننگی ء مارشتے
 آست بلے وتیگی یے ہم۔“

واشنگٹن ڈی سی ء سے روچانی تہ ء آئی ء وتی زند ء تہ ء اولی زند ء فلسطین، اسرائیل، لائیسیریا،
 تیونس، لبنان، سلواکیا، شام، یمن، قطر، بحرین، نائیجریا، گھانا، انڈیا، بنگلہ دیش، ملائیشیا،
 انڈونیشیا، تھائی لینڈ، البانیہ ء دگہ انجیں ڈیہانی نودر بردیست انت کہ بلکیں آہانی ڈیہانی نام ہم
 نہ اشکتگ ات انت۔

یک جا ہے دگہ دگہ عربیں ڈیہانی نودر برٹچ ۽ عربانی زبان ۽ گپ ۽ ات آنت۔ منال آہان ۽ چاران ترانگاں کپت کہ ادا آئی ہم زبان کس نیست ات، بلے جیڑات ۽ کہ، ”دُنیا ۽ شو باز ۽ راستیں وش رنگی ہمیش انت کہ من جتا ئیں چیز بہ گنداں، وتی زبان ۽ دودمان ۽ و من ندام گنداں، مرچی من دگہ زبانان، دگہ دودمانان ۽ دگہ سر ڈگارانی بارواسر پدبباں۔ اے دُنیا ۽ شو باز ۽ ہچ مزنیت ات اگاں مادراہیں یک پیم ۽ یک وڑبیت ایں۔“

آسر پدوبنیگ ۽ نہ ات کہ آعرب چی گشگ ۽ آنت بلے آے الم ۽ سر پدبیت کہ دراہ یکے دومی ۽ گپانی سر ۽ کندگ ۽ ات آنت ۽ یکے دومی ۽ گیگاناں گرگ ۽ ات آنت۔ سہتے پد آئی ۽ ہمود ۽ نشنگیں یک جنکو ۽ جُست کُت، ”شما چی ۽ بابت گپ ۽ پیتگ ۽؟“

”زبان ۽۔“

”زبان ۽؟ بلے انچوگمان بنیگ ۽ ات کہ شما یکی دومی ۽ گیگاناں گرگ ۽ ات ۽۔“

”بندر ۽ ما یکے دومی ۽ گالوارانی سر ۽ کندگ ۽ ات ایں۔ ماوت نہ زانتگ کہ منے زبان عربی ۽ انچوگالوار ہم آست!“

منال ۽ مار ات کہ اے تہنا آئی ۽ زبان نہ انت کہ جتاہیں گالوارانی بہر انت بلکیں دُنیا ۽ دگہ مزنیں زبان ۽ آست انت کہ بازیں گالوارانی تہ ۽ بہر ۽ بانگ آنت۔ آزابانانی باروا حیال ۽ ات کہ آیمنی جنک ۽ جُست ۽ جسرینت،

”تئی مہمانداریں کہول کجام ریاست ۽ سیادی دایت؟“

”امم۔۔۔ اور یگن ۽ تئی؟“

”الاسکاء۔ چہ ادا چنکس دیر انت۔ کینیڈا ۽ روبرکتی نیگ ۽ انت۔ اشکنگ ۽ باز سارتیں سر ڈگارے۔“

”کے ملور بیان ۽ گشت ۽۔“

”اور یگن ہم دیر انت بلے انچوناں ہمینچو کہ الاسکا۔“

اے سئے روچانی تہ آہان ء امریکی زند ء اُدانندگ ء بارواسر ء سوج کنگ ء پد چارمی روچ ء
 درستان ء امریکہ ء پنجمیں ریاستانی دگہ دگہ شہراں روان دمیگ ء وہد رست۔ پہ آئی ء گرانتریں
 وہد ہمیش ات کہ آچہ درستاں بہ سدیدت ء دیمتر ء سپر ء تہنار ہادگ بہ بیت۔ پہ آئی ء اے نوکیں
 راہانی شوہاز ء گیش آئی سگ، اوپار ء چکا سے ات۔

چہ واشکلٹن ڈی سی ء ریاست کیلی فورنیا ء سین فرانسکو بالی پٹ ء سر بیت، نی آئی ء دگہ چار
 کلاک ء زند ”کوکیل اورگین“ ء روگی ات۔

بالی پٹ ء ایر کیگ ء گوں آئی ء وتی چم کہ یک نیمگ ء چہ دومی نیمگ ء شانک دات انت۔
 کمے دیماروان آبابلی پٹ ء توکی نیمگ ء رست۔ اداواشتان بالی پٹ ء مزنی، اودے مردم ء آہانی
 پوشاکاں چاران، آہانی گپ ء گپتاراں اشکلنان، آئی ء جیڑات ”اے راہ من ء بے سوبی ء نیمگ
 ء مہ بر انت، ء اگاں چُش بیت گڑامن ء منی پیمیں دگہ جنکے پداکدی چہ زند ء واہشت دارگ ء
 اُمیت کُت نہ کنت ء نے کہ واہشتانی راست کنگ ء جہد ء سپر ء سر گریت۔“ آہے تزانگ ء
 بے تاہیر کنگ ات کہ آہے نوکیں جاہ ء وتی جند ء بیگواہ مہ کنت ء بہ گندے آپداکدی وتی سر
 ڈگار ء شُت نہ کنت۔ چوکہ ہما عمر ء مردم وہدے کہ دُنیا ء باروانہ زانت، آوتی پچار ء نوکیں ہنکینے ء
 بیگواہ ماریت ء ہمے لیکیت کہ آپداوتی لوگ ء کدی شُت نہ کنت۔ بلکیں آشموشتگ ات کہ آہنہا
 پہ کسانیں ندتے ء اداشتگ ات، وہد ء ہمرائی ء آئی ء دل ء ترس گیش بیان ات، ہمے سبب ات ء
 آوتی دَس ت ء کلٹ ء چاران، ہمود ء اُشتات ء پہ سہتے ء بے توار بیت۔ آئی پیشانیگ ہید ء تڑ
 بیت ء لُنت ہُشک ترانت۔ گشے تڑس ء بزیں جمبر آئی ء سر ء گورگ ء بہ بنت یا کہ آسیاہ
 گواتے ء اندیم بہ بیت۔ بلے کمے وہد ء پدا آئی ء وت ء راوت تسلہ دات ء جیڑات ء کہ آپر چا
 چو تڑسیت، اے راہ ہیچ گراں نہ انت ء نی منزل ہم دیر نہ ات۔ آدیم ء روں بیت، اود ء یک
 کُرسی یے سر ء نندان آئی ء گین سارتے کش ات۔

یکیں پدنگ ء تہ ء اے پنچی رند ات کہ آچہ بالی گراپ ء ایر آہگ ء ساری نوکیں جاہ ء نقشہ ء وتی
 ذہن ء تہ ء جوڑ کنان ات بلے ہم رندگیں پیم ء آنہ زانگ ء ات کہ چی پیس میں عکسے جوڑ بکنت پرچا
 کہ آجاہ آئی ء کدی نہ دیستگ ات انت۔ آوہد ء چہ درستاں گیش نزیک تریں چیزپہ آئی ء آئی
 رود پتر ات، آئی ء نیس ات انی چہ درستاں گیش تو من ء نزیک ترے۔ تو زانے ترا کدی چچ
 فیصلہ کنگی نہ انت، ترا چچ منزل نیست، ترا ڈنیا ء شوہازگ ء ہم بلکیں چچ واہگ نیست ء ترا پہ وت
 ء یا پہ کسے ء چچ کنگی نہ انت ہمیشکا ترا چچ ء پکر ء سما نیست۔ بلے بگندے بنی آدم ء پہ وت فیصلہ ہم
 زیرگ کپیت، پہ وت منزل ء شوہاز ء ر ہادگ ہم بنیگ کپیت ء بلکیں کدی کدی ہے شوہاز آئی ء
 بیگواہی ء نیمگ ء ہم بارت بلے آنہ اوشتیت۔ آچو بلے میاریں لیر ء رواں کنت، بلکیں آئی
 منزل پہ آئی نزیک تریں مردماں یک ودارے جوڑ بیت۔ بلے آنہ اوشتیت۔۔۔ بگندے بنی
 آدم وت غرضے! بچار من تئی رزاء ہم نہ زاناں بلے پدا ہم من ترا کار مرز کنان۔۔۔ تئی تہ ء نبشتہ
 کنان، وتی فیصلہ ء تئی سر ء مُشاں، وتی منزل ء تئی شتر تریں تاک ء سر ء نبیساں، وتی منزل ء شوہاز
 ء ترا گوں وت براں۔ بس من گپ کنان ء تو گوشدارے۔ بس من نبیساں ء تو منی گالاں جاہ
 دے۔ بس من۔۔۔“ بالی گراپ جہل ء ایر آہگی ات کہ آئی ء دپتر ء دپ بند کت ء وتی بیگ ء
 تہ ایر کت۔ پہ آئی ء اے لہتیں روج مزینں چکاس ات انت، ہمک سہت نوکیں حیا لے، نوکیں
 دروشمے ء نوکیں جاہے آئی واہشاں چہ سر رچیں چھاں مستریں واب گندگ ء ہممت ء دنیگ ء
 ات انت۔

نار تھ بینڈ ء بالی پٹ ء ایر آہگ ء گوں گر ماگی ماہ ء سارتیں سمین آئی ء گوادر ء زمستان ء ترا نگاں
 گیجگ ء ات۔ آسمین ء وشبوہ ء نوکیں جاہ ء تجر بگ ء مارگ ء جہد ء ات بلے باریں پرچا آئی
 دلگوش آنیگ ء نہ ات۔ آئی پکر ء آئی حیاں باریں چی ء شوہاز ء اتنت۔ آ، دیم ء رواں ات، آ
 اے نہ زانگ ء ات کہ نی دیم ء آئی ء کجا روگی انت، انچو کہ گوات ہمانیگ ء کہ جمبراں بارت آ
 رواں بنت پہک ہے پیم ء نی آوہد گوستگ ات کہ آوت پیسلہے بزیریت نی بس پیسرگیں

پیسلہ ء وہ د آئی ء ہمانیمگ ء برگ ء ات، آہمانیمگ ء روان ات۔

آئی ء مردم ء جاہ ء نام و زانتگ ات انت بلے اے ن زانتے کہ چونیں جاہ ء چونیں مردم بنت۔ آ بس انگر ء آنگر چاران روان ات۔ انچوانا گت آئی ء یکے ء توار اشکت۔ ”آکسچنج اسٹوڈنٹ ’منال‘ توئے؟“ آئی ء چکت کہ ترینت، چار مردم آئی ء چاران ہمود ء اوشتوک ات انت ء آہانی دست ء مزنیں کا گدے ء سمر ء آئی ء ہاتر ء وش آہستکی نبشتہ ات۔ ”ماتئی ودار ء بیتگ ایں۔“ آہانی تہ ء مستریں زالبول کہ سیاہ پٹلیں انگیریزے چوجان ء پُرینے ات درائینت ء۔

”شما منی مہمانداریں کہول ات؟“ آئی ء گوں کسانیں توار ء جُست گت۔

”راست پچا آورت۔“ پدادیم ء آگپ جنان بیت۔ ”من تئی کمیوٹی ریپریزنٹٹیو کیری، آں۔ اے تئی مہمانداریں مات ء پت انت ء اے ایوری انت۔ تئی تیمیں نودر برے کہ زر باری کوریا ء چہ اتنگ۔“ ہمانی نیمگ ء اشارگ کنان ء گشت ء۔

”تئی سپر چون گوستگ؟“

”بازوش۔“ آنہ زانگ ء ات کہ دگہ جی بگشیت۔

آوتی نوکیں امریکی کہول ء ہمرائی ء روان بیت۔ آپوزیت ہو ر ء تور بووکیں ء کسے ء سمر ء زیت بیسہ کنوکیں نہ ات، بلے آئی تہ ء یک وت بیسہی یے ء یک سادگیں ابر ء پیسے آست ات۔ دراہ گاڑی ء نشت انت ء کیری وتی گاڑی ء نیمگ ء شت۔

گاڑی روان بیت، اور یگن ء بیگا ہی روچ ء برانز، بزر ء بزیں در چکانی سبزیں تاکاں نیم سبز ء نیم زرد پیش دارگ ء ات گشتے روچ وتی رُژن ء آہانی پُشت ء چیر دنیگ لوٹگ ء ات بلے سترک کنان منال ء چارگ ء ات کہ آپہ اور یگن ء نوکیں مردے ات۔ آہاموش ء بے توار ایوری ء کش ء نشنگ ء دریگ ء ڈن چاران وتی کہول ء ترانگاں کپت ء پداوتی کسانئی ء یات ءے گیر آورت انت کہ چون آئی ء نوکیں مردماں چہ وت ء دیر داشنگ بلے مرچی آگوں پہک دگہ راج، نیکراہ ء ز بان ء مردماں پہ سالے ء وتی مات، پت ء گوہار بہ منیت۔

”زندہ وُٹی ہمیشہ انت کہ بنی آدمِ وتی نِزوریاں بہ چکا سیت۔ وِت ء وِت چیلنج بکت۔ باریں ہے چیز مردم ءُ ترس ءِ بلاس کنت؟ بلکیں!۔۔۔“ آدِل ءِ تہ ءِ گوں وِت ءِ جیڑگات کہ انا گت آئی مہمانداریں مات گیشتر پجّارو کی کنان ءِ وتی کہول ءِ باروا گپ ءِ لگ ات پدا ہے راہ ءِ نیام ءِ دگ ءِ راستیں نیمگ ءِ آیوکیں تالاب ”ونٹر لیک“ (Winter lake) ءِ باروا سر پدی دیان ات، کہ جی پیم ءِ گرماگ ءِ شپانک ءِ رمگانی میدان، ہمک زمستان ءِ مزنیں گورمے جوڑ بیت۔

روچ ءُ ترندی نِزور کپان ات ءِ آزمان ءِ زرد، سہر ءُ نیلیں رنگ انچوشنگ ات انت گشے کسے روچ ءُ رُژن ءِ گوں رنگ رنگیں سرگیے ءِ دارگ ءِ جُہد ءِ کنگا ات، بلے پدا ہم روچ ءِ برانز سترک کنان انت۔ ہے وِہد ءِ منال وتی شہر ءِ ترانگاں کپت کہ روبرکت ءِ سہت ءِ گوادر ءِ تیاب انچو براہ دنت، گشے مُروار دماں آپاں تر پنت۔ آدریگ ءِ دیم ءِ نندان اور یگن ءِ آزمان ءِ چاران بیت ءُ پدانز یک ءِ ایریں وتی رود پترے رُرت ءُ نشتہ کنان نی کت:

”توزان ے، چہ درستاں گیش پہ من ءِ یک چیزے کہ گراں بیتگ آچی انت؟۔۔۔ ام م م
 --- یک اناں بلکیں بازیں چیز گراں بیتگ انت بلے اے گرانی ءُ منی تکان سُر بنیگ بچ بستار
 نہ دار انت پرچا کہ من وِت ءِ زانگا آں، وتی نِزوریاں زانگا آں ءُ درستاں گیش حداء قدرت ءِ
 اے دروشم ءُ اے نوکیں جاہ من کدی نِزانتگ اتنت اگاں من ادا مہ یتکیناں۔ مرچی من ءِ ادا
 وہ (10) روچ سرجم انت ءُ دوشی وِہدے من وتی مہمانداریں کہول ءِ گومانشتگ ات آں گُڑا
 مہمانداریں مات ءُ پت ءُ من ءِ وتی زندہ باروا معلومداری دیان کت۔

”توزان ے منال من کراچی ءِ ودی بیتگ آں۔“ مہمانداریں پت ءِ درائینت۔
 من گوں حیران ءُ اجلّی جُست کت، کراچی ءِ؟

”ہو، اصل ءُ منی کماش ہم منی پیم ءُ ڈاکٹرے بیتگ ءُ آزمانگ ءُ منے کہول کراچی ءُ پھلتیں وِہدے

نشنگ۔ من ہشت سال ء عمر ء بیٹگاں کہ وتی جند ء ملک امریکہ دیستگ۔

”گڑاتاں ہشت سال ء تو کراچی ء بیٹگ ءے؟“

”اناں، من سسے سال ء بیٹگاں کہ منے کہول افریقہ ء ڈیہہ اتھیو پیا ء شنگ۔ آدگہ سال من اود ء گوازیٹگ آنت۔“

”بلے شما پر چا امریکہ ء آسودگیں ء آسراتیں زندگیہ داتگ ء پاکستان ء افریقہ ء شنگ ءے؟“

”بلیں منی کماش ء انسانیت ء خدمت کنگ لوٹنگ۔“

”تو منے باروامنال ء نہ گش ءے گوں۔“ مہمانداریں مات ء منی نیگ ء چاران گشت۔

”ہو، من ء کیتھی ء ہم دہ سال نا بیجریا ء گوازیٹگ۔“

”دہ سال!۔“ اے گپ ء من ء اجگہ کت، آدویناں ٹہک دات۔

”ہودہ سال، ء چوکہ مادوہیں جان سلامنی ء پڑ ء سیادی داریں، منے ارادہ انت کہ ما پدا افریقہ ء

برواں، چونابا ہم منے چک نی مزن آنت ء وتی وتی کارانی سر ء آنت ء ما آہاں دیردیراں گند ایں

ہے ہاتر ء چہ پیری ء نرور بیگ ء ساری مالوٹ ایں کہ حداء مہلوک ء خدمت ء بلیں۔“

اے شنگ ء گوں گشے مہمانداریں مات کے ملور بیت۔ انچو کہ یک بلوچیں ماتے پہ وتی

چمروکاں تلوسیت، ہے رنگ ء انگیر یزیں مات ہم پہ وتی چکانی چارگ ء تلوسگ ء ات۔ آوتی

اے نکانسیری ء گشے چیردینگ لوٹگ ء ات بلے آئی پیشانیگ ء کڑچک ء چمانی نزارگ وت

آئی دل ء گپاں پد رنگ ء ات آنت۔

من انچومارات کہ منی مہمانداریں کہول چومذہبی مردم آنت، ء اے لیکہ کہ من چہ اد ء آیک ء

ساری داشتگ ات کہ امریکہ ء مردماں مذہب نیست، بلیں منی گمان رد بیٹگ؟ کئے زانت

دنیکت و تہنا اے کہول دیستگ، بلے باز جاہاں من وبتگ ہم کہ باز ساری منے گوادر ء بازیں

درملکی انگریزیں ڈاکڑ اتنگ، بلیں آہم مذہبی جذبگ ء انسانیت دوستی ء آورتگ آنت۔۔۔

بلے کئے زانت؟ پدا بچار منے مہلوک تچیت پہ شتر تریں آسراتیاں، کار ء روزگار ء دگہ ڈیہاں بلے

اے وتی ڈیہاں یلہ دینت ء پاکستان ء افریقی ڈیہاں کارکنگ لوٹ اُنت۔ بلکیں آچہ زیادہیں
 آسراتیاں بیزار بنت ء ماچہ گیشیں ڈالچاری ء بے آسراتیں زندء۔ پمیشکہ گشت کہ بنی آدم ء
 زردء ہیج وڑیں جاوراں تاہیر نہ رسیت۔

حیر، کے جیڑگ ء پدمن جُست کُت، ”گڑاٹھے چک کُج اُنت؟“

مہانداریں مات ء ٹہک دات ء درائنت ”اُنی مئے دیم ء نشنگ اُنت؟“

”دیم ء و من ء ایوری نشنگ ایں؟“

”گڑا اُنی مئے چک ہم شمائے۔“

”آحساب ء ہو! بلے شے وتی چک؟“

”مئے مستریں بچک کہ ڈاکٹرے، آوتی کہول ء گوں کیلی فورنیا ء نشنگ۔ مئے دومی بچک وتی

کہول ء گوں کولارا ڈو ء نشنگ ء کستریں بچک ء آئی لوگی ٹینسیسی ء وانگ ء اُنت۔ مئے بکیں

جنک سارانائجریا ء یک NGO ء تہء کار ء اُنت۔“

”آادانہ یاینت؟“ من جُست کُت۔

”کاینت، بلے بازو ہدو ہد ء سر ء ء کدی ماوت آہانی چارگ ء رویں۔ آہانی وتی دست گئی آست

اُنت ء مئے وتی۔“

آاے گپاں جنان ات اُنت ء من سر پد بنیگ ء جُهد ء اتاں کہ آہانی دودمان ء مئے چچو جتا

اُنت۔ اے دہیں روچانی تہء من ساری ء بازیں چیز دیستگ بلے باریں چی ء ہما ڈولی روچ ء من

ادا اتلگ اتاں، من ء مئے نیام ء ہیج تپاوت گندگ نیتک بلے یک پہ یک ء من ء تجر بگ بنیگ

ء اُنت کہ بلے کہ مادراہ یک پیمیں انسانیں بلے مئے نیام ء پرک ء تپاوت آست، رنگی ء نسلی نہ،

بلکیں انسان ء جوڑ کنگیں تپاوت ء پدا بلکیں ہے واستہ اے سر جمیں دُنیا ء مردم نہ کدی ٹہیتگ

اُنت ء نے کہ کدی ٹہنت۔ کئے زانت اے تپاوت زبان ء مذہب نیگ اُنت یازور ء زورا کی

ء؟۔۔۔ تہار بیاں اُنت، بتی روک کنگ لوٹیت۔ مرچکیں واستہ ہمینچو، دیستر ء دگہ وہدے۔۔۔“

روح و رُژن گار بیان ات و سیاہیں ساہگاں پُشت و یلہ دیان ات، گُشتے آزمان و شنگیں رنگ
 رنگیں سریگ کسے و میزان میزان و چست کنان کُت۔ انچو کہ آدریگ و کر و چہ پاد اتک،
 آزمان و جمبر گار بیان بیت انت و گُشتے آزمان ساپ بیت۔ درپشویں استال و ماہکان و آئی
 کمرہ و تہ و یک نیمگے رُژن تالان کنان کُت۔ آئی وتی رود پتر و داران آزمان و دیم و چاران کُت و
 یک برے پدا ہما جذبگ و واہشت و ترانگ و کپت کہ پہ ہمانی و آودا سر بیتگ ات۔

آئی و جیڑات، ”ہر یک چیزے و یک سبب و التے است، اے آزمان و ماہکان، استالانی و
 بنی آدم و زند و پیم و منی و اداسر بیتگ و ہم یک سبب است۔ آئی و من زاناں و اے پچیں آزمان
 زانت کہ ہمشی و چیر و نندان من مدام وتی واہشتان و نبشتہ کنگ و زانتگ کہ روچے کتیت کہ من
 آہاں سرجم کنان۔“

”من آل۔۔۔ من آل۔۔۔“ گوں انگریزی گالوار و آئی مہمانداریں مات و آئی و راہے شام
 کنگ و تور کُت۔

منال و زیت کمرہ و بتی روک کُت۔ آئی کمرہ بوزی نیمگ و ات پہ مشکل آچہ پدیا نکاں جہل و ایر
 اتک۔ اے روح و آئی و وت بیگاہ و ود و وتی ملکی و راک بزاں بلوچی نلن و ماشینک پہ وتی
 امریکی کہول و جوڑ کنگ ات۔ چو کہ گوادر و ماشینک گوں تٹی و ورگ بیت، بلے تٹی و آڑ
 کنگ چُش ارزان نہ ات پمیشکا آئی و نلن پتک و آئی و زانتگ ات کہ ادا کس اے چیز و نہ
 زانت کہ ماشینک گوں نلن و ورگ بیت یا کہ تٹی و۔ آئی مہمانداریں مات و پت و مروچگیں
 پیم و چہ ورگ و ساری سر جہل کُت و چم بند کُت انت و پائیں حد و شکر گپت و۔ آہانی ہمرائی و
 منال و ایوری و ہم انچُش کُت۔

”گڑا ایشاں چی گُش انت؟“ مہمانداریں مات و جُست کُت۔

”ماشینک و نلن۔ چونا ہا اے سہب و ناری و ورگ بنت گوادر و۔“ آئی و درائنت۔

”تو آروچی چے گُشت، کُجام زباناں و شما گپ جن ات؟“

”بلوچی ء۔“

”سکس انٹرسٹنگ نامے شمعے زبان ء۔ منی جنک سار ء باز شوق آست زبانی زانگ ء۔ آتراء
ایوری بہ گندیت، الم ء چہ شہما باریں چیزے جُست کنت۔ آئی ء یک کتابے ہم نبشتہ کُتنگ۔“

”گڑاسار ا کدی کئیت؟“ آئی جُست کُت۔

”بلکیں کر سمس ء۔“

چہ شام ء رند۔ ہم شپ ء پیم ء وتی وتی کمرہ ء روگ ء ساری درستیں مردم یک جاہ نشت آنت۔
ہمک شپ مذہب، فلسفہ ء ربیدگانی باروا گپ ء تران بیتگ۔ بلے اے دراہیں بُن گپاں گیش
مذہب ء باروا گپ بیتگ۔

آئی مہمانداریں کہول ء ہم شپ انجیل ”Bible“ ونگ ء آئی تہ ء گشتناں تشریح کنان، منال
ء ایوری ہم جُست کُتنگ کہ آہانی مذہب اے بارواچی گش آنت۔

چو کہ مذہب یک سکس نا زُر کیں بُن گپے، اے باتر ء ایٹی سر ء گپ جنگ ء پیش ہزار رند ء
جیڑگ کپیت ء اگاں دیم ء مردم دگہ مذہبے ء منوک بہ بنت گڑاسک عقل ء ہوش ء سر ء گپ
کنگ لوٹ ایت، آئی ء جیڑات۔

آئی منگ ہمیش بیتگ کہ بنی آدم اگاں وتی دل ء تہ ء وتی ہما عکس ء جوڑ کنت آہا مردم بیت،
بزاں اگاں آئی دل ء تہ ء داشنگیں پے وت ء آئی لیکہ مہکم آنت، آہ مہکم بیت ء آئی مذہبی، ربیدگی ء
زاتی لیکہاں کس سُرینت ہم نہ کنت بلے اگاں کسے وتی جند ء پے شری مہ زانت ء پے وت ء داشنگیں
آئی لیکہ انچو زور بہ بنت کہ ہرنوکیں گپ ء اشکنگ ء گندگ ء رند آئی ء بہ منئیت گڑا بزان کہ آ
کدی یک لیکہے ء منوگر بیت نہ کنت۔

آہا قصہ ء ترازاں کپت کہ لہتیں و ہد ساری آئی ء ماں سین کووی ء کتاب ء ونگ ات۔ و ہدے
فرانس ء بادشاہ کنک لوئیس (XVI) ء تخت ء تاج پچ گرگ ء آئی ماں زندان ء روان دمیگ
بیت گڑا آئی ء نوک ورنایں بچک دزگیر کنگ بیت۔ تہت ء پچ گروکانی ہے لیکہ بیتگ کہ اگاں

بادشاہ ء ورناہیں بچک ء ذہن تباہ کنگ بہ بیت گڑا آکدی ہم زانت نہ کنت کہ دیتر ء زند آئی ء
 چے بخشگی بیتگ۔ آہاں آئی ء باز دیریں جاہے ء بُرت۔ اودا بیست ء چار (24) کلاک آئی
 دیم ہر ہما چیز پیش کُت کہ بنی آدم ء ارواہ ء ضمیر ء جہل ء چہ جہل دُور دات کن انت۔ تاں شش
 ماہاں گوں آئی ء ہے وُڑ کنگ بیت بلے یک برے ہم آورناہ آہانی زور ء نیتک ء اے پیم ء آہانی
 ہر یک ہنر ء ہیلہ یے بے سوب بیان بیت۔ گد سر ء کہ آوت نزار بیت انت گڑا اورناہ جُست
 اش کُت کہ پر چا آئی ء وتی جنداے چیزاں نہ بخشا تگ؟

ورناہ ء گُشت، ”من چُشیں بچ کار کُت نہ کنناں کہ شُما من ء پر مارات پہ کنگ، پر چا کہ من ودی
 بیتگ آں پہ بادشاہے بنیک ء۔“

منال گوں وت ہم تران بیت ”آورناہ ء پہ وت ء داشنگیں لیکہ انچو مہکم داشنگ وتی دل ء تہ ء کہ نہ
 کس ء آئی ذہن تباہ کُت ء نے کہ پہ وت ء داشنگیں آئی ساچشت سُرینت کُت انت۔ بنی آدم
 ہما مردم ء ہما چیز بیت کہ آوت وت ء ہما سر پد بیت نہ کہ دگرے آئی ء ہما سر پد بیت۔“

دومی سُہب ء روچ دراتلگ ات بلے نیلیں آزمان ء شپ ء استال انگت چو کسانگیں اسپتیں
 ٹک ء گندگ آہگ ء ات انت۔ سہتے پد ہمک روچگیں پیم ء اورگیں ء آزمان ء گوں بز یں
 جمبراں موسم ساچان کُت۔ چہ دریگ ء ڈن چارگ ء آئی ء وہدے اے دروشم دیست گڑا وت ء
 چہ ڈن ء روگ ء داشتے نہ کُت۔ ڈنی نیمگ ء لوگ ء دپ ء پدیا نکانی سر ء ننداں آئی ء سارتیں
 سمین ء لہم لہمیں توار کہ درچکانی تہ ء چہ آہگ ء ات، گوشداشت۔ گُشے اورگیں ء آزمان گوں
 وتی بز یں جمبراں، اورگیں ء سارتیں سمین، برف بستگیں کوہ، بُرز ء بز یں درچک ء حاک گوں آئی
 ء گپ جنگ لوٹگ ء اتنت۔ آروچ ء گُشے نودوداریگ اتنت پہ شزگ ء بلے باریں چیا وت ء
 داشنگ ات ء۔

”بلکیں اے سمین ء پہ من حالے گوں انت یا اے من ء گُشگ لوٹ ات کہ من پہ یک مقصدے

ادا اٹکاگاں، آ مقصد زانت انت، شوہاز انت بلے انگت من ادا سرنیاں۔۔۔ باندا ادے
وانگ جاہ ء منی او لی روج انت ء بلکیں پہ من درستاں چہ مستریں روج انت ہم۔ چومن زاناں
کہ من ء چہ وتی اُمیت ء گیش زانت شوہازگی انت۔“ ہے گُشگ ء گوں گُشتے آحیالانی تہ ء شُت ء
جیڑا تے کہ آوتی وس ء واک ء ہمینجو بیت کنت و کنت، پرچا کہ بازیں زانتی ء وانگی مقابلہ
آئی دیم ء ات انت ء آ کہ گوں ہمانو دربراں مقابلہ کنگ ء ات آچہ امریکہ، افریقہ، یورپ ء
ایشیاء ء دیمرنی کنگیں ملکاں سیادی داروک انت، بلے پدا ہم اے دراج کشیں راہاں آپدنتگیں
سرڈگار ء واہند ء دل ء یک بیسہے ء یک جڈ بگے است ات۔

پدا آ ترانگاں کپت سقرات ء یک مشہوریں قصبے ء کہ آئی ء جاہے ونگ ات۔ وہدے یک
روچے زانت ء اگل ء نامداریں واجہ، سُکرات نشنگ ات گڑا ناگت آئی ء کرا یک بُز بلا دیں،
شرنگیں ورنناہیں بچکے سربیت ء درانینت ء:

”واجہ! من ہمارا ہیں چیزاں زانگ لوٹاں کہ تو زانے نے۔“

”اگاں تئی واہشت ہمیش انت، منی چو،“ سُقرات ء گُشت، ”گڑا بیامنی ہمراہی ء کور ء دپ ء۔“
گوں مزنیں واگہے ء، ورنناہ سُقرات ء ہمراہ بیان نزمیکیں کورے ء دپ ء شُت۔ دوئیں کور ء
لمب ء نشت انت۔

”سُقرات ء گُشت،“ اے کور ء گوں نزمیکیں جے بچار ء من ء بگُش توچی گندگ ء نے؟“

”من چچ نہ گندگا آں۔“، ورنناہ ء گوں حیرانیں چماں گُشت۔

”کے نزمیک ء بچار۔“

انچو کہ ورنناہ ء وتی سر جہل ترکت ء کور ء آپ ء چارگا لگ ات، سُکرات ء ورنناہ ء گردن گوں وتی
زور اٹکیں دستاں داشت ء آپ ء تہ ء مان دات ء۔ ورنناہ ء دست ء پدا چو ماہیگے پیم ء پلپٹکا
انت، بلے سُکرات ء یلہ نہ دات۔ انچو کہ ورنناہ بُرگی ات، سُقرات ء آئی سرچہ آپ ء کش ات۔
ورنناہ ء کل ات ء جک ات، ء گوں زہر ء گُشت ء،

”توسرے بروبرئے، پیر مرد؟ توچے کنگ ء کوشست ء اتے، منی کُشگ ء؟“

”ہے و ہد ء تئی سرماں آپ ء ات، توچہ دراہیں چیزاں گیش چی لوٹ ات؟“ سُقرات ء پُرس
ات۔

”من ساہ زیرگ لوٹ ات!“ ورنہ ء گوں مزنیں تو ءر ء پسودات۔

”کدی اے ردی ء مکپ کہ ہزاری ء اگل انچوزرانی ء ترارسیت، منی ورنابیں سنگت، ہے پیم ء
کہ تو ساہ زیرگ ء تلوس اتے، ہما و ہد ء کہ ہے پیم ء توچہ زانت ء ہا ترا ہم تلوس نے، گڑا ہماروچ ء
منی کرا پداہیا“۔ سُقرات ء درانینت۔

”راست گُشنگ سُقرات ء داں بنی آدم پہ یک چیزے ء مہ تلوسیت، آہما چیزے بستار ء ہم سر پد نہ
بیت ء بلکیں مئے بلوچیں نودر براے چیزے پہ شری ء سر پد انت۔ چیزے کہ انسان ء لوٹ انت
بلے آئی ء مہ رسیت، گڑا آچی پیم ء پہ آئی ء نہ تلوسیت؟“ آئی ء و ت ء جُست کُت۔

بلے ہج چیزے چوہلو ہالونہ رسیت، الم ء ہر یک چیزے ء قیمت ادا کنگ کپیت۔ آئی ء جیڑات۔
”بدلی ء دیروئی چہ زانت ء کئیت ء امریکی راج بہ بیت یا کہ دگہ دیروئی کُتگیں راجے الم ء اے
سُپر پاور شپ ء شپ جوڑ نہ پینگ انت، الم ء بازیں و ہد ء جہد ء رنداے وتی مرچگیں جاہاں
رستگ انت۔ ایشانی مستریں زہم ء اسپر نیوکلیر و پین ء راکٹ ناں، بیت کنت زانت انت ء ہما
بیسہ انت کہ یک راجے ء زوراک ء طاقتور جوڑ کنت، ہما و اب انت کہ پہ برابری ء مارتن
لو تھر ء دگہ راہشوناں دیستگ۔“ آئی ء جیڑات۔

دومی روچ ء وانگ جاہ ء چہ بیگاہ ء چار ء آہگ ء گوں آپداوتی کوئی ء تہ ء دریگ ء دپ ء نندان
وتی رود پتر ء تہ ء امریکی وانگ جاہ ء اوئی روچ ء جزبگاں نیسیگ ء لگ ات۔

”چہ درستاں گیش ارزشت من وتی اے و اب ء نہ دیاں کہ من سپر بکناں، بلکیں چہ سپر ء منی مستریں
مول ء مراد اے پینگ کہ من زانت ء موہ شوہاز بکناں ء مرچی من سو بیناں وتی اے مقصد ء۔۔۔

ہو مہرچی من وکیل، ڈاکٹریا مزنیں چیزے المء جوڑ نہ بیٹگاں بلے مرچگیں منی ہر یک گامے من ء اودار سینیت کہ من رسگ لوٹاں۔۔۔ باریں راست اگاں ناں۔ اے وود گشیت بلے من اے وودء پء و ت ء یک چیلنجے ء پیمء زیریاں۔ من اے ہم بزاناں کہ چیلنج ء گڑا دو آسربیت کن انت؛ سو بمندی یا کہ بے سوبی، باریں منی تحت ء پچی بیت؟ اے چیز ء وود گشیت بلے دیریں من جاہے و تنگ ات کہ کدی کدی بنی آدم ہما وڑ لوٹیت ہما پیم بیت، اصل ء اے وڑ و نہ انت کہ انسان ہما وڑ لوٹیت، ہما پیم بیت بلکیں ہما پیم ء کہ آئی جہد ء کوشت بنت، ہما پیم ء آئی قسمت! ہو لہتیں چیز بنی آدم ء وس ء واک ء چہ ڈن انت بلے ہے چیزانی مقابلہ ء انسان چون کنت، اے ہم آئی سر ء انت۔ منے قسمت چون بیت؟ اے چیز ء اندازہ ء ماوت ہم کت کنیں، پر چا کہ کدی کدی ماوتی قسمت ء و ت ہم نبشتہ کنیں۔۔۔ حیراے وڑ و من گشاں، دُنیاء بار و اچی گشیت، من زانت نہ کناں۔۔۔ بلے اے الم ء زاناں کہ

گوں ہے پکر ء کہ نی دیم ء چے نبشتہ بکنت، انچو کہ آئی ء و تی دست ء قلم چہ رود پتر ء بزر چست کت انت،، چہ دریگ ء گور تچ ء کٹگ ء گوں آئی رود پتر ء تاک لیٹیک ء انت۔ ڈن ء گور تچ ء گوات لہم لہم ء کشاں ات ء روچ ء تنکیں بزانزاں در چکانی سبزیں تاک انچوز رد ء سہر تریتنگ انت گشے روچ ء و ت آہان ء و تی امباز ء زرتگ۔ رنگ رنگیں تاک چہ در چکاں انچو رچان انت گشے رنگ رنگیں سنج ء چیر ء ہور ء مزن مزنیں ترمپ رچان انت۔

”نی بگندے اور یگن ء تا کر تچ ء موسم ء بدات انت۔۔۔ اے تاکانی الگداریں رنگ من ء گوادر ء حاک ء زمستان ء ترازاں دینت۔“ آئی ء جیڑ ات۔

”من بُجا نبشتہ کنگ ء اتاں؟۔۔۔ آتاک و گار بیت۔“ و ت ء جُست ء پد کنان ء دگ تاکے ء سر ء آئی ء ہنسیگ بدات کت، ”بنی آدم ء حداء اے لائق دانگ کہ آبازیں چیزاں بے خیال کت بہ کنت بلے پدا ہم وود ء حاکانی تہ ء یلہ داتکیں ء آئی ء جند ء چا گرد ء بازیں چیز آئی ء زرد ء ٹپاں گدین انت ء آوت ء بے وس ء واک، نزور ماریت ء و ت ء چہ و تی حقاں ز بہر لیک ایت

بلے پداگاں راستیں وڑاں بچار ایں گڑا و ہدے ہے گردش بنی آدم ء کیشتر جہد ء پر مابنت ء آپے و ت
 ء ہزار دگہ در پچ کنت۔“ آگوستگیں و ہدے ترا نگاں پہ سہتے بے تاہیر الم کنگ ات، بلے و ہدے
 آئی ء وتی استیں و ہدے بار واء پکر کت گڑا ایک لجم کنوکیں چکند گے آئی لُنطانی سر ء پد رات۔
 ”یک واہگ داروکیں انسانے ء ہمینچو ہم گنگد ام ء بے تو ار کنگ ء کوشست کنگ بہ بیت، آ
 انگت روچے نہ روچے پہ و ت ء پہ چا گرد ء چیزے الم کنت۔“

ہے گپاں گوں آپا داتک، دپترے ایر کت ء دریگ ء دپ ء بند کت۔ کمرہ ء تہ ء تہاری یے
 مانشان ات۔ آجہل ء وتی مہانداریں مات ء گوراشت۔

مہانداریں مات چُل ء کتور ء مانگیشیتگ ات۔ یک اسپیتیں شردیں چیزے ء منجل ء تہ ء ایر
 کنگ ء ات، آچو پنیر ء ڈول ء ات کہ ٹوفو ء نامے پرات۔ مہانداریں مات ء جُست کت،
 ”تئی وانگ جاہ ء اولی روج چون بیتگ؟“

”باز جوان۔“ منال ء پُودات۔

”مرچگیں چہ درستاں شتر تریں چیزے بیتگ؟“

”منی کسانکیں مقصدے ء بندات۔“

”بز اں؟“

”زانت۔“

”دگہ؟“

”ام م م۔۔۔ دگہ، ہو! نوکیں دز گوبار۔“

”کئے؟“

”کوکیل ہائی اسکول ء آیوکیں ہرچی کہ درملکی نودر برانت، ہما۔ اپنی چہ جرمنی ء، لیزاچہ برازیل ء ء

نیناچہ گانا فریقہ۔“

”امر یکی دز گوبار؟“

”ہو، ملوڑی۔ آئیں وانگ جاہ تہ ڈٹی نودر برانی ’مبسیڈر انت۔“

”ترادے ڈ اودے وانگ تہ تپاوتے گنگ اتنگ؟“

”سک باز۔“

”درور۔۔۔“

”میںے کروہدے نودر برنوہمی جماعت ء رسنت، آہان ء دوگرو پانی تہ بہر ء بانگ کن انت بزاں سائنس ء آرٹس ء یازدہ ء رسنت گڑا پدا سائنس ء نودر بردوگرو پاں تقسیم کنگ بیت؛ پری میڈیکل ء پری انجنیرنگ۔“

”گنگ ء اے کولونیل ء وہد ء نوبت ء وانگی راہبند انت۔ میںے چکاں کینیا افریقہ ء وننگ بلے اودا ہم چش نہ بیتگ۔ گڑا تئی حیالاں میںے زانت ء وڑ ء پیم شر تر انت؟“

”چومن انگت گشت نہ کنناں بلے شے کراہمیںچو کہ من دیستگ طبقاتی نظام ء تعلیم نیست، سائنس ء آرٹس ء کنفیوژن چہ بندات ء نیست۔ دگ وانگ ء وانینگ ء راہبند تہ ء زمین آزمان ء تپاوت است۔۔۔ بلے دنیکت من نوکاں، اے باروا ء من انگت ہچ گشت نہ کنناں، پرچا کہ مرچی منی اولی روج بیتگ وانگ جاہ ء۔“

”دگہ باریں تو نجام مضمون زرتگ انت؟“

”انگلش، امریکی راج دپتر ء ریاضی و دراہیں نودر براں زیرگی انت، ایشیاں چہ اید سائیکولوجی، بائیولوجی، سوشیالوجی، گرافلس، کیڈ ء میڈیکل ٹریمینولوجی زرتگاں۔“

”ایشانی تہ ء سائنس، آرٹس، لبزانک، راج دپتر ء ٹیکنالوجی ڈراہ ایگا انت۔“

”آہو۔“

پدا آترانگاں کپت کہ وانگ جاہ ء آئی یک استادے ء دراہیں درملکی نودر بریک مزینیں نقشے ء سرء وتی شہر ء سرء نشان جنگ ء پرما تگ انت۔ وہدے آئی ء گوادر ء سرء نشان جت گڑا آئی جم ہے فاصلہ ء سرء کپت کہ آچہ وتی لوگ ء چچو دیر اتنگ، ء ہے چیز آکساں سالیں نودر برء

ہمت و گیش کنان ات بلے یک کسانیں تھر سے ہم آست ات ءے کہ و شیں آکبت و اب ءء،
وہدگوں آئی ء کدی ہم زوراکی یے مہ کنت۔

ڈن ء انگت شب ء تہاری مانشاتنگ ات، آچہ اب ء جہہ سرات۔ دریک ء ڈن آزمان ء
تیزیں نیلیں رنگ ء نوکیں سہبے ء کلوہ گون ات۔ آئی ء مار ات کہ گوادر ء آئی گوات چنڈیں
بیگاہ ء وہد بیت، گورمانی توار، کوش ء سرگوات، کاپرانی چیر ء دوچکرانی کتار ء تیاب دپ ء
لیبیانی لیب بیت۔ آئی دلگوش بلے وتی سرڈگار ء ات بلے راستی ایش ات کہ آسہب ء ہم آئی ء
چم اور یگن ء شہر ”کوکیل“ ء پچ کت انت۔ اے روج پہ آئی ء حاصیں روچے ات۔ ”داورلڈ“
روتاک ء یک احوالکار ء ء گوستگیں روج ء آئی ء مہانداریں مات ء گوشنگ ات کہ آئی ء
انٹرویو ء زیرگ لوٹیت۔

نیم روج ء سے ء نیم ء وہدے آوانگ جاہ ء چہ آفارغ بیت، گڑاگوں وتی مہانداریں مات،
کیری (کمیونٹی ریپر یزنٹیٹیو) ء لوگ ء شت، اوداکے دیرودار ء پدروازگ ء توار بیت۔ انچو
کہ کیری ء دروازگ ء دپ پچ کت، منال ء دیست کہ یک برز بالادیں، اسپتیں مردے توکا
پترت ء گوں کیری ء گپ ء لگ ات۔ دوئیں لیونگ روم ء نیمگ ء اتک انت، ہبہ جاہ ء کہ
آئی مہانداریں مات نشنگ اتنت۔

اے احوالکار ء دیم پہ دیم بے توار ء نشنگ ات، گوں مزنیں توارے ء آہوال کار ء وتی نام ء
جست ء جاہ ء، برواناں برز کنان ء انگریزی زبان ء پہک دگہ گالوارے ء جست کت، ”شریں
من ء بگش کہ تو ما ہے بیت کہ ادا تلگ ءے، تراچہ دراہیں چیزاں گیش چے ء ہبکہ کتگ؟“
آئی دل ء ات کہ بگش ایت، ”من ء تو ہبکہ کتگ کہ انچو کہ لوگ ء پترت ءے، نہ نام ء جست ء
حال گرگ، گشنے یک پولیس ءے کسے ء جست ء پد ء بہ بیت۔“ پہ سہتے منال پدا بے توار بیت،

پدا ۽ لیک ات کہ بیت کنت اے جسٹ ۽ آہ مسکراہ کنگ ۽ انت، ”منی مہمانداریں کہول ۽ لوگ ۽ گچک رول پہ من مستریں گڑینوکیں ۽ بیم ناکیں چیز بیتگ۔“ چہ ایشی ۽ رند آئی گوادر ۽ بارو ۽ لہتیں جسٹ کت ۽ لہتیں نوکیں وانگ جاہ ۽ آیک پہ یک ۽ جسٹانی پٹواں دیان بیت۔

ہماوہد ۽ کہ آچہ گوادر ۽ در اتنگ ات، اوہد اوڈ ۽ انٹرنیٹ انچونیسٹ ات بلے ہے گو سٹگیں ماہانی تہ ۽ اوڈا ہم انٹرنیٹ کارمرز کنوکانی کچ ۽ تہ ۽ مزنیں گیشی یے اتنگ ات، آئی ۽ لیک ات کہ بلکیں اے گلگد ارتہنا یکیں روچ ۽ اورگیگ ۽ یک روتا کے ۽ کنیت ۽ پدا ایشی بستار بلاس، بلے آئی ۽ اے نہ زانتگ ات کہ نی انچیں وہدے اتنگ کہ زانتکاری ۽ روتا ک دراہ انٹرنیٹ ۽ سر ۽ پد اتم بنت۔

سہمی روچ ۽ وہدے آئی ۽ ات نہ زانتگ ات کہ روتا ک ۽ تہ ۽ آئی انٹرو یو چاپ ہم بیتگ، وانگ جاہ ۽ ہر کلا ۽ وہدے آشت گڑا آئی ۽ ہر یک ٹیچر ۽ آئی بارو چیزے الم ۽ گشت ۽ پدا آئی بلک ۽ ڈیہہ ۽ دوڈ ۽ ریدگ ۽ نیکراہ ۽ بابت ۽ جسٹ کت ۽۔

شپ ۽ وہدے آوتی تہت ۽ سرینی نیمگ ۽ نندان وتی ساچشتاں گوں وتی دوستگیں دزگوہاروتی رود پتر ۽ درشانگ ۽ ات، سہتے ۽ پدوتی قلمے چرود پتر ۽ چست کت ۽ یک تتکیں چکاندے آئی لٹنانی سر ۽ تالان ات ۽ جم چہ یک اُمیتے ۽ رُژناہ بیت انت، یک انچیں اُمیتے کہ آئی واب ۽ مزنیں بہرے ات، یک اُمیتے دیم ۽ جنزگ ۽ چوکندیل ۽ پیم ۽ لُنجیں دیاراں رُژناہ کنگ ۽۔

آگوں وت ہم تران بیت، ”بس اے سال تہنا یک سپرے مہ بات، بلکیں یک جُہلا کلیں شوہازے بہ بات۔ دیم ۽ دراج کشیں راہے آست بلے نی زند ۽ تہ ۽ کدی نہ اوشٹگی انت۔ راہ گراں بنت، بلے بنت، اوشٹگی نہ انت۔۔۔“

آئی ۽ دست گوں قلم ۽ پدارود پتر ۽ سر ۽ سمران بیت۔ ”من ۽ مرچی بائیولوجی ۽ ٹیچر ۽ روتا کے دست ۽ ات، ہے نبشتا نک کہ منی بارو ۽ ہما احوال کار ۽ نبیستگ ات، ہے ہم مان ات ۽۔ سر جمیں نبشتا نک ۽ وانگ ۽ ساری، من بن گپ ۽ وانگ ۽ گوں انچوہبکہ بیتاں کہ اے چے نبشتہ کتگ آ احوال کار ۽ ”شانزداہ سالی نودربرہبکہ بوت، وہدے کہ آئی ۽ ہشت سالی رول (گچک) دیست!“

منی دپ ۽ ۽ ۽ گپ در ا تک، ”چی؟ اے احوال کار ۽ چی نبشتہ کنگ!“ من گشتگ آپ مسکرہ اے
 گپ ۽ زیریت بلے آئی ۽ و بندات چہ ۽ گپ ۽ کنگ! او منی سر باہ! کئے ۽ گشت من ۽ کہ من
 گوں آئی ۽ اے گپاں بچناں! بلے دیم تر ۽ وانگ ۽ گوں من کے دلجم بیتاں۔

مرچی بازیناں اے روتا ک وبتگ بلکیں نی کو کیل شہر ۽ تہ ۽ منی شہر ۽ بازینے پچا بیاریت
 -- اہو پدا یک المیں بہرے منی اے سپر ۽ لہتیں منی مقصد انت ہم کہ من ۽ پوہد سر جم کنگی انت
 انجو کہ کمیونٹی سروس -- مہلوک ۽ خدمت - من ۽ سد کلاک اے کار ۽ تہ ۽ دینگی انت - باریں
 اے سدیں کلاکاں من سر جم کت کناں اگاں ناں؟“

حبر ایش ات کہ در ملکی در اہیں نو در برانی ہا تر ۽ یک مزینں چیلنجے بیتگ کہ آوتی جاہ ۽ کمیونٹی
 سروس بزاں مہلوک ۽ خدمت ۽ تہ ۽ سد کلاک یا گیش بدینت، ہما جاہ ۽ وتی گلانی تہ ۽ کار بہ کنت
 یا کہ وتی نیام ۽ دگہ انچیں چیزے بہ کن انت کہ چہ آئی ۽ آ جاہ ۽ مرد ماں پ ۽ پاندگے بہ رسیت -
 اے پیم ۽ سال ۽ آسر ۽ چہ ساری ہر ہما نو در بر کہ اے چیلنج ۽ سو بمند بیتگ ات، آئی ۽ امریکی صدر
 ۽ نیمگا سٹریفکٹ ۽ ٹرائی رسگ ۽ گپ بیتگ ات - اے چیلنج ۽ مزینں ارزشتے است ات پمیشکا
 آئی ۽ واہگ ہم ہمیش ات کہ آیشی تہ ۽ سو بمند بہ بیت بلے آئی ۽ کر ۽ و ہد کم ات، بزاں تہنا پنچ ماہ
 پر چا کہ اے ستمبر ۽ ماہ ات ۽ فروری اے چیلنج ۽ گڈی ماہ۔

آہے گپاں جیڑگ ۽ ات کہ انا گت آئی مہمانداریں مات ۽ آتوار جت - منال ۽ ایوری
 ہم شپ ۽ پیم ۽ چہ وتی کمرہ ۽ در اتک انت ۽ زیرت پدیا نکاں جہل ایراتک انت ۽ لوگ ۽
 نیام ۽ ایریں سو فابانی سر ۽ وتی مہمانداریں کہول ۽ دیم پوہدیم نشت انت -

مہمانداریں مات ۽ چشمکے مہمانداریں پت ۽ دست ۽ دات - آئی ۽ چشمک چماں کنان جت
 کت ”گرا ہمود ۽ کہ دوشی یلہ داتگ ات بیانی پدا چہ ہمود ۽ بندات کنیں -“ آئی ۽ بانیبیل ۽ دپ
 پچ کت ۽ وانان بیت ۽ پدا چوشکہ مردے کسانیں چکے ۽ گپے سر پد کنت، ہے رنگ آیوری ۽
 منال ۽ سر پد کنان بیت - چو کہ نیکراہ یک سکیں حساسیں بُن گپے، دوئیں نیمگاں یکے دومی ۽

نیکراہانی عزت کنگ پیتگ ء نہ تہنا آہاں بلکیں منال ء ایوری ء ہم وتی نیکراہ ء وتی ڈیہانی تہ ء
 نیکراہی حیاں ء لیکہ دارگ ء بارو ء گپ جنگ۔ ء ہم شپ ء پیم ء و ہدے گپ ء جبر ہلاس پیتگ
 انت گڑا آہانی دومی سر حال پیتگ؛ دیم ء روچ ء کار۔

”چہ باندا منی ہیلتھ پروگرام بندات بنیگ ء انت۔ نی تاں دو ماہ ء ہم بیگاہ ماچرچ ء پشتی ہال ء تہ
 ء اے پروگرام ء چوورک شاپ ء رنگ ء ہلائیناں۔ اگاں شمانی کے باز مکم بکن ات گڑا شمارا
 کمیونٹی سروس ء روچے دو کلاک رسیت۔“ مہمانداریں مات ء درائینت۔

منال چہ دل ء گل بیت کہ ہما چیز آئی ء لوٹ ء واہگ ات، آچہ آئی ء لوگ ء رسگ ء انت ء وانگ
 جاہ ء رند چوناہ ء ہم ماہشک ء لوگ ء نشنگ ایں، اگاں ماگوں شمایا نیں و شریریں گپے بیت۔“
 ”من وانگ جاہ ء فٹ ہال ء تہ ء بہر زرتگ، بلکیں گوں من آہگ نہ بیت۔“ ایوری ء درائینت۔

”منال، تو پرچا وانگ جاہ ء دگہ انچیں چیزے ء بہر نہ زیرے چو ایوری ء پیم ء۔ من زاناں تو
 اسپورٹ کنگ نہ لوٹے، بلے دگہ ہم چیز آست۔ انی وتو منے ہمرائی ء بیابلے چہ اے پروگرام
 ء رند تو وانگ جاہ ء گیشیں کار ء دسگٹیا نی تہ ء (اکسٹرا کریکولرا ٹیکٹیویٹیز) تہ ء بہر ہزیر۔“

”الم ء زیریں۔ منی واہشت کہ من ”کی کلب“ کہ کمیونٹی سروس کنت ہمیشی بہر جوڑ بہ ہاں“
 آئی ء گشان بیت ء دومی ”ڈیبیٹ کلب“ ء

”اے دو نیں کلبانی واستا ترا ہم بیگاہ وانگ جاہ ء روگ نہ کپیت، گڑا شر تر نہ انت کہ تو انیگ ء
 چوت ء ایشانی بہر جوڑ بکنے۔“

”ام م م۔۔۔ من باندا وانگ جاہ ء وت ء ایشانی بہر جوڑ کنا نیں۔“

بیگاہ ء و ہدات۔ جمبراں اور لیگن ء آزمان سرجم ء تہار کتگ ات۔ منال ء آئی مہمانداریں کہول
 چرچ ء ہال ء ورکشاپ ء چن ء لالچ ء گیش اتنت کہ انا گت ہووے کسانکیں تر مپاں آئی ء جم کپت

انت کہ چه شیشگی دریگ ء انچوسما دنیگ ء انتت گشتے چه آزمان ء مُردار دگ رچان انتت۔
 یک پہ یک ء ہال چه مردماں چکار بیان بیت ء کے دیر ء تہ آئی مہمانداریں کہول ء ورکشاپ
 بندات کُت۔ یک مزنیں اسکرینے ء سر ء دُنیا ء مزن مزنیں ڈاکٹرانی ابر ء لیکاہاں مردم گوں حُب
 ء اشکنان ات انت۔ ہے وہد ء آء اے دگہ رضا کار مردمانی ورگ ء دگہ کارانی چن ء لانچ ء گیش
 ات انت۔ ہے رضا کارانی تہ ء یک پیرز لے ہم گون ات کہ وتی وہداں یک نر سے پیتگ،
 بلے مروچاں ریٹا تر ات ء وہد وہد ء سر ء چرچ ء کارانی تہ ء وت ء دست گٹ ءے کنگ ات۔
 ”ایکس چیخ اسٹوڈنٹ کہ کیتی ء لوگ ء انت، توئے؟“ نینسی ء آئی ء نیمگ ء چاران جُست
 کُت۔

”ہو۔“ آئی ء درانیت۔

”تئی مہمانداریں کہول منی پچاروکیں۔“

”تو نینسی ء ناں؟ تئی نام منی مہمانداریں کہول ء باز براں کپتگ ء من شمارا پیسرا ہم چرچ ء
 دیستگ۔“

”کیتی گشگ ء ات کہ تو کمیونٹی سروس کنگ لوٹ ءے۔ تو زان ءے مئے وتی مُلکی نودر براں ہم
 چه وانگ جاہ ء کمیونٹی سروس کنگ الی انت۔“

”ہو، مئے وانگ جاہ ء بازیں نودر بر است انت کہ پہ کمیونٹی سروس ء تچ ء تاگ ء انت۔“
 ”گڑا تو چیخو کلاک کمیونٹی سروس ء دل مانگ ءے؟“

”چوناہا ومار اسد کلاک لوٹ ایت بلے اگاں چه ایشی ء گیش بکناں و شرتریں گپے بیت۔“
 ”ہو۔ کسانکس گوٹو ووانیت کن ءے؟“ بُرواناں بُرز کنان نینسی ء جُست کُت۔
 ”من؟“ چوا بکی ء منال ء جُست کُت۔

”ہوتو! دگہ ناں وتی دود ء ر بیدگانی باروا، وتی زُبان ء باروا۔“

”اے حساب ء، ہو!۔۔۔ بلے جُجام چُکاں، جُجا کدی؟“

”کے ودار بکن انچو کہ اے ورکشاپ بلاس بیت من تراگوں یک ٹیچرے ۽ پجّارو کی کنائناں کہ بیگاہانی و ہدے یک گلے کہ چہ 4-H ۽ نام ۽ زانگ بیت، ہمیشی ۽ نیمگ ۽ چہ لہتیں گونڈواں دگہ دگہ دو دے ر بیدگانی باروا گشگ ۽ ابید نوکیں ہنر ۽ کار سوج دنت۔“

”منی وش بہتی بیت اگاں من اے پی میں کارے بہ زیر اں۔“

”راستیں۔ آزا بول ۽ گندگ ۽ نئے کہ چشمکے چمان انت ۽ کے جان ۽ پُرینے؟“، نینسی اشارگ کنان ۽ گشگ ۽ ات۔

”آہو۔“ منال ۽ پسودات۔

”ہمیش انت ہما استاد، مسس جیکلن پنکسٹن۔“

انچو کہ ورکشاپ بلاس بیت، نینسی ۽ آمسس پنکسٹن ۽ کر ۽ پہ پجّارو کی بُرت۔ نی ہمک سے شنبے ۽ بیگاہ ۽ چہ وانگ جاہ ۽ رندا آگوں مسس پنکسٹن ۽ پہ 4-H ۽ پہ رضا کارانہ کار ۽ شت۔

آئی ۽ اے سال نی دگہ رنگے ۽ تزان ات۔ نوکیں مردماں زانگ، نوکیں جاہاں روگ ۽ نوکیں تجربتاں نی آئی ہمک روج ۽ بہر جوڑ بیان ات انت۔ 4-H پہ آئی ۽ یک نوکیں دُنیا ہے ات، ۽

مستریں چیز کہ آئی ۽ دیست آ ہمیش ات کہ اودا جنیں آدم چنکس خود مختاراں، آناں تہنا و تپا دانی سر ۽ اوشتا تگ ۽ وتی لوگ ۽ چکاں چارگا اتنت بلکیں پہ وتی مہلوک ۽ ہم کار کنگ ۽ اتنت۔ بلے آ

یک انچیں چا گردے ۽ تہ ۽ نشتنگ کہ اودا دود، سیاست ۽ دگہ بازیں نکااں مردم انچو بلے و س کتگ انچو کہ کسے زمزیلانی گو ما بند یگ کنگ بہ بیت۔ آئی چا گردے تہ ۽ خود مختاریں زابول

ہماہاں تہنا گشگ بیت کہ آزر کما نینت کن انت، کار ۽ روزگار ۽ ذریعہ ۽ یا کہ چہ دو چگری ۽۔ اے پی میں خود مختاری است بلے انگت جنیں آدم پہ وتی چا گردے لہز انک ۽ چے کنگ ۽ انت؟ یا

آہاں فیصلہ زیرگ ۽ حق است یا آچا گردی کارانی تہ ۽ مردیں آدمانی ہم گام انت؟

4-H یک انچیں تنظیمے ات کہ ایشی تہ ۽ ہر عمر ۽ نودر براں وڑ وڑیں ہنر سیکینگ (ہیل کتگ) ۽ پدا مقابلاہانی تہ ۽ ہم ہے نودر براں بہر زرت کتگ۔ اے گل ۽ امریکہ ۽ ہر یک ریاستے ۽ کار

کُنت ۽ ھریک ریاست ۽ ھریک شھر ۽ ایشی کار کے جتا بیتگ۔ اے پیم ۽ کوکیل شھر ۽ ھم سے شنبے مس پنکسٹن ۽ لوگ ۽ 4-H ۽ کلاس بیتگ، کسان کسانیں امریکی گوئڈ واں نوک نوکیں دود ۽ ریدگ، زُبان ۽ ھنر ھیل زرتگ۔ آئی ۽ ھم سے شنبے آہان ۽ بلوچی زُبان ۽ کے باز بلوچی دوج ھم سوج داتگ۔ اے پیم ۽ آہاں چہ منال، ۽ منال ۽ چہ آہاں ھیل کُنتگ ۽ پدا آئی ۽ وتی کمیونٹی سروس ۽ ھم گیشتر کلاک رسان بیتگ۔

بیگاہ ۽ وھدات، بزز بززیں در چکانی چیر ۽ سا ھگ ۽ آندان وتی گوئٹگیں روج ۽ تجربتاں گوں وتی رود پتر ۽ در شانگا ات۔ ھے نیام ۽ در چکاں چہ سارتیں سمین ۽ کشگ ۽ گوں در چکانی سُرگ ۽ چہ آہاں گُشنے یک توارے سرجی ۽ شنگ بیان ات، چو آئی ۽ تزانگانی بز مشے ۽ پیم ۽۔ اے توار ۽ سمین، گُشنے باور دینیک ۽ ات انت کہ وھد وھد ۽ سر ۽ زند ۽ راہ گراں ھم گندگ کابنت بلے دیم ۽ انگت جُنزگی انت۔ آئی قلم پدا اسپتیں تاکانی سر ۽ سُران بیت۔

”یک وھدے مئے گوادر ۽ ھلک کلمت ۽ میر چی ھند ۽ آئی مزاریں بچ میر حمل کلمتی ۽ دور بیتگ، من وبتگ کہ میر حمل ۽ گوں ز ھم ۽ ماں یڈا ۽ گوں پُر تلیزاں جنگ کُنتگ۔ بلے گڈ سر ۽ دز گیر کنگ بیتگ۔ جیونی ۽ انگت آہانی قلات است انت ۽ من چم ۽ وت دیستگ انت۔ آ اے گپ ۽ شاہدی ۽ دینت کہ کرناں پیش منی ھلک ۽ سُرگیں حاک آہانی سر ۽ تاج بیتگ۔ یک بلوچے بتیک ۽ سبب ۽ بلکیں من ۽ مدام تور اتگ کہ پُر تگالیاں مئے مردم جتگ انت ۽ مئے ھلک ۽ وتی نامینگ ۽ دست ۽ پاد جتگ۔۔۔ مرچی من پر چا عھدگیں وھداں گیر آرگاں آں۔۔۔ پر چا من ھما تھل ۽ زہر چکیں راج د پتر ۽ تاکاں پچ کناناں، ھما تاکاں کہ آہاں ماہ گنج بے تا ھیر کُنتگ، تاں آ تیاب ۽ دپ ۽ مدام نشنگ کہ کدی نہ کدی آئی حمل کئیت بلے حمل کدی نہ تیک۔۔۔ ۽ آئی زند گوں بے سینتیں ودار ۽ گوست۔ حمل چے پیم ۽ اتلگ ات، آ کہ پُر تگالیاں دز گیر کُنتگ

ات۔۔۔ زری اوڈلی رندہ پُرتگالی نودر برے ۽ گندگ ۽ گشتے وتی جاہ ۽ دیر گوستگیں راجد پتری وہد
یک برے پد امنی چمٹانی زندگ بیان ات۔

زری یک مزنیں پروگرامے کہ (Zonta Women's Club) ۽ ہوریں راجانی گل
(United Nations) ۽ جوڑ بنیگ ۽ راجد پتری سال روچ ۽ درگت ۽ برجم دارگ بیتگ
ات۔ ہمک سال کوکیل شہر ۽ چہ ڈٹی نلکان آیوکیں نودر برانی تہ ۽ چار گچین کنگ بیت ۽ پدا آہان ۽
وتی راج، دو دمان ۽ بار ۽ پریز نیشنیشن دینگی بیت۔ اے سال ۽ من ۽، میانا چہ چین ۽ ۽ دگہ پُرتگال ۽
سلکوا کیا ۽ سیادی داروکیں دو جنک گچین بیتگ ات۔ بازیں امریکی زالبول اتنگ اتنت۔ وتی
ڈہیہ ۽ راج ۽ بارو ۽ گپ کنگ ۽ انچووشی کہ من ۽ زری بیتگ ات بلکیں چہ پیسر کدی نہ بیتگ۔
گڈ سر ۽ من گوں ہے پُرتگالی جنک ۽ منند ۽ نیاد، یک برے منی دل ۽ گشت کہ راج د پتری
گپاں بکناں، بلے پدا من سر پد بیتاں کہ اگاں اے حبر ۽ بکناں کہ کرناں ساری آہانی راج ۽ منے
بلک قبضہ کُتگ، منے سر ۽ بادشاہی کنگ ۽ کوشستے کُتگ ۽ منے مردم دزگیر اش کُتگ ات
گڑا من آئی ۽ چمٹاں یک نزوریں راجے ۽ نزوریں جنکے باں ۽ پدا اے گپ ۽ من الم زاناں کہ
یک زور آوریں راجے ۽ ورنہ ۽ بلکیں گوں راجد پتر ۽ اے گونڈیں بہر ۽ انچو دلگوشی ہم نہ بیت
انچو کہ من ۽ یادگہ بلوچے ۽ بیت ہمیشکا گوستگیں گپاں چہ بے ترانگ بیان من گوں آئی ۽ آئی
امریکہ ۽ گوستگیں وہد ۽ بارو ۽ جُست ۽ پد کناں کُت۔ پدا چین ۽ سلوا کیا ۽ چہ سیادی داروکیں
نودر برانی گو ماہم گپ ۽ تران بیت۔ من اندازگ جت کہ اے دُنیا چنکس کسان انت۔ ہر
یک راجے گوں دو می ۽ وڑے نہ وڑے ۽ ہمگر پنج انت۔ راج د پتری حساب ۽، سیاسی، نیکرا ہی
(مذہبی) یا کہ باپاری۔“

آہے گپاں نبشتہ کنگ ۽ ات کہ اناگت ترانگاں کپت کہ آئی ۽ وتی نام وانگ جاہ ۽ پالیسی
ڈیبیٹ گروپ ۽ ہوار کُنا نینتگ ۽ آہانی اوڈلی مقابلہ اور یگن ۽ بِنجائی شہر سلیم ۽ ہے پدنگ ۽ بنیگی
ات۔ آئی ۽ جیٹرات کہ امریکہ ۽ تہ کہ انگریزی انگریزانی ماتنی رُبان انت، آچے پیم ۽ گوں

آہاں مُقابلہ ء کُت کنت۔ ہمیشی ء گوں آئی ء وتی رود پتر ء دَپ بند کُت ء لوگ ء راہ ء روان
 و تارا و ت سد کی دیان کُت کہ بچ چیز گراں نہ انت، سو بمند بنیک یا نہ بنیک رند ء گپ
 انت، اگاں مقابلہ ء ساری بنی آدم وتی دل ء تُرس برودینیت گڑالم ء آسو بمند نہ بیت۔

لوگ ء راہ ء روان آوریگن ء قدرتی دروشم بزاں سبز سبز یں ء بُرز بالا دیں درچک ء کوہاں چاران
 ات۔ نزیک ء کور ء لمب ء گوزگ ء ہمرائی ء منال ء وتی عکس ماں آپ ء دیست۔ آوتی دل ء
 تہ ء گوں وتی عکس یا گوں ابرم ء گپ جنان ات۔

”تو پر چا منی ہمگام نے؟“ آئی ء آپ ء تہے وتی عکس ء راجست کُت۔

”من تئی ہمگاماں یا۔۔ تو منی ہمراہ نے؟“ عکس ء گُشنے گپ جت۔

”بلکیں ہر دو بینانی معنی یک انت۔“

”بیت کنت۔“

”پر چا کہ من تو منی ارواہ نے، ء من تئی زرد، بلے من ترا ہمک روچ ادا نہ دیستگ یا بلکیں دیستگ
 بلے گوں تو جبر نہ کُتگ۔“

”وہ دے کہ تو چہ دل ء جُہلانک ء چیزے ء باروا پکر کن نے، ء چہ ذہن ء اندر ء جیڑے ء چہ اے
 دُنیا ء راستی ء بے خیال بے ء وتی جوڑ کُتگیں غیر حقیقی دُنیا ء سر بے گڑا تو من ء گندے ء گوں من
 ہم تران بے۔۔۔“

انا گت نود گوارگ ء لگ ات انت ء کساں کساں نکلیں ہو ر ء تر مپ کور ء آپانی تہ انچو سٹو کی
 جنان انت گُشنے آ کسان ء نزوریں آپی ترم گوں مزنیں زورے ء وت ء ماں کور ء ہوار کنان
 انت کہ گیشتر زور آور بہ بنت، ء ہار آہاں مہ بارت بلے آوت ہارے جوڑ بہ بنت، زور آور بہ بنت ء
 گوات ء تہ ء وت بیگواہ مہ بنت بلے بدواہاں بیگواہ یکن انت۔

ہو ر ء منال واہگ نہ کُت کہ آ گوں وتی عکس یا گیشتر گپ بہ جنت۔ پمیشکا آزیت زیت ء دیم
 پوتی مہمانداریں کہول ء لوگ ء رواں بیت۔ انچو کہ رست، رول (کچک) ء وکک ء آسٹینت۔

رومل آئی کمرہ دے پتچ کنگ و پتنگ ات، نی آہرچی کنت، واجہ رومل چہ ادا پادمنیت، بلے
 رومل ۽ نزوری آئی ۽ پہ جوانی زانتنگ۔ رومل لیبونک انچو کہ کسے ۽ دست ۽ کنگ ۽ دیر چگل
 داگ، بس رومل آئی آرگ ۽ تنگ، انچو کہ آنتنگ، ایشی ۽ زیت وتی کمرہ ۽ پترتگ ۽ کمرہ ۽
 دے بستگ۔ ”نی تو باریں تہ ۽ بیا، پیش بدار، رومل۔“

رومل ۽ تاں دیراں کمرہ ۽ دے پ ۽ چانگیٹنگ ۽ چانگیٹنگ۔ بندر ۽ آجنوار ۽ ہم زانتنگ کہ یکے و
 منال ۽ آرد داگ ۽ دومی آئی ۽ لیب ۽ قانون ہم پروشنگ انت، بلکیں اے پیم گوں آئی ۽ امریکی
 مردم نہ کنگ، اے پیم کہ منال ۽۔

کمرہ ۽ تہ ۽ پترگ ۽ گوں اوہلی کار کہ آئی ۽ کت، آہمیش ات کہ چہ وتی بستہ ۽ ڈ بیٹ ۽ سرہال
 نبشتگیں تا کے کشت ۽ دریگ ۽ دے پ ۽ نندان آئی ۽ وانان بیت، ”امریکہ ۽ نیام ۽ جوڑ کنگیں
 نیوکلیمز وین پہ راجی ڈیفنس ۽ جوڑ کنگ پتنگ انت، ایران ۽ ہم اے پہ ہے ہاترا جوڑ کنگ
 انت یا اننا۔“ آے باروا جیٹگ ۽ لگ ات کہ وانگ جاہانی نودر بران ۽ چشیں مزین سیاسی
 سر حالے دیگ کہ بلکیں پہ راجی سروکاں ہم ایشی باروا گپ جنگ گراں بیت۔ وہدے مئے کرے
 نودر برتہنا اے گپانی سر ۽ اڑنت کہ سائنس شرانت یا ناں، تعلیم شرانت یا زریا زیات ۽ چہ
 زیات مانیکراہی (مذہبی) سر حالانی سر ۽ گپ کن ایں، بلے آچما باز مسترین گپانی باروا وتی
 راجی پدریچاں سر پدکن انت۔

اور لیگن ۽ چہ چار کلاک ۽ سپر ۽ رندا آئی وانگ جاہ ۽ دگہ سے نودر بر ۽ آہانی اُستادریاست اور لیگن
 ۽ بجاہی شہر سلیم (Selam) ۽ سر بیت انت۔ آہاں یک شاہ در بر جاہے ۽ داشنگ ات۔ اے
 اوہلی رندا ات کہ آئی ۽ رندا تہ ۽ شاہ در بر جاہے دیستگ ات۔ نی آہے مارگ ۽ ات کہ بلکیں آئی
 ۽ ہے واہشت کہ آشاہ در بر جاہی ۽ بو انیت، سر جم بیت چو کہ لہتیں وہد ساری آئی ۽ اُمیت ۽ رُشن

گھمڑتگ بلے پدا ہم آئی ء و ت ء چو آرزانی ء نا اُمیت بنیگ ء نیشیتگ - جُهد کُتگ ء اُمیت
 کشنگ کہ باندات ء ہے جُهد ء بروداں آلم ء گندیت ء پدا یک روچے کنیت آئی ء چا گردہم
 زانت ء ارزشت ء سر پد بیت -

اے روچ ء آئی ء آدرستیں چا گردی اَلت بے حیاں کُت اُن ت، آدراہیں جیڑہ ء جنجال کہ آئی ء رانا
 اُمیت کُتگ ا تے، آدراہ چہ آئی ء ذہن ء دیر روان بیت اُن ت ء بس دیم ء آ یوکیں مقابلبانی باروا
 وتی پکراں تڑیتنگ ء لگ ا ت ء دل ء تہ ء جزم ا ت کہ اگاں اڈ بیٹ ء کٹیت شر، مہ کٹیت شر،
 آئی ء وتی زند ء یک مزنیں مقابلہ ساری ء کٹیتنگ گوں او پار ء جُهد ء -

”چومن نہ زاناں کہ باند اچی بیتیں بلے اَلم ء من بہت ء سر ء وتی باندات ء یلہ ندیاں، بلکیں وتی
 سر ء ء وتی سر ء بیسہ ء سر ء - بہت گوں بنی آدم ء لیب ہم کُت کنت بلے جند ء سر ء بیسہ ناں -“
 آئی ء جیڑات -

دومی سُہب مہلہ یونیورسٹی ء ہاسٹل ء چہ یک پہ یک ء نودر بر کوٹ ء ٹائیں سوٹ ء گوں در آیان
 اتنت، لہتیں گوں وتی اسکولیاں گپ ء ات اُن ت، لہتیں چیزے وراں، لہتیں تاکے وانان ء لہتیں چو
 بے تہمہلی ء روان ات اُن ت - اے دراہیں ندرگ ء آبرز اوتی کمرہ ء دریگ ء چہ چاران ا ت -
 ”ہے ڈن ء کہ تودریگ ء چہ چاران نے، پیام ء شما ہمدراواں -“ آئی دزگوبار کیٹلن ء گُشت -
 ”ہو - پرچانہ - - - منال ء درائنت -

دوہیں چہ کمرہ ء ہور در ا ت ک اُن ت ء ڈن ء وتی وانگ جاہ ء دگہ نودر براں گوں ہوارڈ بیٹ ء
 مقابلبہی ہال ء نیمگ ء روان بیت اُن ت - ہال چہ نودر براں چکارا ت، دراہیں چہ ریاست اور یگن ء
 کُنڈ کُنڈ ء اتنگ اتنت - دیم ء رواں، دل ء جیڑات ءے کہ بلکیں آتہنا یکیں نودر بریں کہ
 انگریزے نہ انت، دگہ کس نیست کہ انگریزی آئی ماتنی زُبان نہ انت - بلے دیر نہ گوست کہ
 دیر آئی ء یک دگہ جنکے دیست کہ آئی ء عربانی پیم ء سر یگ پتا تگ ا ت ء آئی بُر کئی کوٹ چودیر ء
 ہم شرگندگ آیک ء ا ت - ”بز اں من یوکانیاں، ادا تہنا انگریز نہ بلکیں دگہ دودمانی مردم ہم
 ا ست اُن ت -“ آ گوں و ت ہم تران ء ا ت -

”اُد اچي چارگ ء ءے؟ بر يں و تي جاہ ء گريں ء چاريں کہ منے مقابلہ ء ءے نودر براتلگ
 انت۔“ کيٹلن ء گشت۔

دوئيں روان بيت انت، و تي و تي جاہ اش گپت انت بلے انگت مقابلہ ء و ہد آست ات، آئی ء
 و تي پندول ء چہ کا گدے کش ات ء دل ء تہ ء وانان ءے بيت۔

یک نيمگے سرجمیں روج ء تچ ء تاگ ء دومی نيمگ ء کوکيل شہر ء روگ ء چن ء لائچ ء آ ء آئی
 دراہیں دزگوباز ژند ء پند کتگ ات انت بلے پداہم چہ سلیم شہر ء در آيگ ء ساری آئی ء و تي
 رود پتر رت ء یونیورسٹی ء ديم ء سبزیں کا ہانی تہ ء ایریں منچ ء سر ء شت ء نشت۔ انچو کہ چم بند کت
 انت ءے، سرجمیں روج ء احوال آئی چمائی ديم ء یک پہ یک ء پد ر بیان بيت انت۔ انانگت ء
 کہ چچے پچ کت انت، یک نيمگے شپ ء تہاری آئی ديم ء ات ء دومی نيمگ ء شاہ در بر جاہ ء
 بتیانی ر ژنائی۔ آئی و تي قلم ء دپیگ دیر کت ء رود پترے دگہ تاکی ء مينگ ء و تي نڈ کار بست۔

”مرچی یک نيمگے ء من اتاں، دومی نيمگ ء دگہ نودر برے کہ گول آئی ء منی مقابلہ ات ء منے ديم
 پد ديم چچ ء اُستاد ء نودر بر کہ منے مقابلہ ء چارگ ء و دار یگ اتنت۔ پالیسی ڈیبيٹ ء قانودانی رد ء
 اوّل آئی ء سے منٹ ء گپت ء موہ رست ء پدا من ء ء ایشی ء رند سے سے منٹ ء ما آئی گپانی سر ء
 ایراد کت ء آئی منی۔ پدا من آئی ایرادانی پسودات ء آئی ء منی۔ نی دراہ چچ ء دست ء ات کہ کئے
 ء سو بین کنت ء کئے ء بے سوب۔ انانگت چچ ء نيشنگليں Evaluation sheet منے دست ء
 دنيگ بيت انت۔“

National Forensic league of High School Debators

Undeafated Debators ء لڑ ء تہ ء منے نام ہم ہوار اتنت! اے سوبمندی ء اچ درور

نیست۔۔۔“

شب و تہاری تہ سہر جمیں کو کیل شہر گشتے واب چادر پرداتگ ات، بلے آئی و کمرہ انگلٹ رُژناہ ات، یک نیمگے آکمپیوٹر و سر و کارکنان وتی باندا تگیں پریرنٹیشن و جوڑکنان ات و دومی نیمگے آ دود و ربیدگی چیزاں یک جاہ کنان ات۔ ہمک سال و یم و اے سال و ہم International Educational Week و بنات بنیگی ات۔ اے یک انجیں ہفتگے ات کہ سہر جمیں امریکہ و تہ ہر یک درملکی نودر برے و وتی ڈیہہ، دودمان و ژبان و باروادگہ دگہ جاہاں گپ جنگ ات۔ نودر برانی دراہیں پریرنٹیشن چون بیتگ انت، اے باورا اڈاساڑی نیں مردماں Evaluation sheet و سر و نبشتہ کُتگ، پدا ہے کاگد ہر یک نودر برے و placement organization و سر و روان دیکگ بیتگ، دیم و پدا ہماہانی سر و بیتگ کہ کئے و سو بمند لیک انت۔

اے پہ ہر یک درملکی نودر برے مزنیں چگا سے ات، پرچا کہ ایشی تہ و سدانی کسان و درملکی نودر براں بہر ژرتگ و ایشی و کنگ ہر یک نودر برے و مستر نیں مقصد اے و استہ بیتگ کہ نودر بر بندر و وتی راجی جہگیر (Ambassador) و رد و امریکہ و سر بیتگ انت و وتی مردم و ڈیہہ و جاور و دودمان و پد رکنگ آہانی اوڈی ذمہ واری بیتگ۔ یک نودر برے و اے چگا س و تہ و باج برگ و معنی ہمیش ات کہ آئی راج و باج ژرتگ۔

منال سہر جمیں شب نشتگ ہے مقابلہ و چن و لائچ و، وتی گشتانکے نبشتہ کُتگ، کمپیوٹر و سر و پریرنٹیشن جوڑ کُتگ۔ ایشی تہ و بلوچی دودمان و ابید کے باز لیزانک و باورا ہم آئی و ہوار کُتگ ات۔ سہر جمیں ہفتگ و آئی و پانزدہ (15) و گیش پریرنٹیشن دیکگی ات۔ آئی و وتی لڑ و تہ و وتی و لہتیں نزیکیں وانگ جاہ، وتی مہمانداریں کہول و چرچ و دگہ لہتیں نزیکیں چرچ، کواناز کہ NGO یے ات، ہمیشی دپتر و لہتیں و رناڈل (Youth Group) ہوار کُتگ انت۔

ہے لڑ و نبشتہ کنگ و آترا نگاں کپت کہ اگاں آچر چانی تہ و وتی دودمان و باروا گپ جنت گڑالم و آئی و رائیکراہ و باروا ہم جُست بیت، انچو کہ انگلٹ بازینے و آجُست کُتگ۔ چو آئی و زانتگ کہ

امریکہ ایک لبرلیں ڈیپے، اداہر کس ء مذہبی آجوتی آست ء کس ء حق نیست کہ دومی ء پنے نیکراہ، راج، نسل ء پنے زبان جہل ء ایر بہ جنت بلے پداہم آیک کساں سالیں نودر برے ات، بلے آیک انجیل راجے ء چہ اتنگ ات کہ آمدہی انتہا پسندی ء نہ نیت بلکیں راجی یکجاہی ء نیت ء آئی راج ہست پُشتی دودمان ء مزنیں منوگرے۔ بلے ابید چہ مزنیں ڈپلو میٹاں، کوکیل ء وٹریں کسانگیں شہر ء مردماں اے باروانہ زانتگ ات، ہمیشکا آئی ء پنے نیکراہی جُستاں ساٹری بنیگی ات پدا آئی ء اے ہم زانتگ ات کہ امریکی وتی جُست ء حق ء الم ء کارمزکن ات چو کہ جُست ء گشگ آہانی کرنیگیں دودمانانی تہ ء ہوار ات، انچو کہ منال ء وتی وانگ جاہ ء وتنگ ات کہ وہدے 1787 ء 55 مردکاراں امریکی آئین نبشتہ کُتگ ات گڑا آہاں امریکیانی لہتیں حق ہوار نہ کُتگ اتنت، گڑا امریکیاں دُنیا سر ء زرت ء رند تر ء آئین ء اولی ترمیم بل آف رائٹس ء نام ء امریکیان ء آہانی مذہبی، درشانی ء راہ ء راہبند (اظہار رائے)، پریس ء اے دگہ آزاتی ء حق دنیگ بیت ات۔ اے ہما امریکیاں کہ اگاں آچیزے شر نہ لیکنت یا آہاں ء جُستے کنگی بہ بیت، آ الم ء بے توار نہ نندا ات، ہمیشکا یک سر پدیں راجے ء دیم ء گپ کنگ ء ساری ہزار رند ء پکر کنگ کپیٹ کہ چے بگش نئے ء کجام وٹ ء بگش نئے۔ چو آئی ء اے ہم زانتگ ات کہ مرچگیں دُنیا ء تہ ء سیاست ء مذہب یک لیے جوڑ کُتگ ء پداہما حکومت کہ وت ء اسلام ء سروک ء جمہوریت ء ٹھیکیدار گش ات، نہ آہاں گوں نیکراہ ء سیادی بے آست، نے کہ جمہوریت نامے جُنگے ہم ادا گواہیت۔ اے وٹ ء دُنیا ء کہ بازیں چُست ء ایر انچو 9/11، فلسطین ء اسرائیل ء نیام ء جنگ، افغانستان ء جاوہر حال، یمن ء بے ایمنی، عرب اسپرنگ ء پدا اسامہ ء ادا در آیک، اے دراہ پہ امریکہ ء وانوکیں ہمے ڈیہہ ء چہ آئیوکیں نودر برانی ہاترا مزنیں چیلنج بیتگ ات ء بلکیں منال ء گوں اے جیڑ ہاں ہچ کار نہ بیتگ، پرچا کہ آئی راج مذہبی جُنگے ء بہر ء جند نہ بیتگ بلے پداہم آئی ء راجُست کنگ بیتگ ء سک باز براں جُست کنگ بیتگ، چہ مہمانداریں کہول ء، چہ وانگ جاہ ء دز گوباراں یا چہ ٹیچراں، بلے جُست الم ء بیتگ۔ بلکیں چہ تعصب ء نہ بلے بیت

کنت آمدماں و ت زانگ ء واہگ پیٹگ کہ اُداندوکیں مردم اے بارواچے گشت۔ آچہ
 وتی چماں اے چیزاں جی پیم گند انت۔ آئی ء یات اتک کہ یک برے آئی امریکی راج دپتر
 وانینوکیں ٹیچر نیوکلیمز پاورانی بارواگپ ء ات ء پداوہدے کہ ماں ویڈیو ء دنیا ء نقشہ ء تہ ء نیوکلیمز
 طاقتانی تہ ء دگہ ڈیہاں ہوارلہتیں نزوریں راجانی بیرک ہم پدربیت انت گڑا ٹیچر ء پتھون کند
 ات ء پدا یک انجیں عکسے پیش داشت ء کہ ماں آئی ء یک کسانکیں چکے زمین ء حاکانی تہ ء
 نشنگ ء یک دستے بسکٹے ماں چاہ ء جنان انت ء دومی نیمگ ء پُرشنگیں دگ ء سمر ء ہرگاڑی روگا
 انت ء جُستے کُت کہ اگاں نودر برزان انت کہ آکجام جاہ ات۔ نودر براں سمر سربینتاں کہ آنزان
 انت، گڑا ٹیچر ء گشت کہ اے ہم نیوکلیمز پاور ء واہندیں راجے کہ ہمشی ء آباتی ء مزینیں بہرے ء
 دووہد ء نان رسگ مزینیں گپے ء ادا انگت گیشتر جاہاں شرین دگ ء (Infrastructure)
 نیست۔۔۔ آئی ء دل ء جت کہ ٹیچر ء گپ ء مقصد چے ات، بلے آاے گپاں چہ اجالت نہ بیت
 بلکیں گوں ٹیچر ء گپاں وڑے نہ وڑے ء تپاک بیت۔ پدا سمر پدربیت کہ معیشت پہ ہتھیار ء اگاں
 بیت کنت گڑا پہ شدلاپی، درتہ پُچی ء بڑگی ء ہلاسی ء پرچا بیت نہ کنت۔۔۔ اے پہ آئی ء کسانکیں
 ذہن ء مزینیں سر حالے ات، بلے آپدا ہم جیڑگ ء ات بلے اگاں اے چیزانی سر پدی ء آئی ء
 انگت و ہد پکارا ت۔۔۔

آزمان سیاہ تہار بیان انت ء دومی نیام ء ہور ء ترمپ مستر ء زور آور بیان اتنت۔ آئی ء مدام
 اور یگن ء کسانکیں ترمپ دیستگ ات انت بلے آروچ ء گشتے جمبر دل ء تب ء ہور ء گوارینگ ء
 ات انت۔ ہم سے شیمبے ء وڑے اے سے شیمبے ء ہم مس پنکسٹن ء 4-H ء گونڈواں گوں
 گپ ء ات ء آہان ء بلوچی وانینگ ء ات بلے موسم ء اے جاوڑ ء آزمان ء سیاہی ء چاران مس
 پنکسٹن ء چک زیت چھٹی دات انت ء منال آئی مہمانداریں کہول ء لوگ ء سرکُت۔

ڈن ء سارتیں سمین گوں زور ء کشگ ء ات، ء دومی نیام ء درچک اے دیم ء آدم ء گوات ء میار
 انتت۔ چہ مس پنکسٹن ء لوگ ء آہگ ء رنداے درستیں ندرگ ء آچوتی کمرہ ء دریگ ء
 چاران ات۔ ودے کہ ایوری ء چشیں موسم دیستگ گراگشتگ ات ءے کہ اے پیمیں موسم بنی
 آدم ء ملور کنت، انچوسما بیت گشتے آزمان ء درد ء زہیرے گون انت یا گریوگ دل ء بستگ
 ءے۔ ہے ترانگ ء گشتے آ بے تاہیر کت ء آئی ء زیت دریگ ء پردہ جت کہ ڈن ء ندرگ ء مہ
 گندیت، بلے گرنڈ ء گروکانی توار ء آگیشتر بے تاہیر کت، بلے آئی مستریں ہمراہ، آئی رود پتر
 ء آچویلہ ندراتگ ات کہ آے جاورانی مقابلہ ء تہنابہ کنت۔ اسٹڈی ٹیبل ء سر ء ایریں رود پتر ء
 دپ آئی ء پچ کت ء نریک ء ایریں کرسی ء سر ء نندان، آپدوتی قلم ء کار بندان ات۔

”مرچی پہ من لبز درچنگ گراں انت، من نرانا گوں تراچی گپ بکناں؟ مرچگیں جاوراں
 بگشاں کہ من ء اور یگن ء گرنڈ ء گروکانی چے پیم ء بے تاہیر کتگ کہ من ء گوادر ء گرماگی ہارانی
 تراگن دیان انت یا من گوں تراگوستگیں پتنگ ء گپاں بکناں کہ ادے آہگ ء رند پہ من وش
 تریں ہفتگ بیتگ۔ انچو پر یزٹیشن وتی زبان، لبزانک، دودمان ء نیکراہ ء بارواچدو پیسر من
 کدی نہ کتگ، ہمینچو کہ من گوستگیں ہفتگ ء کتگ، اے AYUSA (Academic
 Year in USA) منی پلیس منٹ گل ء دست ء انت کہ منے تہ ء کئے ء سوین لیک انت،
 انچوراجانی نودر براں اے مقابلہ ء تہ ء بہر زرتگ، نی من پچ زانت نہ کناں کہ کئے سو بمند
 بیت۔ حیر کتگ کئی ارواہانی منزل نہ انت بلے جبر پداہما انت اے دراہ پہ من یا پہ دگہ نودر براں
 زانگ ء شوہاز ء ذریعہ انت ء اے منے زند ء مستریں تجربگ انت، اگاں منزل نہ انت بلے
 منزل ء کشک ء گیشینوک ہمیش انت۔ من گمان ہم نہ کتگ بیتگ کہ منی اے کساکلیں
 واہشت من ء انچو چیز پیش داریت۔ من بلے یک ڈیہے ء اہکاگاں بلے من دیستگ امریکی،
 اشیائی، افریقی ء انچیں ڈیہانی نودر بر کہ من بلکیں آہانی ڈیہانی نام ہم پیسر ء نہ اشکٹگ انچو کہ
 تلاوی، چیک ریپبلک، سوازی لینڈ ء دگہ بازین، پدا من اے گجا زانتگ کہ برطانیہ ء انگل

یک کولونی یے یا ایک کسانکیں ریاست زر باری امریکہ ءنر یک ءنر آست۔ من ءنر نوکی ادا چار
 ماہ انت، باریں انگت دیم ءنر دگہ چنکس نو کتریں چیز آست کہ من ءنر انگی انت، شوہازگی انت
 بلے انی من ءنر ودار انت سے چیز ءنر، اولی؛ IEW پرینٹیشنانی ریزلٹ ءنر، دومی امریکانی عمید
 براں آہانی کرسمس ءنر چارگ ءنر انچو کہ دیم ءنر ماہ دسمبر انت ءنر ستمبر سیں فرانسکو، کیلفورنیا ءنر
 تاب ءنر۔۔۔۔۔“

شپ ءنر یازدہ ءنر گوشتگ ات، ہمک شپ ءنر پیم ءنر لوگ ءنر جہلی کمرہ ءنر ایوری، منال ءنر آئی
 مہانداریں کہول نشنگ ءنر گپ ءنر انت۔ چونکہ ایوری دریگ ءنر دیم پہ دیم نشنگ ات، آئی چم
 پیسیر دریگ ءنر کپت انت۔

”اودا بچارات!“ ایوری گول گل ءنر اشارگ کنان بیت۔“

”ڈن ءنر چے۔۔۔۔۔“ مہانداریں مات جُست ءنر واہیگ نہ بیت کہ آئی چم ہم ڈن ءنر کپت
 انت۔

ڈن ءنر چہ تہاریں آزمان ءنر کسانکیں برف انچور چان انت گشتے چہ آزمان ءنر من ءنر سلوی ریچان
 ات۔ نجیں آزمان ءنر استالانی جاہ ءنر ہے اسپتیں برف چو پڑمے پیم ءنر درچک ءنر لوگانی سر ءنر وت ءنر
 پتاہگا انت۔ دومی نیام ءنر سارتیں سمین ءنر ہم جاہ جت۔ کہے ودا اور یگن ءنر اے نوکیں داب ءنر
 امبازاں زیرگ ءنر پد، وداے کہ سارتی ءنر درستانی دست سکٹ کت انت ءنر دنان توار ءنر پر مات
 انت گڑا دراہ یک پہ یک ءنر پدا لوگ ءنر تہ ءنر پتران بیت انت۔

”دسمبر وتی وش آہتی ءنر وت کنان انت۔“ مہانداریں پت ءنر گشت۔

”گندگ ءنر سر جمیں شپ ہے پیم ءنر برف رچیت۔“ مہانداریں مات ءنر درانینت ءنر پدا منال ءنر
 ایوری ءنر گشت ءنر ”شمانی بو پس ات بلے منی حیا لاں باندوانگ جاہ ءنر چھٹی بیت پر چا کہ اے

سال ء اوّلی برف باری انت۔“

گپ مہمانداریں مات ء بیت، دومی سہب ء وانگ جاہ ء نیمگ ء چہ فون ء ہمے حال رست کہ
وانگ جاہ پہ ہمے روچ ء مہتل ات۔ اے روچ ء آئی ء کمرہ ء دریگ سر جی ء دکہ دروشے پیش
دارگ ء ات، گوئگیں روچانی ہو ر ء گزنداں رنداے روچ ء زمین گوں برفاں اسپیت ات۔
گشے ایشانی عکس آزمان ء ریفلیکٹ بیان ات، ایشی گندگ ء کسے ء اے ہم گشت کتگ ات
کہ یک آزمانی ہو رے ء اسپیتیں گشان چہ آزمان ء آیان زمین ء سر ء ہر نیمگ ء شنگ بیان
ات۔ قدرت ء اے بے دروریں دروشم ء چارگ ء گوں آئی چٹانی تہ ء اُمیت ء رُژن ء رستگیں
واب انگت مستر بیان اتنت۔ آئی دل ء تہ ء یک جتاہیں جزمے چست بیان ات چیزے کنگ
ء، بے وہدے کہ وتی چاگرد ء باروا جیڑا تے، گڑاوت ء سک نزور مارا تے۔ ہمے نزوری
ء مارشت آئی ء بے وس کنان ات، ہمے مارشت ء درا نگازگ ء آگوں وت پدا ہم تران بیت،
”بنی آدم پر چا انجو واب گندیت؟ پر چا انچیں واب گندیت کہ آئی وس ء واک ء چہ ہم گیش بہ
بنت؟ پر چا بنی آدم انجو اُمیت چزند ء داریت؟ آزانان نہ زانت کہ اے زند دئم پادار نہ انت
بلے انگت۔۔۔ پر چا بنی آدم یک حدے ء رسیت گڑا جیڑا بیت ء پکر کنت وتی واہشت، وتی
راہبند، وتی وابانی باروا، پر چا بنی آدم انجو وت غرض جوڑ بیت، پر چا؟“ پیشانیک ء کرچک کنان
آئی دست تہت ء سرین ء پہ زور داران اتنت۔ کے جیڑگ ء پد وہدے کہ دریگ ء ڈن، آئی ء
وتی چم پدا آزمان ء دیم ء چست کت انت ء چارا تے، گشے آئی ء وتی جستانی پسورست
انت، ”بلکیں ہمے اُمیت مئے زند ء گوں سنج ء سمبہینیت ء ہمے واب زند ء سکین دینت، پہ وتی
ء وتی مردمانی باندات ء چیزے کنگ ء جمنز ء دل ء تہ ء چو کندیل ء رُژنا کن انت ء بنی آدم وہدے
پداں گراں بیت۔“

دومی روج ء و ہدے کہ ایوری ء منال وانگ جاہ ء سر بیت انت گڑاوانگ جاہ ء دیم ء انگت کے باز برف رتگ ات۔ بلے ہمے اسپتیں برفانی تہ ء یک زالبولے برد جنان برفاں دیر کنان ات۔ اے روج ء کوکیل ہائی اسکول ء دراہیں درملکی نودر بر و ت مہ وتاں سین فرانسکو ء بارواگپ ء اتنت کہ دیم ء روج ء آدراہ ہموداروگی اتنت، ہمے میانجی ء میلوڑی کہ آہانی امریکی دزگوبار ات، آئی ء درستان ء سر ء سوج کت کہ اگاں آہتیں روچاں وانگ جاہ ء نیانیت گڑا آہاں ء چہ دپتر ء موکل ء فارم زیرگ ء ہر یک ٹیچر ء کرا برگ لوٹ ایت کہ ہمے روچانی تہ ء آچے وانینیت ء نودر بران ء چے کارکنگ لوٹ انت۔ پداگڈ سر ء پرنسپل ء دستخط ہم زیرگی ات۔ یک پہ یک ء درہاں فارم زرت ء دراہیں ٹیچرانی کرا دستخط ہم کنانیت، بلے سر جمیں وانگ جاہ ء پنگ ء رند ہم آء دگ نودر براں پرنسپل نہ دیست۔

”بلکیں مرچی پرنسپل وانگ جاہ ء جند ء نہ یتگ۔“ ایہی کہ جرمنی ء نودر برے ات، درانیت ء۔

”نا، اگاں چش بیت ایں، ملوڑی ء ماراوت گشتگ ات۔“ منال ء گشت۔ ہمے دمان ء میلوڑی ایشانی کرا اتک ء جتے کت، ”ہاں باریں ایکس چینج اسٹوڈنٹاں، باریں شے کار سر جم بیت انت؟“

ایشی پسو ء ایہی ء گشت، ”چو و دراہ کار بیتگ انت بلے تہنا کیے پشت کپتگ۔ مرچی زاناں پرنسپل نیبتگ؟“

”پرنسپل وانگ۔“

”گڑا اما سر جمیں وانگ جاہ یک یک کتگ بلے مانہ دیستگ۔“

”شما چارگ لوٹ ات پرنسپل کجا انت ء چی کنگا انت؟“ میلوڑی گوں تنکیں کندگے ء گشان بیت۔

ایشی پسو ء دراہاں آہو گشت ء میلوڑی ء دراہ وانگ جاہ ء چہ ڈن ء بُرت انت۔ ”آ زالبول ء

گندگ ء ات، برفانی تہ ء۔“ دست ء شہار دیان ملوڑی ء آہان ء چارگ ء پر مات۔ ”ہے نہ انت مئے پرنسپل، شُما و سہسی ہے راہ ء اتلگ ات، گڑا شُما چون نہ دیستگ کہ آراہ ء برفاں دیر کنان ات۔“

بلکیں پہ دگہ درملکی نودر براں اے چُشیں نوکیں گپے نہ ات بلے پہ منال ء اے مزنیں جبرے ات کہ یک سرکاری ملازم، یک (ہائی اسکول) وانگ جا ہے ء پرنسپل ء پدا یک زالبولے وانگ جاہ ء دیم ء برفاں یک ہو ریا گرے ء پیم ء گوں برد (بیلچاہ) ء دیر کنان ات۔ آئی ء کدی اے نہ دیستگ کہ یک سرکاری ملازمے یا یک مزنیں پوٹے ء واہندے کوپے چاہ ء آپے چہ آفس ء چُل ء بزیریت، آئی مدام دیستگ کہ رُمبے چیراستی مزنیں ملازمانی اے دیم ء آدم ء تر ات بلے مرچی او لی بر ات کہ آئی ء چُشیں ندر گے دیستگ ء آوت ء گُشگ ء لگ ات ”کس پہ برد (بیلچا) دست ء کنگ ء کسان نہ بیت ء پدا زالبول مزنیں کردے ادا کت کنت ہرچ کار ء تہ ء بلے اگاں آہاں ہمینچو آجوتی بہ بیت گڑا۔ ماندام آجوتی ء گال ء ر دیں وڑ ء چاریں بلے راستیں وڑ ء سر پد بتیگ ء کوشست ء کدی کن ایں؟“

اے او لی رندا ت کہ آمریکہ ء بس ء سفر کنگ ء ات۔ بس چہ نودر براں پُرات۔ چین، جرمنی، اٹلی، کوریا، جاپان، سویزر لینڈ، نیدر لینڈ، فرانس، اسپین، برازیل ء مکسیکو ء نودر برانی تہ ء اے بلوچیں نودر بر ہم ہوار ات ء ایشانی ہمراہ اتنت کیری ء لیزا کہ ایشانی راہدر بر ات انت۔ اور یگن ء چہ سہب ء مہلہ در آگ ء رند شپ ء نیم پاس ء آسین فرانسکو ء سر بیت انت۔ چد ء پیسر آئی ء تنہنا امریکہ ء راستیں دروشم، آئی کسانکیں شہر یا کہ آئی بنجاہی شہر واشنگٹن دیستگ ات بلے آ دراہیں جاہاں چہ اے شہر جتا ات۔ شپ ء نیم پاس ہم چہ روچ ء کم نہ ات۔ بُرز بُرزیں ماڑی، مزن ء پراہیں دگ ء پدا دگانی سر چہ گاڑیاں چکار۔ منال ء کیلی فورنیا ء نام پیسر ء ہم اشکلتگ

بیتگ بلے ایشی بارو ادگہ ہیج نہ زاننگ اتے، بلے وہدے کہ بس سین فرانسکو شہر ءتہ ءپترت، کیری کیلی فورنیا ء بارواگشان بیت۔

امریکہ ء روبرکتی زر باری نیگ ء ریاست کیلی فورنیا کہ چہ تلاء ء ریاست (The Golden State) ء نام ء زانگ بیت، امریکی (معیشت) با پار ءتہ ء مزنیں ارزشت ء واہند انت، اے باروا ہم کیری ء آہان ءگشت ء ایشی سبب ہم گشت ءے۔ یکے و کیلی فورنیا چہ قدرتی معدنیات بزاں تلاء ء چکار انت، دومی کیلی فورنیا ءتہ ء کشت ء کشار ہم سک باز بیت ء سہمی ایش کہ دُنیا ء مسترین تا مرقوڑ کنوکیں اندسٹری بزاں ہولی ووڈ ء کارکس ہم ہے ریاست ء شہر لوس اینجلس ء انت کہ امریکہ ء دومی مسترین شہر انت۔

”اے شہر سرجم ء ہے وڑیں کہ من تا مرانی تہ ء دیستگ، آئی و شپ انت بلے باندا سہب ء زانگ دنت کہ اے شہر تہناوتی بُرزیں ماڑی ء مزن شہرے بیتگ ء سبب ء زانگ دنت یا ایشی ء قدرتی دروشم ہم آست چو کہ منی کسانکیں تیاب دپی شہر ء پیم ء۔“ کیری کیلی فورنیا ء دیر وئی ء بارواگشگ ء ات کہ چون 1859 ء اودا تلاء در آیک ء رند مہلوک ء زند ء دراہیں وڑ ء پیم بدل بیتگ انت ء زند آسیدگ بیتگ ء ہوار، نی کیلی فورنیا ءتہ ء امریکہ ء سیرتہریں مردمانی مزنیں کچے آبات انت۔ اے اشکنگ ء گوں گشتے آئی ء چم ارمانیک بیت انت۔ آہس ء دریگ ء ڈن چارگ ء لگ ات، دیم ء کیری ء چی گشت بلکیں آئی ء ہیج نہ اشکت۔ یک بے وس کنوکیں راستے یے آئی ء چہ اندر ء جست ء ات کہ آئی ء ملک ء دُنیا ء ششٹی مسترین تلاء ء مدی ء بخاہ انت گڑا پر چا آئی راج چہ درستاں بڑگ تر انت، پر چا آئی راج ء زند آسیدگ نہ انت؟ اگاں تلاء ء در آیک یک ریاستے ء چہ بڑگی ء کشیت ء دیر وئی ء ہما سیمسراں سرکٹ کنت کہ آ ریاست دُنیا ء سیرتہریں مردمانی بن جاہ جوڑ بیت، گڑا دادیر یک انجییں ہلکے آست کہ اُدادر آیوکیں 45 معدن ہیج درد نہ ورا انت؟ پر چا زند یک بد دُعایے جوڑ بیان انت پہ ہے ہلک ء کہ واہند انت اے گنج ء۔۔۔ پر چا۔۔۔“ پہ آئی ء اے دراہیں چیزانی سر پد بیتگ دنیگت گراں

ات، پرچا کہ نہ آئی عمر انچوات ء نہ کہ آئی زانت کہ اے سیاسی لبیاں سر پد بہ بیت بلے اے
تیمیں جُستیاں مدام آئی ذہن بے وس کُتگ، آئی دلگوش سرجم ء وتی نیمگ ء بُرتگ ء آئی پکر
کُتگ ء جیڑیتگ ء تہنا وت ء جُستے کُتگ، پرچا کہ آئی ء زانتگ کہ آئی جُستانی پتو ادا کسے کر ء
نیست انت پرچا کہ آئی ء زانتگ، نہ آئی جاہ ء کسے زانت ء نہ اودا کسے آئی جیڑیاں سر پد بیت۔
چہ حیا لانی دُنیا ء در آئیگ ء گوں، یک برے پدا کیری ء تو آئی گُشاں کپان بیت، کیری گُشگ
ء ات کہ اے شہر ء اولی مردم کہ اتلگ آئی نام سینٹ فرانس بیتگ، ہے ہا ترا ایسی نام سین
فرانسکونا بیتگ بیتگ۔

اے شہر ء تاں چار روج ء تر ء تاب ء رند یک برے پدا، دُنیا ء کُند کُنداں چہ آئیو کیں وتی
نویں ہما ہاں گوں آ کو کیل شہر کہ پہ آئی ء نی آئی لوگ ء اود ء سر بیت ء یک برے پدا زند وتی
وڑا روان بیت، وانگ جاہ، کمیونی سروس ء مہمانداریں کہول ء گوں۔

گو ستگیں روچانی تجربت کہ پہ آئی ء زند ء و شتریں روچانی تہ ء ہوار اتنت، اودار ء ات کہ کدی نہ
کدی د ست گٹیاں چہ وہد بہ رسیت ء آوتی تجربگاں قلمبند بہ کنت ماں وتی رود پتر ء آ وہداں
نمیران بہ کنت بلے سین فرانسکو ء چہ آئیگ ء رند وانگ جاہ ء بازیں کار آئی ء سرجم کنگی اتنت ء آ
دراہیں کاراں رند دومی روج ء آ وانگ جاہ ء شت بلے اودار ء ات کہ کدی نہ کدی آ لوگ ء سر بہ بیت
ء پدا آ دراہیں گپاں گوں وتی دز گوہار، وتی رود پتر ء بہ در شانیت۔ بلکیں انچو و دار آئی ء کُت نہ کُت،
پمیشکا بریک ء وہد ء اے روج ء آ گوں وتی دز گوہاراں نہ شت بلکیں وانگ جاہ ء کاہانی (لون) تہ ء
ایریں یک دراجیں داری پنچے ء سر ء نشت ء چہ وتی بستہ ء وتی رود پتر ء قلمے کشت۔

چہ سارتی ء آئی ء د ست گُشے نبشتہ کنگ ء مکن کنگا اتنت بلے وہدے کہ آنبشتہ کنگ ء نشت گُرا
سارتی، گوات ء ہو رچ ء آنہ داشتگ۔ بس آ بیتگ، آئی مارشت ء آئی قلم۔ ہے میا نجی ء دیر

یک نو در برے پد رات بلے گیشتر وانگ جاہ ء ماڑی ء تہ ء اتنت پدا دیم پد دیم کو کیل شہر
 ء برفاں مان پوشیتگیں کوہ ء پدا دومی نیمگ ء بُرز بالا دیں در چکانی قطار۔ ہمیشانی نیام ء آشتنگ
 ات بلے آچے اے قدرتی دروشم ء پہک بے سما ات، آنبشہ کنان ات، گشے در چک ء کوہانی تہ ء آ
 سرگوست چو قصہ ہی تو اء جکسگ اتنت، بلے آ بے سما ات، آئی سر جہل ء یک دستے رود پتر ء
 تاکے ء سر ء ء دومی دست ء قلم ات۔

”نی و پہک انچو سما بیت کہ من و ابے گندگایاں، یا یک کتابی زندے گوازیں گایاں، من ء یات
 کنت وتی پنچی جماعت ء انگریزی ء کتاب و ہدے کہ ما The Golden Gate
 Bridge ء بار و اوننگ ات بلے کدی ہم اے نہ زاننگ کہ یک روچے من ہے پہل ء چم ء و ت
 گنداں یا ہمیشی ء سر ء اوشتاں۔ زندنی آدم ء کجاچہ کجا برت کنت ایشی اندازگ من ء نوکی بنینگ
 ء انت۔

روح ء برانز زر ء آ پانی سر ء انچو کپتگا اتنت گشے ہے برانزاں سر جمیں زر در پشنا کین منگیں ء
 تہ ء کنگ ء آپ ء تہ ء گشے لاس ء الماس گول تلاء ء مر و اردگاں چو استالانی پیم ء رُژن تالان کنان
 اتنت۔ پدا ہے زر ء بُزی نیمگ ء بُرز ء شاہگانیں آپل وتی ڈولدار ی ء، چومنی چماں گشے یک
 و ہدے بادشاہانی رو ء آ ہگ ء جاہ بیتگ، گشے زاناں چا کری دور ء چا کر ء پہ وت بندانیتنگ!
 بلے بیا کہ منی خیال رد ات، من امریکہ ء اوشتان، بلوچیں مزارانی بستگیں پہلاں شوہازگ ء
 اتاں! من وتی راستیں دست وتی پیشانینگ ء جنان گشت ”اوہ، منی سر بات! اے سخی ء قلات
 نہ بلکیں سین فرانسکو انت!

انچو کہ منے راہ در بر ء گشتگ ات، آپل چُشیں ہم کر نگیں نہ ات، 1937 ء آسُہر دپیں زریں
 رنگ ء پول سین فرانسکو شہر ء منی ء سبب ء نوکیں روڑے جوڑ کنگ ء ہاتر ء بندگ بیتگ
 ات۔ انچو کہ آپل ء یک کشے ء بلائیں پراہیں مزن دگے (مین روڑے) ات ء دومی نیمگ ء
 مردمانی رو ء آ ہاتر (Pavement) ہم گیشینگ بیتگ ات، گڑا ماد رہاں ہے پے منٹ ء

سرءِ روان بیٹیں۔ مئے دومی نیمگ ء ہے پول ء سرءِ ہر وڑ ء رنگ ء گاڑی روان اتنت ء مئے
 نریک ء چہ دگہ انگریز لہتیں پادان ء لہتیں سابعکلانی سرءِ روان اتنت۔ ماہم ہمیشانی ہمراہ روان
 روان تاں پہل ء دومی نیمگ ء سر بیٹیں۔ ہما کساں کہ زیات نروراننت آچہ اے راہ ء دراجی ء شمر
 دم بُرت اُنت۔

دیترءِ ماہے شہر ء دگہ دروشمانی گندگ ء سرگپت ایں، ء مئے سواری ات اودے نامداریں
 سواری بزاں کیبل کار۔ مئے راہ در برءِ گشت کہ کیبل کار 1873 ء آشہر ء تہ ء پبلک ٹرانسپورٹ
 ء ہاترءِ اولیٰ رندءِ آرگ پیٹگ اتنت۔ مروچاں، مہلوک ء ٹرانسپورٹیشن ء ابیدتر ء تابی مردماں
 ترینگ ء دوستریں ء وش تریں سواری گشتگ بنت۔ کیبل کار سین فرانسکو ء بُرز ء جہلیں دگانی
 سرءِ پہ جوانی روان ات تاں ایشی ء مارا لومبارڈ اسٹریٹ (Lombard Street) ء سر
 کُت۔ پرچیکہ اے شہر کوہ ء ڈلانی سرءِ آبات اتنت ہے واستہ اودے گیشتر دگ ء کشک بُرز ء
 جہل گندگ ء کابنت۔

منی دیستگیں درستیں دگاں چہ جتا ہیں دگ لومبارڈ اسٹریٹ ات۔ اے دمک چوانگریزی ء آب
 ”S“ ء پیم ء چپ ء چوٹ ات۔ ایشی ء دوئیں نیگانی وڈ وڈیں ء رنگ رنگیں درچک ء پُل
 براہداری ء وتی مٹ وت اتنت۔ اے دمک ء ڈولدار ی ء دگہ سببے اش ات کہ آئی دیم پہ دیم ء
 یک بُرز گے ات ء ہے بُرزگ ء سرءِ وہدے کسے اوشتا تگ گڑا آئی ء شہر ء مزنیں بہرے گندگ
 ء ابیدرپشنا کیں زرءِ آپ ء ہمیشانی سرءِ یدار ء میلانی روگ ء آہگ کہ برجات ہمیشانی
 ندار گے کُت کُتگ۔ ادا بُزی نیمگ ء پچیں آزمان، نیام ء نیل بومیں زرءِ پدا دیم پہ دیم روچ ء
 برانزانی کپتگ ء چہ بنی آدم چوسیا ہیں ساہگ ء گندگ آہگ ء اتنت۔ چہ دیر ء انچو گندگ
 آہگ ات گُتے نیلیں آزمان چواسپتیں کاگدے ات ء پدا یدار ء میلانی آچار ء بنی آدمانی
 سیاہیں ساہگ چوقلم ء پیم ء آئی سرءِ سُمران وتی قصہاں نیسیگ ء ات اتنت۔ پداروزرد ء وہدے
 آزمان ء بالی مُرگانی الہان چوگوار ء بیگاہانی من ء ترازاں دنیگ ء اتنت۔ تیاب ء مست ء

بلا ہوشیں گورمانی نیام ء یک زمینی لکڑے چومز نہیں میلے ء پیم ء گندگ آہگ ء ات، بلے رند ترے
 مئے راہ در برے گشت کہ آمیلے نیت بلکیں زروانے کہ چہ الکاٹراز آئی لینڈ ء نام ء زانگ بیت ء
 مئے دیم ء منزل ہم ہمیش ات۔

وتی قدرتی دژوشم ء تامری ندرگے گندگ آیوکیں آرزوان کہ چاریں نیمگاں (Pacific Ocean)
 ء گورمانی باہوٹ ات، بلے پہ کسے ء اے زانگ ہبگئی گپے بیت کہ آوش دروشمیں
 جاہ ء یک ہیمناکیں راج دپترے واہند ات۔ گوں مزنیں یدارے ء بیست یاسی منٹ ء تہ ء ما
 الکاٹراز ء سر بیت ایں۔ چہ دیرے میلے گندگ آیوکیں آرزوان، نزیک ء ہمیچو کہ ڈولدرات،
 ہمیچو ہیمناک ہم۔ گشگ بیت کہ عہدگیں دورے اے زروان ء نیمگ ء مہلوک ء چارات ہم نہ
 کتگ، پرچا کہ اے ہما جاہ بیتگ کہ اودا ڈیہہ ء مستریں مجرم زندان کنگ بیتگ انت، لہتیں
 پاہودنیگ بیتگ انت ء لہتیناں سرجمیں زندتہنا تیاہ ء گورمانی تو اراشکتگ بلے زندمان ء پدا
 ڈنی دنیاءوشی نہ دیتگ انت۔ ہمیش بیتگ پیش ء الکاٹراز، بلے مروچاں آتر ء تابانی دلگوش ء
 بخاہ ات۔

اے زروان ء نیام ء یک مزنیں ماڑی یے است ات۔ چہ تہ روگ ء ساری ایشی ڈنی نیمگ ء
 دیوار ء سرے نبشتہ ات کہ 1868 ء چہ 1933 ء آرزوان امریکی ڈیپارٹمنٹ آف جسٹس ء
 دست چیرے فوجی جیل ء ردا کارمرز بیتگ۔ پدا 1933 ء بیگر داں 1972 ء اے جاہ ملک ء
 ہترناکتریں، مردم کشیں ء ناشریں کیدیانی زندان ء ردا کارمرز کنگ بیت۔ پدا 1972 ء چہ
 اے جاہ گولڈن گیٹ نیشنل ریکریشن ایریا (Golden Gate National Area) ء تہ ء
 ہوار کنگ بیتگ ء چہ ہما و ہدے اے جاہ پتر ء تابانی با ترا میوزیم ء پیم ء چچ کنگ بیت۔

انچو کہ ماہے ماڑی ء تہ پتر ایں، گشتے آزدان ء چہ ہما و ہدے بندیانی پریات ء چہیال مئے
 گوشاں کپان بیت انت۔ دیوالانی ء نبشنگلیں بندیانی گپ گشتے مئے ذہن ء سرے مزنیں اثرے
 دور دنیگ ء اتنت۔ منی زندے تہ ء اے اولی رند ات کہ من بندیانی زندے باروا جیڑات ء وت ء

جسٹ کُت کہ بنی آدم چے پیم ء انچو وہد ء سال یک زندا نے ء تہ ء گوازینت کنت؟ اگاں کسے
 چُشیش کارے کنت گُڑا ہو، بلے اگاں کسے بے گناہ ء بے میار ء اے پیمیں جاہے ء بند کنگ بہ
 بیت، گُڑا آئی سر ء چی گوزریت؟ پر چا کہ اے دُنیا انچو بے رحم انگت نہ انت کہ ہر کس ء انصاف بہ
 رسیت، بلکیں چُش ہم بیتگ کہ کسے بے گناہ ء میار ء اے زندان ء بند کنگ بیتگ، کتے زانت۔
 چہ اے زندان ء ماڑی ء دریا یک ء گوں تیاب ء گورمانی ہما دومی نیمگ ء سین فرانسکو شہر ء
 آئی ء بُز بالا دیں ماڑی چو کسانکیں لیبونکی شہرے ء پیم ء گنگ آ یک ء اتنت بلے براہداری ء
 وتی مٹ وت اتنت۔

دومی روچ ء مادراہ پدا سر گپتیں آشہر ء دگہ جابانی گنگ ء مئے دیم ء منزل کجام جاہ ات، اے
 بابت ء وہدے کہ من کیری جسٹ کُت گُڑا من ء گُشت ءے کہ ”چین“۔ من اے گپ پہ مسکرہ
 زرت کہ چین ء چی پیم ء ماسر بیت کن ایں، بلے من رد ء کیری راست ات۔ سین فرانسکو شہر
 ء تہ ء ہما جاہ ء کہ ماہے سہب ء شتیں داں من ء باور نہ بیت کہ ما انگت امریکہ ء تہ ء آں، بلکیں انچو
 سما کپگ ء ات کہ ماراستی ء چین ء بیتگ ء بازاراں تر ء تاب کنگایاں۔

ہریک جاہے ء چینی زُبان نبشتہ ات، ہمک ماڑی چینی ازم ء دروشم ء دیمگ ء ات، ہمگ دگ
 ء دمک ء چین ء مردم نشتگ ء روگ آ یک ء اتنت، ایسی ء چہ ابید چینیا نی مندر ء ہما سہریں ء
 گولیں کندیل ء پیمیں رُژناہیں چراگ کہ چینی دودمان ء تہ ء مزنیں بستارے دار انت، آدرست
 اے جاہ ء مئے چمانی دیم ء اتنت۔ یک سہتے ہم مانہ مارا ات کہ آمریکی شہر ء یک مینگے ات
 ایں، بلکیں ہے یک کلا کے کہ ماہے جاہ ء گوازینتگ ات، ماہے مارا ات کہ من ء منی ہما ایں
 دراہیں نودر بر چین ء ترگ ء ایں، انچو کہ مئے ہمراہ یک نودر برے ”میانہ“ کہ چینی یے ات، پہ
 آئی ء اے جاہ آئی ڈیہہ ء یات ء ترا نگے ات۔

ہمیں دگانی سر ء روان من اودے مردم ء چینی دودمان ء سر پد بیتگ ء جہد ء کنان، کیری ء را
 گُشت، ”توسہسی راست گُشت، ماراستی ء چین ء اتلگیں، بلے اے چون؟ زاناں امریکہ ء ہر

یک راجے کہ آبات انت، آبابی وتی انجھیں میتگ آست آنت؟“

”چومن زانت نہ کنناں، بلے ہو بازیں مزنیں راج انچو کہ انڈین، جاپانی ء اے دگہ ایشاں امریکہ ء مزنیں شہرانی تہ ء انجھیں کمیونٹی آست ء بیت کنت دگہ راجاں ہم آست پر چا کہ امریکہ ء یک

راجے ء ڈیہہ نہ انت بلکیں بازیں راجانی ڈیہہ انت۔ ادا شما ہر یک راجے گندے۔“

”بلے اے میتگ چومن گندگ ء کنیت، بچار کدیں ما اے دگانی سرء روگا ایں بلے اے بیتگ بلاس بنیگ ء نام ء نہ زانگ ء ات۔“

”زان ءے، اے جاہ بزاں چائینہ ٹاؤن برا عظم ایشیاء ء ڈن، چین ء مردمانی مستریں آباتی ء بن جاہ انت۔“

”گڑا اے جاہ بلکیں کرنگینے کہ انچومنیں آباتی یے داریت۔“

”نہ، انچو ہم گہنیں جاہے نہ انت، 1970 ء دور دیگ انت، بلے بلکیں ادا آباتیں بازیں چین یے پیسر ء چہ امریکہ ء آبات ویتگ بلے اے ہما سال ات کہ دراہ اے جاہ ء یک مشتے ء آبات بیت انت ء درٹلک ء ہم وت ء یک جاہ اش کت پر چا کہ راجے ء پچا ر ء آئی ء بستہا ہا و ہد ء زانگ بیت و ہدے کہ آمزنیں کچے ء یک جاہ بیت۔ مرچی نہ تہنا آ امریکی شہری انت بلکیں آہاں وتی زبان ء دو دمان ہم پہ جزوانی پھر یزیتگ انت ء مرچی آبابی ہے کسا نکلیں چین ء چارگ ء سر جمیں ڈنیاء مردم کاینٹ۔“

ہے میتگ ء کے دیم ء مئے پلیسمنٹ تنظیم ء کارگس ات۔ آ کارگس یک مزن ء بڑزیں ماڑی یے دوزدا ہی تہک ء ات۔ انچو کہ ماہے جاہ ء نزیک ء ات ایں، گڑا کیری ء لیزا ء مارا AYUSA ء کارگس ء ہم بُرت داں کہ ما ادا کارکنو کیں مردماں یزانیں ء اے ہم یزانیں کہ اے گل چپی پیم ء کارکنت، آمردم کئے انت کہ امریکہ ء تہ ء درٹلکی نودر برانی آسراتی ء وانگ ء ذمہ وار انت۔

ادا سر بنیگ ء گوں انچوسما بیت کہ زاناں ادا کس نیست، چاریں نیرگاں ہاموشی ات بلے انگت

ما مردمانی روگ ء آہگ گندان کت۔ پداہم ہر یکے وتی کار ء دست گت ات ء ماراہم ہے
گشگ بیت کہ بے ترک ء تو ارچہ ہر یک کار گسے ء دیم ء بہ گوزایں۔ گڈسے ء یک مزنیں ہالے
ء تہ ء مارا برگ بیت ء اودا AYUSA ء کار مستراں گوں ما گند ء نند کت۔ آدرابانی نام باریں
چومنی ذہن ء چہ در اتکاگاں، بلے یکے من ء انگت یا تیں Emily ات آئی نام۔ آہرز بالادیں ء
بارگیں کار مستر ء گوں درابیں نودر براں وشیں وٹیں ء گپ ء تران کت ء آئی پنت ہمیش ات،
”شما اداہما مقصد ء سر پیتگ ء، ہما مقصد ء تہ ء وت سو بومند بکن ات، پرچا کہ اے وہد، عمر ء موہ
پدا بلکیں کدی واترنہ بنت۔ کئے زانت کہ باندار وچ شما چے جوڑ بنیت، بلے ہرچی جوڑ بنیت،
اے سال گوں مزنیں پنناں مدام چو آدینک ء پیم ء شے دیم ء بیت۔ نی شے دست انت کہ شما

اے سال ء جوڑ کن ات یا پُروش ات“ (Make it or break it)

ام م م۔۔۔ راست گشت آئی ء، اے سال چو آدینکے۔ وہدے کہ گو سنگیں روچانی یا تاں کپ
ء، گشے وتی کتگیں کاراں ء وتی سر ء گو سنگیں چیزاں چو پنت ء درانی پیم ء پہ زندمان ء
گندے۔۔۔ آروچ ء سپرانگت برجاہ ات، دیمتر ء انچیں جاہے ء سر بیت ایں کہ گشے ہرنیمگ
ء مردمانی مچی ات، مہلوک ء کیبل کارانی روگ ء آہگ برجاہ ات۔ چو کہ سین فرانسکویک
تیاب دپی شہرے ات ہے ہاتر ء اودے نامداتریں جاہ اُدے میدانی بیتگ ء بازارے ات کہ
چہ (Fishermen Wharf) ء نام ء زانگ بیتگ ات۔۔۔

منی حیا لاں بریک ہلاس انت۔۔۔ مرچیکیں واستہ ہمیش، دیم ء دگہ روچے۔“

انچو کہ آوتی قلم چہ رود پتر ء چست کت، آسارتیں گوات ء موسم ء توندی ء مارگ ء لگ ات، آئی
دست گشے چہ سارتی ء واب تر بیتگ انت ء لٹ نیل ترا تگ انت، آئی ء کے ہمت کت ء
ہر دو نیں وتی ود پتر ء قلم بستہ ء تہ ء مان کنان ء پادا تک۔ بستہ یے بڈا کت ء وانگ جاہ ء ماڑی
ء تہ ء پترت۔

لہتیں روچاں رند روچ ۽ برانز آہانی چُل ۽ شیشگی دریک ۽ چہ چُل ۽ تہ ۽ آہگ ۽ اتنت، درستاں
 گیش آئی ۽ ودارت آبرانز ۽ آہانی رُژن ۽ چارگ ۽ پرچا کہ چہ بازیں روچاں آچہ سارتی ۽ موسم ۽
 ساچانی ۽ دم بُرتگ ات۔ سئے شمبے ۽ سہب ات ۽ وانگ جاہ ۽ زمستان ۽ مہتل ۽ اوہلی روچ۔
 سہب ۽ ناری ۽ گراگ ۽ منال ۽ ایوری وتی مہمانداریں مات ۽ پت ۽ ہمراہ آہانی گمک ۽ کنگ
 ۽ ات انت۔

”بس نی لہتیں روچ ۽ پدا مئے ساراچہ نائیجر یا ۽ کنیت۔“ انچو کہ مہمانداریں پت ۽ اے گپ
 گشت، گشتے آئی لوگ بانک ۽ دیم سر ۽ یک جتاہیں وٹی یے تالان بیت۔ آئی ۽ مار ات مات
 اگاں انگریزے بہ بیت یا بلوچے، آئی مارشت ۽ جد بگ الم ۽ یک وڑ ۽ بنت۔
 ”کرسمس وش انت و تیگانی ہمراہی ۽، دریکتے سارا ۽ ہمراہی ۽ مئے سئیں بچک، نشار ۽ نماسگ ہم بہ
 بتکیناں گڑا مئے چم سارت ۽ دل آسیدگ بیتگ ات انت۔“ مہمانداریں مات ۽ سر جہل ات ۽
 دوئیں دستاں گوں چُل ۽ ٹیل ۽ داران آئی ۽ اے گپ گشت انت۔

”کیتی، تو پرچا دل رنجے، اگاں تئی سرجمیں کہول ادانیت بلے امبر ۽ حداء مارادگہ دو جنکیں
 چک داتگ ۽ پدا انچو کہ سارا کنیت مادراہ رئیس تئی مات ۽ شہر پورٹ لینڈ ۽ پدا لہتیں روچ منی
 مات ۽ لوگ ۽ ”والا والاوا“، شگلٹن ۽ گوازین ایں۔“ مہمانداریں پت جبر ۽ ات کہ اناگت فون ۽
 تو اراتک۔ مہمانداریں مات ۽ فون چست کت۔

”ہلو۔۔۔ ہو، شریں۔ یک ساعت ۽ بدارات، من اتی تو اراتے کنناں۔“ مہمانداریں مات فون
 ۽ گپ کنناں، آئی ۽ نیمگ ۽ اشارگ کت ۽ گوں کسانیں تو اراتے ۽ گشت ۽۔ ”منی حیا لاں
 AYUSA ۽ کارگس ۽ چہ پتو فون اتلگ۔“

”پہ من؟“ آئی ۽ جُست کت۔

”ہو۔ بزیر بچارچی گشت۔“

آئی ۽ کے دیر گپ جت ۽ پدا فون ۽ بند بیگ ۽ گوں آچہ گل ۽ بال ات۔

”چی گپے؟“ مہمانداریں مات و گول ہسکینیں تو ارے، جُست کت۔

”شمارایات بیت کہ گوستگیں ماہ و مئے دود و ریدگی International Week of Education و مقابلہ بیتگ ات و ما با زیں جاہاں پر یز نٹیشن دا تگ ات۔“
 ”آہو، گڑا؟“ آہاں درائنت۔

”گڑا AYUSA و اے سال و ہمینچو کہ ڈنی ملکی نو در بر است انت و ہمینچو کہ بہر ز رنگ ات، آدرستانی تہ و سئے کٹوک نا بینگ بیتگ و آہانی تہ و منی پر یز نٹیشن ہو ار انت۔“

مہمانداریں پت و آئی و گپان و دیم و بران و گشت ”توزان وے بلکیں مرچی پتہ ترا اے یک مز نیں گپے بلے انچو کہ و ہد گوازان بیت اے سو بمندی و ارزشت کم بیان بیت پر چا کہ تی زند و تہ و الم و ایشی و مستریں چیز کنیت بلے یک چیزے کہ کدی ہلاس نہ بیت و تو کدی بلے حیا لے نہ کن وے، ہمک سو ب مندی یا بلے سو بی و دا تگیں ہمت، کہ پدا انگت مستریں چیلنج زیرگ و پر ماینت، بچار زنداں است، بنی آدم دیم و جزان انت و ہر یک سو بمندی یے آئی گاماں ٹرند و گیش کنان کنت و آئی و کدی یکیں جاہ و او شتگ و نٹیل ایت۔“

”انسان و مدام زند و کساں و مز نیں چیلنجانی مقابلہ کنگی انت۔ گام سست بنت، بلے بنت، و ہد گراں بیت، بلے بیت، مردم و او شت ایت، پر چا کہ و ہد پہ کسے و مہتل نہ بیت۔“

شپ تہار ات، نہ ماہکانی ات نہ کہ استالانی دروشم گندگ آہگ و ات، چہ وتی کمرہ و دریگ و ڈن چارگ و زند ہم آئی و ہچ نہ دیست ابید چہ لہتیں در چکاں کہ شپ و تہاری و چوسیا ہیں داریں بٹڈ گندگ آہگ و اتنت۔ مہمانداریں کہول و لوگ و اے روچ و آیک جتا ہیں ہاموشی یے مارگ ات۔ بہ گندے ہے ہاموشی بلکیں آئی تکا نسری و مز نیں سبب وے ات۔ ایوری وتی کمرہ و ات و مہمانداریں کہول شتگ ات بالی پٹ و وتی جنک سارا و رند و کہ چہ نا نیجر یا و سالا رند

آہگی ات۔ زمستان ۽ موکل ۽ سبب ۽ وانگ جاہ و ساری ۽ بند ات، ۽ سرجمیں روچ لوگ ۽ تہنا
 گوازینگ ۽ گون گشتے آدم بُرتگ ات ۽ کدی وتی لوگ ۽ ترانگ ۽ کپگا ات ۽ کدی دریگ ۽
 ڈن چارگ ۽ ات کہ کدی نہ کدی مہانداریں کہول کنیت بلے باز و دار ۽ پدہم و ہدے کہ آنہ
 بیتکان، گڑا آچہ وتی کمرہ ۽ در اتک ۽ جہل ۽ ہما جاہ ۽ کہ لوگ ۽ کسانکس کتاب جاہے است ات
 ہمود ۽ شُست ۽ یک برے نہ زانت ۽ کہ چی بوانیت، بلے اناگت آئی ذہن ۽ ہما گپ اتک
 کہ باز ساری آئی مہانداریں کہول ۽ گشتگ ات۔ آزیت پنگ ۽ لگ ات ساراء نبشتہ کنتگیں
 کتاب ۽ کہ دمام آئی مہانداریں مات ۽ ہمیشی ۽ باروا گپ کُتگ ات۔

”Swirly“ آئی ۽ گُشت ”منی حیالاں ہمیش ات آواگی ۽ نام۔“ آسرجمیں کتاب جاہ ۽ پٹان
 بیت بلے آ کتاب آئی ۽ دست نہ کپت۔

”بلکیں اے کتاب نیست ادا۔۔۔“ ہے گُشگ ۽ گون آوتی کمرہ ۽ روان بیت بلے اناگت آئی
 چم ہال ۽ ٹیل ۽ کپت ۽ وانگی ہم ہمود ۽ ایر ات۔

وانگی ۽ دست ۽ کنان ۽ آئی ۽ گُشت، ”بزاں تو اداے، ۽ من سرجمیں کتاب جاہ یک یک
 کُتگ۔“

آگون کتاب ۽ پدیا نکانی سر ۽ نشت ۽ کتاب ۽ لہتیں تاک وانگ ۽ گون آسر پد بیت یا اندازگ
 جنگ ۽ ات کہ ساراء آ کتاب پر چا نبشتہ کُتگ۔ آئی ۽ جیڑ ات کہ لہتیں و ہداں بنی آدم وتی پجار ۽
 بیگوہ ماریت پر چا کہ آودی بیت دگہ جاہے، ۽ ردیت ۽ مزن بیت دگہ جاہے ۽ گون دگہ ربیدگ
 ۽ مردماں ۽ پدا انچو کہ زند گوازان بیت آئی تجربگ ہم دگہ دو دمان ۽ راجانی تہ ۽ گیش بیان بنت
 بلے گڈ سر ۽ بنی آدم وتی پجار ۽ بابت ۽ وت ۽ جُست کنت کہ آسر آکے انت؟۔۔۔ انچو کہ
 مہانداریں کہول ۽ گُشتگ ات، ساراودی بیتگ ات امریکہ ۽ بلے رستگ نائیجر یاہ، پدا ونگ
 ۽ کینیا، میکسیکو ۽ تھائی لینڈ ۽ نی کارا انت پدا نائیجر یاہ ۽ کدی ملاوی ۽۔۔۔ اے وڑ ۽ آئی ۽
 دو دمان و باز دیتگ بلے بلکیں آوت وت ۽ گیشینت نہ کنگا انت کہ آچی لوٹیت ۽ کئے بنیگ

”بلکیں بیت کنت منی گمان رد انت۔“ ہے گشتگ ء گوں آئی ء گاڑی یے تو ار اشکت ء ہے
تو ار ء گوں رول ء و کنگ ہم دارگ نہ بیت انت۔ ”منی حیا لاں آسر بیت انت۔“ ایوری ء ہم
گاڑی ء تو ار اشکت ء جہل ء اتک۔

سارا پے آئی ء ایوری ء نوکیں مردے ات۔ دروازگ ء پچ کنگ ء گوں مہمانداریں مات ء پیت
ء پشت ء اوشتا تگ ات سارا۔۔ آچٹا باز جتا ات بلے پدا ہم آئی بے تواری ء میار ء پدا وتی
مات ء پیت ء ہمراہ بنیگ، اے دراہیں چیزانی گندگ ء، گشتے یک بلوچیں جنکے ء تہ ء ہما وڑ ء
گرانی ء اومیت دارگ بہ بیت، سارا ہما پیم ات۔ آزر دپٹیں ء باراگیں، اسپتیں انگریزے ات
بلے آئی دیم ء یک جتا ہیں سادگیں تے پدربنیگ ء ات۔

زر ء ہلا ہوشیں گورم کوہاں گوں ڈک وراں انت، آزمان ء زرد، سہر ء نیلیں رنگ یک کساں
سالیں جنکے ء رنگ رنگیں گشان ء پیم ء گندگ آیک ء ات ء کے تہار تر بنیگ ء گوں ہے گشان
چو یک پیر زالے ء سیا ہیں سر یگ گندگ آیک ات ء دیم ء تیاب ء تہ ء مکیں کوہ چو ہما پیر زال
پیم ء اوشتا تگ ات کہ ہائی سر یگ آزمان ء چہ ایر کپان ات پدا گشتے تیاب ء گورم آئی پے زور
تیلانک دیمگ ء انت بلے آپیر زال انچو مہر ء مہکمی ء اوشتا تگ کہ آئی ء کس سُرینت نہ کنگا
ات، آئی ارادگ ء آئی پکر گشتے مہکم انت، کہ آکے ہم نہ سُریت۔

وہدے آتیاب ء دپ ء نشنگ گڑا جتا ہیں عکس آئی پکرانی تہ ء گردش گنگ ء آئی ء وت قصہ ء
پکرانی رگ گو پنگ۔ آئی ء راستیں ہنکین یک تیاب دپی شہرے ات، پمیشکا وہدے کہ آئی ء
تیاب ء گورم دیستگ انت، آسر جم ء جتا ہیں دُنیا ہے ء سر بیتگ ء آئی حیا لانی ہو دہمینچو پراہ شنگ
کہ آئی چچ سمسر نہ بیتگ۔ اے روج ء آگوں ایوری، مہمانداریں کہول ء آہانی نوک اتلگیں

جنک ۽ همرائی ۽ اور یگن ۽ تیاب ۽ اتلگ ات، تاں دیراں تیاب دپ ۽ اوستان آوتی حیالانی
 دُنیا ۽ گون و ت ہم تران ات کہ اے تیاب ۽ آئی ہنکین ۽ تیاب ۽ تہ ۽ جی تپاوت آست
 ات۔۔۔ ہمیش کہ اے سردآپ ات ۽ آگرم آپ، ہے کہ ایشی گورم مدام لگورین انت ۽ آ
 گیشتر و ہداں بے ترک ۽ تو ات، ہے کہ ایشی کوہ مہکمین ات انت ۽ آئی ۽ کوہ ڈروکین ات
 انت یا ہمیش کہ اے تیاب ۽ واجہ و ت اُدے مردم ات انت کہ چہ زانکار ۽ چہ درستاں دیم ۽ تر
 ات انت بلے آوتی تیاب ۽ واہند نہ ات بلکیں آئی تیاب ۽ واجہ باز ات انت۔ باریں چے
 پیس مارشتے پیگ کہ گون تیاب ۽ گندگ ۽ آئی ۽ چمائی تہ ۽ ودی پیگ، اے مارشت ۽ تاں
 ز بان ۽ آرگ پہ آئی ۽ مز نیں جہدے پیگ۔

گوات ۽ ٹرن دی گشتے آئی ۽ زور ترینگ ۽ ات بلے آئی ارادگاں زور ترینگ یک نہ بنیوکیں
 کارے ات۔ ہے دمان ۽ تیاب ۽ دپ ۽ پادان ترند کناں، ساراء آئی ۽ راجست کت، ”گڑائی
 بکنی شہر پاکستان ۽ نجام نیمگ ۽ کپیت؟“

”تیاب دپی۔“ آئی ۽ دپ ۽ در اتک ”بزاں زرباری روایرشتی نیمگ ۽۔ یک نیمگے تیاب انت ۽
 دومی نیمگا ایران ۽ سیمسر۔“

”ایران ۽ ہمسائیگ نے بزاں تو۔“ اے جبر ساراء گون جتا ہیں وڑے ۽ آجست کت۔ آئی ۽
 اے زانتگ کہ امریکہ ۽ ایران ۽ نیام ۽ چوشتریں سیادی نیست بلے اے نہ زانتگ ات کہ اداہر
 کس کہ ایران ۽ نام ۽ اشکنت آئی تو ار بدلیت۔

”تومہ ٹرس، من ۽ گون سیاست ۽ کار نیست۔“ سار اوتی گپ ۽ پدازیران گشاں بیت، ”اے
 نلک بزان انت ۽ ایشانی سیادی، مارا گون اے پیس چیراں سیادی نیست۔“
 منال ۽ سدکیں ساہے زرت ۽ پداجستے کت، ”نا بیجر یا مرچاں سک حالانی تہ ۽ گندگ کنت، ادا
 چے پیس جنگے چست انت؟ چا گردی، راجی، آشوبی یا نیکراہی (مذہبی)؟“

”ہمیں چو کہ من سر پداں، منی حیالاں ادا نیکراہی اڑ ۽ جخال باز ات، ۽ بلکیں باز براں مذہب ۽ نام ۽

کُش ۽ چیل ۽ مردمانی بیگواہ بینیگ ۽ حال شنگ بنت۔“

”اُذازاناں کُجام مذہب Dominant انت؟“

”اسلام ۽ عیسائیت، دوہیں یک حساب ۽ بنت۔“

”نائیجر یا معاشی حسان چون انت؟“

”اے باروامن جی بگشاں، بلکیں نائیجروٹی دَور سیلہانی حساب ۽ ہما جاہ ۽ بہ بیت انت، اُدانہ

انت۔ مالی تک ۽ کدی دُنیا ۽ غریب تریں ڈیہانی تہ ۽ ہوار کنگ بیت ۽ کدی کرپشن ۽ جیڑہ دیم ۽

کابنت۔ بلے منی حیالاں دُنیا ۽ گیشتر پدمنتگ ۽ کم دیرنی کتگیں ڈیہانی جیڑہ ہمیش انت۔“

”گُڑا بلکیں نائیجرہ ۽ ہم اصل جیڑہ مذہب نہ بلکیں معاش انت۔“

”بلکیں بیت کنت ۽ اے گپ آست کہ نیستگاری وت یک جنگے۔“

”اُہو۔“

”دُنیا ۽ ہمے کُند ۽ کہ تونشنگ ۽، اُودے جیڑہ ہم ہدام حالانی بُن گپ انت۔“

”بلے آحالانی تہ ۽ چیچوراست ۽ چیچو دُروگ آست، آبارا ہامردم ہما و ہد ۽ تاں زانت نہ کنت کہ آ

وت اُودانیت، پرچا کہ اے گپ زانگ بہ بیت، مئے احوالکاری تگ (پریس) ۽ انچو آجوئی

انگت نہ رستگ کہ آراستیں گپاں دیم ۽ بیاریت، ۽ راستی ۽ پد رکنوکانی آکبت جی بیت، اے

بابت ۽ جبرمہ بیت و شترتر، سارا۔“

”گُڑا شے ڈیہہ ۽ زانت ۽ جی حال انت ۽ زالبولانی دیروتی؟“

”سرجمیں ڈیہہ ۽ اگاں گپ بہ بیت گُڑا ہر یک صوبہ ۽ زانت ۽ زالبولانی دیروتی ۽ دگہ جاوہ

گندگ کئیت۔“

”منی حیالاں تئی صوبہ ۽ تہ ۽ زالبولانی دیروتی ۽ کچ بازبیت، انچونہ انت؟“

”چیازاناں؟“

”توہم یک جنگے۔“

”باز براں لہتیں چیر لہتیں جاہاں کدی کدی بہینت، ایٹی ۽ چہ ماسر جمیں راج ۽ جاوڑ ۽ اندازگ ۽
ردیں وڑ ۽ جت کن آیں۔“

”چواہو، شریں تو من ۽ منی جند ۽ ڈیہہ ۽ باروا جست نہ کت؟“

”اشی ۽ من چم ۽ وت گندگا آں ۽ من اندازگ جنگا آں کہ ادے ایمنی ۽ وشحالی ۽ سبب پے
انت، بلے انگت اے چیزانی سر پد بنگ ۽ و ہلوٹیت۔“
”تئی کرا آست گڑا؟“

”چے؟“

”وہد؟“

”انچوزیات ہم نیست کہ من سر جی ۽ تئی ڈیہہ ۽ سر پد بہ باں، بلے پدا ہم شش ماہ انگت
آست۔“

”بزاں دیم ۽ رند کہ من کا یاں تو ادا نہ بے۔“

”بلکیں۔ شریں نا یجر یا ۽ تئی چے پی میں کارے؟“

”کارے نہ، جست بکن کہ چے کاراں؟“

”چے؟“

”بزاں من یک کارے نہ بلکیں بازیں کارانی سر آں۔“

”چونیں کار؟“

”من یک NGO یے گو ما ہم گر نچاں، ایٹی تہ ۽ من نا یجر یا ۽ زالبولانی دیروئی ۽ سر ۽ کارا

آں۔ منے بازیں پروجیکٹ آست انت۔“

”چونیں پروجیکٹ؟“ اے جست ۽ گوں گشتے منال ۽ دلگوش گیش بیان بیت، آئی دل ۽ باریں

چیا اے گپ آیک ۽ ات کہ سارا آئی ڈیہہ ہم بنیک ایس یا آئی وت پے وتی ہنکین ۽ زالبولاں
انچیں کار بہ کتیں کہ آئی جاہ ۽ زالبولاں ہم دیروئی نکتیں۔

ساراء گشت، ”من آہاں وانیناں ہم بزاں Adult literacy ء سمرء کار کناں، پداٹریٹنگ ہم کنا نیناں دگہ بازیں چیزانی ء لہتیں زالبولان ء enterprise یا venture بندات کنگ ء سمرء سوچ کناں دانکہ آوتی پادانی سمرء وت بوشنت انت ء کسی محتاج مہ بنت۔“

”باز جواں۔ تئی کارانی باوا اشکنگ ء گوں منی دل ہم گشیت کہ من پہ وتی مرماں انچیں کار بہ کناں۔“

”پہ تو انگت و ہد آست، بلے ہمیںچوزیت تو چا گردی کاراں گوں بے ہمیںچوتئی واستہ شرترا انت، انی تو چشیں مزینیں گلے ء تہء کارکت نہ کن ء بلے وتی وانگ جاہ یا کہ کجام ہم جاہ ء موہ رسیت وت ء مدار۔ من نہ زاناں تئی نیکراہ اے بابت ء چہ گشیت بلے منی نیکراہ ء پنت ہمیش انت کہ انسانیت ء خدمت ء چہ مستریں عبادت نیست۔“

”اے گپ ء ہچ مذہب رد گشت نہ کنت۔“

شپ تہار بیان ات، ء ہمے میانجی ء مہمانداریں کہول ء ایوری کہ دومی نیمگ ء نشنگ انت، آئی ء راء ساراء اشارگ کناں ء وت ہم پادانک انت ء تیاب دپ ء تریں حاکانی تہ ء وتی پداں یلہ دیان دراہ گاڑی ء نیمگ ء رواں بیت انت۔

دسمبر ء بیست ء ششمی روچ ات ء ہور وتی دل ء تب ء رچکا ات، کدی گوں گرد ء گروکاں ء کدی گوں گوات ء لوٹاں۔ انچوماہانی گوزگ ء رند ہم آنگت اے ہور ء گردانی ہیلا ار نہ ات۔ آئی ء کمرہ ء دریگ بند ء پردہ جنگ ات انت۔ انچو ہور ء گندگ ء بلکیں نی آئی ء دم برتگ ات۔ گوٹگیں روچ ء آئی ء امریکی دودمان ء مزینیں بہر دیستگ ات انت۔ لوگ ء تو کی نیمگ ء پدیا کانی سمرء نندان آماں وتی رود پتر ء نیسیگ ء ات۔

”سمر پد نہ ہاں چو اے باروا نبشتہ بکناں کہ من عیسا نیانی عید ء بہر بیتگاں اے سالی۔ منی حیالاں ایٹی

تہء حراہیں گپ نیست پر چا کہ من اگاں آبانی کہول ء بہراں من وت ء یک کمر ہے ء تہء بندگت
 نہ کنناں ء پدا من ء کس ء آمدہب ء منگ ء نہ پر ماتگ، ہمیشکا منی حیا لاں ایشی تہء ہچ حرابی ء
 تاوان نیست، آبانی بانسبیل ء تہء بی بی مریم ء حضرت عیسیٰ ء قصہ چہ آہاں اشنکگ پدا من اندازگ
 جنگ کہ آبانی ء مئے نیانی قصہ چچو یک پیم آنت ء چچو جتا آنت۔ وشریں گپ اش ات کہ آہاں
 لوگ ء تہء یک کسانگیں در چلکے گوں بتی ء چیزاں سمبہیننگ ات ء لوگ ء تہء ہر کس ء بے توار ء
 ہمیشی ء چیز ء پہ یکی دومی ء سوگات ایر کتگ پدا دومی شپ ء دُرستاں چارا تگ کہ پہ آہاں کئے ء چچی
 ایر کتگ۔ پہ من ء مہمانداریں مات ء یک شریں چیزے سوگات کتگ، بلکیں منی دوستیگیں
 چیزے۔۔۔ یک نوکیں رود پترے! آئی ء زانتگ کہ من ء نشتہ کنگ ء چچو حُب آست ء آئی ء
 اے ہم زانتگ کہ تونی بلاس بنیگی ء! ودے اے پشت کپتگیں تاک ہم بلاس بنت گڑا من ہما
 نوکیں رود پترے تہء نیسیاں، بلے تو پہ دائم منی کرا بئے۔۔۔ پر چا کہ تو منی دراہیں مارشان ء جاگہ
 داتگ ء منی زند ء ہما و ہدانی سرگوست تی تہء آنت کہ آو ہدنی پدا کدی نیانیت بلے انچو کہ من تی ہما
 تاکاں واناں من ء انچو سما بیت کہ من پدا ہما جاہ ء جاورانی تہء آں۔ من چہ ترا باز در برتگ۔ حیر، آ
 گیاں بل، باندا ماروگی انت اور یگن ء مستریں شہر پورٹ لینڈ ء پداوا شنگٹن اسٹیٹ ء شہر والا والا
 ء۔۔۔ والا والا، عجیبیں نامے اے شہرے۔ باریں جندے چون بیت؟“

دومی سہب ء مہمانداریں پت ء رول ہمسائیگی ء لوگ ء بُرت ء رسینت۔ گوں لوگ ء گاڑی ء
 اے سپر ء بندات بیت۔ چار کلاک ء ہشزدہ منٹ ء سپر چہ کو کیل شہر ء پورٹ لینڈ ء تاں رسگ ء
 گوں شش کلاک ء رست، پر چا کہ راہ ء آبازیں جاہاں اوشتات آنت۔
 پہ منال ء اے راہ ء دگ وت نوکیں جاہ اتنت۔ آتیاب دپ، آ کوہانی گوں آزمان ء گپ
 جنگ، آدگانی دوہیں نیمگ ء سبزیں دز چکا کانی ساہگ دراہ پہ آئی ء اور یگن ء سر پد بنیگ ء

گمک کنکا انتنت۔ جمبراں آزمان سرجم ء گپتنگ ات، ء ہے جمبر گشتے چومنگیر ء پیم ء ساہگ
کنان انتنت۔ پدا یر کوہانی برزی نیمگ ء اسپتیں برفانی گندگ ء گوں منال ء اندازگ جت
کہ ڈن ء سکیں سارتیں موسم ء جہ جنگ۔

آجیٹگ ء ات کہ ہما دور ء باریگاں و ہدے اودا انفراسٹکچر بزاں دگ ء دگہ آسرتی نہ پیتنگ، ادا
مردماں جی پیمیں زندگوز پیتنگ، پرچا کہ اگاں اودا ہر و ہدے زمستانی گوات، گورتچ ء سارتی ء
ابید بے موسمی ہورانی رد مدام بر جاہ ات، گڑا جی پیم ء آدور ء مردماں وتی و ہدگوز پیتنگ۔ پدا
آترانگ ء کپت کہ چہ یورپی انگریزاں ساری اودا ہما Native American جا مند پیتنگ
انت کہ مرچی باندا Red Indian ء نام زانگ بنت۔

”ڈن ء جی چارگ ءے، منال؟“ مہمانداریں مات ء جُست کت۔

آحیالانی دُنیا ء انچو بیگواہ ات کہ مہمانداریں مات ء جُست ء آجہ سرہینت۔ ”بس انچو، قدرت ء
بے دروریں نقش ء ندرگاں سر پد بنیگ ء جہد ء آل۔ اور یگن ء ہم بُنکی امریکی جا مند پیتنگ
انت عہدگیں دُوراں؟“ منال ء جُست کت۔

”آہو، امریکہ ء گیشتر ریاست ء بس ہما جا مند پیتنگ انت، بلے۔۔۔“ اے گشتگ ء گوں
مہمانداریں پت خاموش بیت ء منال ء انچو مارات کہ آئی ء وتی وجود ء سر ء گشتے زہر آہگ ء ات۔
”بلے جی؟“ منال ء جُست کت۔

”بلے ہمیش کہ بلکیں منے پت ء پیر وکاں آ بے لوگ کت انت۔“ مہمانداریں مات ء وتی لوگ
واجہ ء گپ سرجم کت۔

”یورپیانی آہگ ء گوں آوت چہ ادا در نیٹنگ انت؟“ آئی ء جُست کت۔

”اے پیم ترا کئے ء گشتگ؟“ سار ء جُست کت۔

”ام م۔۔۔ اے منی وتی اندازگ پیتنگ۔“ منال ء چو پشومانی ء پسودات، گشتے آئی ء چو گشتگی
نہ ات، بلے گشت ءے۔

”شریں، اگاں آچہ اداوت شتگ آنت، گڑا تئی حیال ء گجاشنگ آنت؟“ مہمانداریں مات ء پھ مسکراہ جُست کُت۔

”چومن زانت نہ کنناں، شریں شُما بگش ات اگاں آچہ ادا نہ شتگ آنت، گڑا آپر چا گندگ نہ بنت، آہاں گوں چی بیتگ، ء چی پیم ء آٹھے پت ء پیر وکاں بے لوگ کُتگ آنت“ منال ء درائنت۔

”منے راج دپتر ء اے بہر مرچگیں امریکیا نی ہاترا یک پردر کنوکیں راستی یے۔“ گاڑی ء پھی نیمگ ء دمگ ء سمر ء برگ ء گوں مہمانداریں پت ء گشت۔

”چی پیم ء؟“ منال ء جُست کُت۔

مہمانداریں مات ء گشت، ”وہدے یورپ ء بازیں جاہاں چہ منے پت ء پیرک پانزدہمی، شانہ ہی کرن ء ادا سر بیتگ آنت گڑا اے کوہ ء گیا باناں یک دگہ راجے آبات ات، آہانی وتی

دودمانے آست ات، وتی نیکراہ ء وتی نند ء نیاد بلے۔۔۔ بنی آدم ء بدیں فطرت آئی ء جہل ء چہ جہل دؤر دنت، ء ہے سبب ات کہ آنوک آیوکیں مردماں اداے کرنیگیں جامندان ء مجبور

کُت کہ آوتی پت ء پیر وکی نیکراہ ء یلہ بدینت ء وتی ہست پُشتی دودمان ء ہم پُشتہ یلہ بدینت ء کس ء کہ پُش نہ کُت گڑا۔۔۔ ادا ہے کوہانی، ہے میدانانی تہ ء“ گاڑی ء ڈن اشارگ کنان ء

”آ کُشگ بیت آنت۔“

اے گپانی باروا پیسرا ہم آئی ء بلکیں زانتگ ات بلے آئی مہمانداریں مات ء وہدے اے گپ گیشینت آنت گڑا آئی ء دل ء ہے مارشت اتک کہ امریکی راج دپتر ء اے تہا ریں بہر چیر

دیک نہ بیتگ بلکیں امریکی وت من آنت کہ آہاں چی پیم ء زمینی ٹکرے ء ہاترا اودے بے گناہ ء بے میا ریں مردمانی ہون ریبتگ۔

گاڑی روان ات داں یک جا ہے کمے دیم ء یک بُرز بالا دیں کو ہے پد رات ء ہمیشی ء بُرزی ء چہ آپ انچورچان ات گُشنے اسپتیں جمبر آزمان ء چہ کپان کوہ ء سمر ء شیر ء پیم ء ریچان اتنت ء

جہل ء چہ دیت چست بیان ات۔ گاڑی ء ہمداداشت ء دراہ چہ گاڑی ء ایراتک آنت۔ اے

یک آپریٹجے اُت کہ (Watnama Falls) ء نام ء زانگ بیتگ اُت ء اورگین ء
 نامداریں جاہانی تہ ء ہوار اُت۔ یک نیمگے سنج ء پپتیں رنگ انتت ء دومی نیمگ ء آپریٹج پدا
 ایشانی دیم ء اوشتا تگیں منال ء ایوری، پہاے سنج ء آپ ء کوہاں نوکیں مردم انتت۔
 آئی او لی رندا انت کہ آئی ء اے پیمیں آپریٹجے دیستگ پدا آئی ء جیڑا ت کہ سنج ء پپتیں رنگ چو
 زند ء ہپت رنگ انت کہ زند ہم گوں و ہد ء وتی رنگاں بدلی کنان کنت ء بلکیں زند ء وشی ہم ہمیشی
 تہ ء اُت کہ و ہد بدل بیان بہ بیت، دؤر بدل بیان بہ بنت ء بنی آدم نوکیں راہاں رواں بہ کنت بلے
 اہو۔۔۔ ہے سنج ء پیم ء بے حیال مہ بیت کہ آئی راستیں جاہ ء راہ بند نجام انت۔

اے جاہ ء چارگ ء پد، یک برے پدا آہانی سپر بندات بیت۔ نی دیم پہ پورٹ لینڈ آ بے اوشنگ ء
 روان بیت انت۔ تاں سشش نج ء آ اودا سر بیت انت۔ شپ ء تہاری سر جمیں آزمان ء
 مانشا تگ اُت بلے پورٹ لینڈ رژناہ اُت۔ ہریک نیمگے ء بڑز بالادیں ماڑی ء آہانی بتیاں سر جمیں
 شہر شپ ء ہم رژناہ کنگ اُت۔ انچوسما بیت کہ آزمان واب اُت، بلے زمین آ گاہ اُت ء زند آ گاہ
 اُت۔ پورٹ لینڈ ء دگانی سر ء نیم کلاک ء تاں ترگ ء پدا ہاں یک لوگے ء دپ ء داشت۔
 ”ایوری، منال، ایش انت منی مات ء لوگ۔“ گاڑی ء ایر آ ہگ ء گوں مہمانداریں مات ء
 دست شہار دات لوگ ء نیمگ ء۔

دراہ گوں ساماناں لوگ ء دروازگ ء دپ ء اوشتا انت ء دروازگ ء دیم ء بٹن (Door
 Bell) مہمانداریں پت ء جت۔ آدیراں تاں اوشتا انت بلے دروازگ کس ء پچ نہ کت۔ وہ
 منٹ ء رندا لوگ ء تہ ء چہ پادانی تو را آ ہگ ء لگ ات۔ ہمیشی ء کے دیر پد دروازگ پچ بیت۔
 یک جزگیں پیرا لے یک دستے ء گوں دروازگ ء داران ء دومی ء لٹے، کے جاناں پُرینے
 اُت بلے پیری ء سک نزور تر بیتگ اُت۔ ہمیش اُت آہانی امریکی مزینں مات۔ گوں وتی چک
 بزاں مہمانداریں مات ء کے گپ جننگ ء رندا یک کُرسیگے ء باہوٹ بیت ء آہاں وت چل ء
 سر ء ارش کت کہ چیزے پہ وت ء بہ گرا دانت۔

”گڑا مز نہیں مات، ایوک ء تھنا اے لوگ ء نشنگ؟“ آئی ء مہمانداریں مات گوں ہبکتی ء
جُست کُت۔

”آہو۔“ آئی ء انچو پسودات کہ گشتے اے یک کسانیں گئے ات۔

”بلے اے عمر ء کہ آچو پیر انت ء وتی کاراں ہم پہ شری ء کُت نہ کنت۔“ آپیر زال کہ و اب ات
منال آئی ء چاراں اے گپ ء جنگ ء ات۔

”اے نوکیں گپے نہ انت، ادا انچش انت۔ کس کسی محتاج بنیگ نہ لو طیت۔ باز پیرین وتی
چکانی کر ء ہم بحینت بلے گیشتر وتی وڑ ء بنیگ دوست کناں۔ من باز براں وتی مات ء را
گشتگ کہ منے کر ء بہ بیت، بلے آنہ منیت۔“

منال ء بڑگ ہم بنیگ ء ات، بلے حیرت ہم۔ ”گڑا ایشی کاراں کئے کنت؟“

”آوت ہم کے باز کنت بلے گیشتر کاراں ایشی ہمسالے کئیت ء کنت۔“ آگوں بے تاہیریں
چماں وتی مات ء نیمگ ء چارگ ء لگ ات ء آیک جبرے ء ترانگ ء کپت کہ مدام آئی ء وتی
شہر ء پیرینانی دپ ء اشنگ۔۔۔ چنت روچاں درامد پادار بنت؟

دومی روچ پورٹ ء شہر ء شو بازگ ء نژیکیں چم ء چارگ ء روچ ات۔ کوکیل شہر ء پیم ء ادا ہم
موسم ء ساچانی ء ہور ء شنگ برجات۔

دگ چوپر ء حالیک بیان اتنت، آگوں وتی مہمانداریں کہول ء ایوری ء اورگین ء مستریں شہر
ء باپاری بجاہ ء نژیکیں چمے چارگ ء ات۔ سارا آئی ء راپورٹ لینڈ ء بارواگشان ات ء وہدے
آئی ء گشت کہ امریکہ ء پورٹ لینڈ نامیں دو شہر انت، آترانگاں کپت یک امریکی نقشہے ء کہ
لہتیں روچ ساری آئی ء دیستگ ات، ہمیشی ء تہ ہم دو جاہ ء پورٹ لینڈ نشنگ ات۔

اے شہر ء دومی نام ات گلاب ء وش بوبانی شہر ء آئی ء مار ات کہ اے نام راستی ء ہے شہر ء پر بہ

بیتیں۔ اے گپ پہ آئی، مزین چیزے ات کہ آشہر 1845ء دُورء آبات بیتنگ۔ آہے گپء
 جیڑگ ء ات کہ آئی شہرء بلکیں آسر جمیں راج کہ ہما جاہ ء چہ کرناں جامنند انت، آجاہ ء گیشتر د
 مگ انگت ہما کرنیکیں دروشم ء سلامت انت ء انچو سما بیت کہ زند ء وڑ ء پیم ہما دور ء تہ ء
 اوشتا تگ ء پدا و ہدے کہ آے شہر ء چارگ ء ات، اودا زند باز دیم ء شتگ ات ء انگت گیشتر دیم ء
 روان ات۔۔۔ بلکیں چہ آئی راج ء سدانی سال دیم ء۔ اے حیالاں آئی ء رابے تاہیر کتگ ات ء
 آدل ء تہ ء وت ء جُست ء ات، ”پر چا ما انچو و ہدے تہ ء وتی دگ ء پُشیں بدلی یے نہ یا ورتگ؟ چچی
 سبب انت کہ مارا اے دُور ء پدنتگیں زندے گوازینگ کپگ ء انت؟ زاناں ماگوں وتی
 مردماں ایماندارنیں یا مئے ء مئے سروکانی دست نہ رسیت؟ نہ چُش نہ انت۔۔۔ گڑا پر چا؟ اے ہم
 پورٹ ء شہرے ء چہ ما مرچی دیر اودا ہم یک پورٹ ء شہرے آست۔۔۔ بلے چنچو تپاوت آست
 دوہینانی تہ ء“ پہ آئی ء اے گپانی سر پد بنیگ ارزان نہ ات، ء ناں کہ آئی ء دگ ء سیاسی لیبانی
 سر پد بنیگ پہ آئی ء کسانیں گپے ات۔ آئی ء نوکی دُنیاء گندگ بندات کتگ ات ء انچو زیت آ
 اے دُنیاء لیباں چچی پیم ء سر پد بیتنگ ات؟ پدا آئی ء جیڑات کہ اگاں آدا سر مہ بیت ایں، آئی ء
 کدی اے چیز نہ زانتگ ات کہ بنی آدم ء زند چنچو آسیدگ بیت کنت، آچنچو دیر نی کُت کنت ء
 درستاں گیش یک زالبولے چے پیم ء وتی پادانی سر ء وت اوشتیت۔ اے نوکیں راباں آئی ء رازند
 ء گول مہر ء سوج ء ابید چیزے کنگ ء جذبگ داتگ ات ء آتلوسگ ء ات پہ ہماروچ ء کہ آپدا وتی
 شہر ء سر بیت، یک نوکیں مردے ء پیم ء، کہ پہ وت ء نہ بلکیں وتی سر جمیں راج ء ہاتر ء زند
 گوازی بیت۔ بلے آپدا گوں وت ہم تران بیت، ”باریں من راستی ء چیزے کُت کنان یا اے کلی
 یک نہ سر جمیں واہشتے ء پیم ء منی ذہن ء منی رود پتر ء تا کاں گون بیت۔۔۔ باریں ادا پہ اے وڑیں
 واہشت ء من ء دل بڈی دنیگ بیت یا دل پُروش کنگ بیت۔۔۔ اے گپ ء و ہد من ء وت
 گُشیت، پر چا کہ منی ہلک ء تب ء رَدِ عمل کدی زانگ نہ بنت۔“

گاڑی اوشتا تگ ء ہما دمان ء گوں آپدا وتی حیالاں چہ دیر ء پورٹ لیندے نر یک ء اتک۔ ڈن ء در

آہگ ء چاریں نیمگ ء بزز بالادیں ماٹریانی شیشگاں چاران، آئی ء اندازگ جت کہ اُداسیول
 انجینئرنگ ء بے کساس درور آست ات، کہ بنی آدم ء جیڑگ ء مجبور کن انت کہ حداء انسان ء پرچا
 اشرف الخلوقات ء نام داتگ ء راستی ء بنی آدم وتی حداد تلافی (صلاحیت) ء وتی زانت ء چہ چے
 جے جوڑ کت نہ کنت۔

دیم ء یک پولے (Bridge) ات ء آپ ء ہما دیم شہر ء بززیں ماٹریاں ہوار میل ء مزینیں
 بوجیگانی اوشنگ ء آترنگ ء کپت پدوتی شہر ء تیاب ء کہ اُداہم یدارانی قطار آئی ء ماں تیاب ء
 دیستگ انت۔ ہے راہاں پیادگ روان آئی ء ہر یک دمگے ء نر یک ء یا و آپ ورگ ء فوار ہے
 دیست یا کہ راج دپتری مردے ء جتے (مجسمہ)۔

آراہاں گوں وتی مہمانداریں کہول ء تزان آئی ء لیکت ات چہنوخ و ش دروشم ات آجاہ، آبرزیں
 ماٹری، آپہل، آوڑ وڑیں گاڑی، اُدے ساچانیں موسم۔۔۔ دراہ گشتے ہے گپا متارینگ ء ات
 انت کہ زند ء سپر برج انت۔ اُدے الیکٹریک ریل کہ لوکل ٹرانسپورٹیشن ء ردا کار مرز بیت، ہے
 دم پہ سہت مردماں برگ ء آرگ ء ات۔ آہمیشی ء چاران ء ہے سر کپوک ء ایر آو کیں مردماں
 چاران ات کہ ہر یکے ء وتی یک منزلے ات، وتی کار ء وتی زند ء وڑ ء پیم۔ دیم ء روان آہاں
 یک جاہے سیاہیں آسنی جالی دیست انت۔ آ، ایوری ء سارا ہما جالیاں داران ہے کمپان ء تہ ء
 پترت انت ء پُشت ء مہمانداریں مات ء پت آیان بیت انت۔ یک نیمگے بازیں پدیا نک
 گول گول ء کیشینگ ات ات، دیم پہ دیم ء گشتے یک تلو ہے (Stage) ات۔ ہے تلو ء
 سر ء سر کپگ ء گوں آہاں آ کمپان ء مزنی دیست، اے جاہ ات اُدے سیاسی گشتا نکانی مراکش
 نے کہ ایکشن ء وہد ء اُدے راجی سروکاں گشتا نک داتگ ء ہے کمپان چہ مردماں چکار بیتگ۔
 لہتیں ہے پدیا نکانی سر ء نشنگ انت ء لہتیں اوشتا نگ انت۔

پہ منال ء ایوری ء دلگوش کنوکیں چیز ہے کمپان ء تہ ء یک انجیں جاہے ات کہ اُدے اوشنگ ء ء
 گپ جتنگ ء گوں انچوسما بیتگ گشتے مردم گوں مائیکروفون ء گپا انت۔ ہے جاہ ء زمین ء سر ء

ٹائیل چپ ۽ چاگرد۽ جنگ پیتگ انتنت - ہر ہما کس کہ ایشانی بیچ ۽ ٹائیل ۽ سر ۽ و ہدے
 اوشتا تگ، ۽ حبرے کتگ آئی ۽ ہے مارا تگ کہ زانا آمانیک ۽ سراگپ ۽ انت، سر جمیں کمپان
 ۽ آئی توار جسک پیتگ - آسر پد نہ بیت انت کہ ایشی سبب جی ات ۽ توار جی پیم ۽ انچودیر شرت
 کنت - آئی مہمانداریں کہول ۽ ردا آجاہ چوز مانگی Rome ۽ یک جا ہے ۽ پیم ۽ جوڑ کنگ
 پیتگ - ہما و ہد ۽ کرناں کہ سائینس ۽ نہ مانیک جوڑ کتگ پیتگ ۽ نے کہ توان (بجلی) پیتگ -
 اے ہما و ہد ۽ تکنیک ات بلے آئی مہمانداریں کہول ۽ ہم زانت نہ کت کہ توار ۽ جسگ ۽ سبب
 جی ات؟ بس ہے گشت نے کہ روم ۽ مردم ہما کرناں سکیں زانتکار پیتگ انت کہ پوت ۽ پُشیں
 چیزے جوڑ کتگ -

سر جمیں روج پورٹ لینڈ ۽ تزگ ۽ پداہاں دم بُرت، ۽ شپ ہم چوتہار بیان ات، پمیشکا آپدا
 مہمانداریں بلک ۽ لوگ ۽ سر بیت انت - پورٹ لینڈ ۽ دگہ یک روچے دارگ ۽ پد، آوالاوالا ۽
 باترادراتک انت کہ دگہ چارکلاک ۽ راہ ات -

آزمان ۽ نہ گواروکیں جمبرانی امبارے چوبالی گراگانی قطار ۽ پیم ۽ گوزان ات - آئی ۽ چم
 آزمان ۽ ہے ندا رگ ۽ چاران انتنت - پدا و ہدے کہ آئی ۽ دم بُرت گڑادیم ۽ یک دز چکے ۽
 سارتیں ساہگ ۽ چیر ۽ نندان وتی ڈیہہ ۽ تزانگاں کپت کہ ادا کہ میر ۽ شریشانی ساہگ پہ بنی آدم ۽
 بہشت انت کہ بید آہاں گرماگی تبد ۽ لواراں کئی سگ ات کنت، بلے آجاہ کہ مر جی آنتنگ
 ات، آئی موسم ۽ دروشم چہ آئی تیاب دپی پدنتگیں شہر ۽ جتا انتنت - ریاست واشنگٹن ۽ اے
 کسانکیں شہر والا والا کوکیل اور یگن ۽ پیم ۽ سارت ات - والا والا ۽ اے آئی ۽ دومی مہمانداریں
 بلک ۽ لوگ ۽ کمپان ۽ درچک انتنت کہ ہمیشانی چیر ۽ آنتنگ ۽ وتی حیاں ۽ ساچشتاں قلمبند کنگ
 ۽ بارہا جیڑگ ۽ ات - اناگت سرگوات ۽ کشگ ۽ گوں رود پتر ۽ تاک بیچ بیان بیت انت ۽ آئی

چم کپت انت ہما تاک ء سمرء کہ دو ماہ پیش آئی ء نبیستگ ات۔ و ہدے کہ آئی ء یک نبشتانکے ء
 یک آزمانکے وتی ڈیہہ ء جیڑمانی بن گپ ء سمرء نبشتہ کُتگ ء امریکی کونسل ء روان داتگ
 ات۔ آوداریگ ات آہانی پسو ء بلے انگت آہاں ہچ حال ء احوال نہ کُتگ ات۔

”چچنکس حُب ء واہگ ء گوں من ہمانبشتانک ء آزمانک نبیستگ انتت بلے انگت ہچ حال
 نیست بلکیں نی دسمرء بلاس بنیگ ء پیش آ بگوش انت کہ کئے پہ ’سیوک ایجوکیشن ویک‘ ء
 درچنگ پیتگ۔ انچوودارء من دم بُرت!۔۔۔“ دل ء تہ ء آ گوں وت گپ ء ات۔ ”چوگشنت کہ
 قلم ء زہم ء زورمان انت، نی باریں اے قلم چنکس زور آوریں؟“

پداوت ء چہ اے مقابلہ ء بے ترانگ کنان، آرود پترء تاکاں دیم ء بران ات داں یک نوکیں
 تاکے ء سرہیت۔ آئی ء وتی قلم کار بہت۔

”زی چہ پورٹ لینڈ ء در آہگ ء گوں چار کلاک رند ما والا والا واشنگٹن ء سرہیت ایں۔ من
 دل ء گشتگ ات کہ والا والا مزنیں شہرے ہیت بلے انچوہم مزن نہ انت، بلکیں چہ منے گوادرء
 مسترہیت۔۔۔ چومن پہک گشت نہ کنان، بلے اے منی اندازگیں۔ حیر سارتی ء اے کوکیل ء
 برات ء گُوہاریں ء ہور، درچک ء جمبرائ ہم۔ والا والا من انگت سرجمی ء نہ دیستگ بلے پورٹ
 لینڈ ء نامداریں جاہاں کہ من شنگ اتاں، آہانی بارو من انگت ترانہ گشتگ۔

پورٹ لینڈ ء چہ در آہگ ء ساری ما اودا اورگیں ء نامداریں میوزیم اُمزی (OMSI) ء شت
 ایں۔ چو کہ امریکی وتی راجی مٹیانی قدر ء بستار ء زان انت، انچوہم گے کس نہ زانت۔ بلکیں اے
 منی اندازگیں، چو کہ من وتی کسانیں زند ء تہ ء ایٹنکس زیادہ راج نزیک ء چہ نہ دیستگ ء ہرچی
 کہ دیستگاں آہاں وتی راج ء پکر گون نہ پیتگ گڑا راجی چیدگانے سُدھ اش کُجاہیت۔

میوزیمانی تہ ء نہ تہناراج دپتری چیز مادہ دیستگ، بلکیں اے میوزیم ء اگاں گپ ء بکناں گڑا من ء
 سار ء جُست کُت کہ آ میوزیم ء حاصیں گپ چہ ات؟ من کہ او لی رند ء اودا شنگ اتاں، من
 چہ زانتگ ات۔۔۔ گڑا آئی ء گشت کہ اداہنی آدم ء اعضا ء شیشگانے تہ ء نہ نمائش ایرانت۔ پدا

مادیست کہ سدانی کساس ء مردم کہ ہمیشانی تہ ء ورنہ، گونڈو ء پیریں دراہ ہے چیزانی چارگ ء ہمیشانی بابت ء زانگ ء اودا سر بیتگ انتت۔ نوکیں دور ء ٹیکنالوجی ء گوں سمبہہیتگیں اے میوزیم ء تہ ء پہ سائنس ء جتا جتا ہیں پڑاں جتا ہیں بہر گشینگ بیتگ انت، ہمیشانی تہ ء یکے Astronomy ء دو می Anatomy انت۔

Anatomy ء پیس میں سائنسی پڑ ء سر پد ہنیک ء ہاترا ہما انسان کہ بلکیں پنچ ء دہ سال پیسر بیران بیتگ انت، آہانی اعضاء، آہانی مردماں میوزیم ء را (Donate) کتگ انت، ہما دراہ شیش گانی تہ ء ایر انتت ء مردم آہاں چاران ء آہانی دیم ء نشتہ کتگیں چیزاں وانان انتت۔ نہ تنہاوش ء دراہیں مردمانی اعضاء بلکیں نادراہیں مردمانی ہما اثر مندیں اعضاء ہم ایر انتت۔ دانکہ اے دگہ مردم بز ان انت کہ گجام نادراہی ء تہ ء بنی آدم ء جسم ء تہ ء چہ بیت۔ نی من جیڑاں کہ بیران ہیتگیں مردمانی اعضاء ہانی نمائش شریں چیزے اگاں ناں؟ من زانت نہ کنناں، پر چا کہ ہر یک راجے ء یا ہر یک مردے ء لیکہ اے بابت ء جتاہیت کنت۔

گڑا دیم ء من، سارا، ایوری ء مہمانداریں کہول اے میوزیم ء دو می بہر Astronomy ء چارگ ء شتت ایں۔ اودا (Space) بزاں زمین ء آزمان ماہ ء استال ء گوں سیادی داروکیں چیز ایر انتت۔ ہمیشانی تہ ء ٹیلی اسکوپ، اسپیس کرافٹ، راکٹ ء اے دگہ ساز ء سامان۔ اے ابرم ء سر پد ہنیک چوارزان نہ انت، من زاناں۔ حداء ایشی تہ ء ہزارانی کساس ء راز چیر داتگ بلے بنی آدم ء ناکا میں کوششت۔۔۔ ام ام ام۔۔۔ بلے کدی کدی سو بمندیں ہم۔ من انچو اندازگ جت کہ امریکیاں گوں سائنس ء اے پڑ ء زیادہ دلگوشی آست، ایشی سبب اے ہم بیت کنت کہ بلے روسی اوہلی راج بیتگ کہ آہاں آزمان ء چہ دیم ء راکٹ ء تہ ء سپر کتگ بلے چہ آہاں دیم ء امریکیاں وتی پٹ ء پول انچو ٹرند کت انت کہ ساری ء وت ء ماہ ء سر کت۔ مرچی آہانی دیم ء پد رتچ وتی راج دپتر ء چار انت ء وتی دیرنی ء سر ء چنچو پھر بند انت، ء اگاں آہانی پد رتچ اے گپ ء بکن انت کہ بانداروچ آہان ء Astronaut جوڑ ہنیک انت گڑا اے گپ ء سر ء آئی ء دلہڑی

دنت بلے اگاں مئے کرے یک گوٹو دے اے گپے بکنت، گڑا الم آئی ء سرے کس تو ازہ نہ کنت، بلکیں امریکہ ء ہم او لی ایسٹروناٹ ء وہ دے اے گپے جنگ کہ آماہ ء روت، مردماں آئی ء سرے ہم کند اتگ۔

سرجمیں سہب میوزیم ء توگ ء زند بیگاہ ء ساری ما یک سکین نامداریں جا ہے ء سر بیتیں۔ یک انجیں جا ہے ء کہ من آئی نام اشکناگ بلے اے نذانتگ کہ آچی یے، جی پیم ء کار کنت۔ ما شت ایں پورٹ لینڈ شہر ء چہ ہست کلومیٹر دیر بیورٹن (Beaverton) نامیں جا ہے ء کہ اُدانا نیکی ورلڈ Nike World بزاں نائیگی کمپنی ء کارگس ات۔ کمپنی ء کارگس ء ماٹری چہ ڈن ء گوں وتی اسپیت ء نیلیں شیشگاں ء وتی مزنی ء زمین ء سرے مزنیں سا گے جوڑ کنان ات۔ ہر نیمگ ء سبز سزیں درچک ء کاہ رُستگ اتنت ء پدماٹری ء دیم پے دیم سک باز ڈیہانی بیرک میک اتنت۔ من ء سارا جُست، ”توزانے اے بیرک پر چا ادا میک انت؟“

”چومن زانت نہ کنان، بلکیں اے ہمیش انت کہ گوں اے کمپنی ء پارٹرشپ است ء۔“ من چونا سر پدیں ٹھکے ء پیم ء گشت۔

مہانداریں مات، پت ء ایوری کارگس ء تہ ء روان اتنت، من ء سارا آہانی پُشت ء روان ء گپے ء تران کنان اتیں۔

”نا، منال چُش نہ انت!“ سارا چومستریں گو بارے ء پیم ء من ء گشگ ء ات۔
”گڑا؟“ من جُست کُت۔

”اے ہمیش انت کہ نائیگی کمپنی ء جوڑ کُتگیں لیبی ساماناں کارمرزکن انت۔ تی حیالاں تو یک پیداوارے (Product) جوڑ بکن ءے ء پداتی پارٹرشپ ء گیش بہ بنت، گڑاتی ہا ترا چیزے پُشت کپیت؟“

”انا۔“

”گڑا ہے واستا اے ڈیہہ کمپنی ء شریدار نہ بلکیں کمپنی ء پیداواراں پہ بہا گر انت۔“

ماٹری ء تہ ء روان ما یک مزنیں مردمی جتے دیست کہ آئی ء دست، پاد، سرء بلکیں سر جمیں جسم
 راہ چہ وڑ وڑیں لیبی سامان ء جوڑ کنگ بیتگ اتنت۔ من ہمیشی ء چاران اتاں کہ مہمانداریں
 مات ء من ء یوری ء راجست کت کہ مانائیگی برینڈ ء نام کدی اشکتگ، یوری ء گشت کہ آئی
 ء ڈہہہ ء نائیگی آست، من اگاں نام انچونہ اشکتگ بلے اے کمپنی ء نشان (لوگو) الم ء دیستگ۔
 ہے نشان، من آماٹری ء تہ ء بازیں جاہاں ہم دیست۔ ساراء پدا من ء جتست کت، ”توزان نئے
 اے کمپنی کئے ء جوڑ کنگ؟“

”سار اتو من ء انچو جتست ء نئے گشتے من گوار ء نہ بلکیں اور یگن ء مرد مے آل! بلے یک ناکامے
 جہدے الم ء کناں جتست ء پتو ء دیگ ء، نام ء و مانہ زاناں بلے یک سیریں مرد مے بیت کنت
 اے کمپنی ء جوڑ کنوک۔“ من گوں مسکراہ ء گشت۔

”پدا تو رد نئے۔۔۔ سیریں مرد مے نہ، یک یونیورسٹی ء نودر برے ء گوں وتی اسپورٹ کوچ ء
 ہمرائی ء اے کمپنی ء بُن حشت ایر کنگ۔“

”یک نودر برے ء؟“ من ہے گپ ء چسک متاثر بیتاں کہ یک نودر برے ء کہ بلکیں چشیں
 سیریں مرد مے ہم نہ ات، آ انچو مزنیں کمپنی یے جوڑ کت کنت۔

”آہو، یک نودر برے ء۔ بندات ء کس سیر نہ بیت ایں، بلے باج ہما بارت کہ آودہ ء ہمرائی ء وتی
 کار و بار ء وت دیما بارت۔“

”اے گپ راست انت۔ ہمیشکا گشت کہ اگاں کسے نیز گاری ء تہ ء ودی بیت، گڑا آئی ء میار
 پر نیست بلے اگاں کسے نیست گاری ء تہ ء اے دُنیا ء چہ لڈ بیت گڑا آ الم ء میار یگیں۔“

دیم ء روان اے کمپنی ء یک انچیں کمر ہے ء تہ ء مارا برگ بیت کہ ادا دراہیں لیبی سامان کہ ہے
 کمپنی ء تہ ء جوڑ بنت، ہما پے نمائش ایر ات انت ء لہتیں کہنیں عکس ہم ایر اتنت۔

منال ء پدا جتست کت ساراء را، ”یک نودر برے ء پر چاہے وت ء انچو مزنیں کارے وت در
 چتگ، بزاں اے پی میں کمپنی یے جوڑ کنگ؟“

”بلکیں آئی حُب ہے کارء تہء بیتگ۔“

”بلے پداہم۔“

”زلورت بنی آدمء تخلیقء پر مائینیت۔ لہتیں پہ وتی ہاترء چیزے کنت ء لہتیں پہ مہلوکء۔ نی
یک کمپنی بہ بیت اگاں آوتء نپء پاندگے دنت، بلے مہلوکء ہم۔ اے کمپنیء کارمستریک
نودر برے بنیگء ہواریک Athelete یے بیتگ، پمیشکا آئیء شترتیں لیبی سامان جوڑ
کنگء ہاترء اے کمپنیء بندات کُتگ۔ آوہدء کہ آئیء بندات کُتگ، بلکیں اے کمپنی یے نہ
بیتگ بلے وہدء ہمرائیء اے دیمرنی کناں بیتگ۔ منے کرء چُشیں مردم بازانت۔“
”دور؟“

”فیس بُکء کارمستر، مائیکروسافٹ کوپوریشنء کارمستر، گوگلء جوڑکنوک، والٹ ڈزنی، ہالی
ووڈء بندات کنوک، میک ڈالندڈء دگہ بازیں۔“

اے گپانی اشکنگء گول منی سرء مز نہیں اثرے کپت۔ آروچء من و تء گیشترنوزرانگء
اتاں۔ پیشء ہم منی دَس ت بلے نہ رستگ بلے من مدام اے گپء سرء باور کُتگ کہ ماالمء بدلی
یے کارایں وتی راجء بانداتء ہاترء۔ من جیڑات کہ منی گل زمینء ہرپڑء تہء کارلوٹ ایت،
اے ارزانیں گپے و ہجر بیت نہ کنت، بلے نہ بنوکیں کارے ہم نہ انت۔ پدا یک زندگیں راجے
چُنت روچ درملکی کمکء دلمانگ بیت کنتء دراہیں روچ وتی جندء سرکارء چمداریء ہم چمی
پیمء مردم بہ سگ ایت۔ آہو، سرکارء ذمہ واری است بلے چُش ہم نہ انت کہ ماسرکارء ودارء
وتی کاراں ایرء و تء پیر بکن ایں۔ گڑاماچی کُت کن ایں؟ یا من چی کُت کناں؟ من و تء
اچو جُستء اتاں کُتئے آروچی منء دراہیں ہما جیڑہ گیشینگئی انتت کہ مہلوک بلے وس اش
کُتگ، بلے اے کارتہنا منی دَرَسء چیز نہ انت۔۔۔ من زانا، بلے بلکیں ہمیشی یک کسا نکلیں
بہرے۔ منی حیا لاں تاں یک راجےء مردم و ت ساچشت (تخلیق)ء درستاں در نہ گچ انت نہ آ
راج دیمء روت ء نہ کہ آئیء معیشت۔

من وتی دل ۽ گشگ ۽ اتاں کہ آبلے من مرچی یک امریک

بلے راستی ایش انت کہ ماہم گام نہ ایں۔ آچہ ماسک دیردیم ۽ گوشتگ انت۔۔۔ اگاں آ
تچان انت، گڑامانوکی کونڈانی سرء روگا آں، اگاں آبال انت گڑامانوکی گام گام ۽ دیم ۽ جُمنزاناں
۔۔۔ اے فاصلہ کد بلاس بیت؟ فی اے جُست من ۽ نئیلیت! پرچا کہ اے جُست ۽ پسومنی کرء
نیست۔۔۔ بلکیں وہد ۽ کرء آست۔ اے نوکیں راہاں پہ من ہر یک روچے نوکیں جُست ایر
گتگ۔ منی کوپگ الم نزور انت بلے منی اُمیت زندگ انت ۽ ایشی رُژن ۽ من کدی گارء
گمساری کل آں۔“

اے گالانی نبشتہ کنگ ۽ گوں آئی ۽ قلم چہ دپتر ۽ بزر چست کت پدازمین ۽ سراکابانی تہ ۽ ترینگ ۽
لگ ات ۽، باز روچ ساری ماریتگیں ساچشتاں آپد مارگ ۽ ات۔ آئی ۽ سرچست کت
۽ بزرادرچک ۽ شینزیں تا کاں چارگ ۽ لگ ات کہ انگت شپ ۽ نمسی ۽ چہ تر انت ۽ آہانی
نمب بے ترک ۽ توار و ہد و ہد ۽ سرء ہور ۽ کسانکیں ترمپانی پیم ۽ رچان انت۔ آہمیشاں چاران
ات بلے آئی ذہن ۽ تہ ۽ ہماگپ انگت گردش کنگا انت۔ آئی ۽ وتی پیشانیک کرچک ۽ بروان
نزاوڑتگ انت گشے یک مزنیں پکرے ۽ جمبر آئی ۽ سرء گورگ ۽ انت، آتہنات، بے وس
ات بلے دلپروش ۽ بے ہمت نہ ات۔ کمے و ہد باموشی ۽ گوازینگ ۽ رند، آئی ۽ سر پداجہل کت
۽ نبشتہ کنان بیت۔

”اے گپ و ہمید ایربنت بلے بیاد پتر ۽ ترا دیم ۽ گشاں کہ نائیکی ورلڈ چون ات، اوداچہ ماڑی
۽ ڈن ہر یک جاہے کہ کسے تزیت آلم ۽ لہتیں آسن ۽ گوں جوڑ لنگلیں مجسمہ گندیت، ہمے مجسمہانی
تہ ۽ یکے کہ من ۽ چہ درستاں گیش دوست بیت آیک جنکے ات، کہ کابانی تہ ۽ نشنگ ۽ قلمے دست ۽
اتے، گشے آ پکر کنان چیزے نبشتہ کنگا ات۔

پدامارا یک فٹ بال اسٹیڈیمے ہم پیش دارگ بیتگ ات، ہمودء کہ سرجمیں دُنیا ۽ چہ فٹ بالرپہ
لیب کابنت۔ اے جاہ ۽ درستاں چہ براہد اتریں چیز ایشی آپ جاہ ات کہ نائیکی ۽ ستیں بزرزیں

ماڑیانی دیم ات۔ اے آپ تہ ہے ماڑی ء نیلیں آزمان ء بزیں جہم دراہ انچو پد ر انتنت
 گشنے کسے زمین ء سر ء آہانی عکس جوڑ کتگ۔۔۔“
 ہمیشی ء گوں آئی ء رود پتر ء دپ بند کت، چہ ڈر چک ء چیر ء پاد آتک ء لوگ ء تہ ء شت۔

”اے جی ء توار انت؟“ آئی ء جُست کت۔ وہدے کہ چہ ڈن ء بازیں مزنیں توار آتک ء پدا
 مردمانی کو کار ات۔ آچ لوزرات ء انچومار ات ء گشنے آئی ء کراچی ء وڑیں شہرے ء اتلگ ء
 کسے ڈن ء جنگ بیتگ۔

”ما پیرینا یات ایس کہ مرچی جی روچ بیتگ ء تو بے حیاں بیت ے؟“ مہمانداریں بلک
 ء گشت۔

”روچ ء گوں تواراں پے سیادی؟“ آئی ء پدا جُست کت۔

”تو کجائے! مرچی نیو ایر ایو (New Year Eve) انت، نی شب ء دوزداه ہم بیتگ،
 ہمیشکا ڈن ء بلکیں لہتیں مردماں آزمان ء دیم ء شامیاناروک کتگ۔“ سار ء در انینت۔

اے گپ ء اشکنگ ء گوں ایوری ء درستان ء مئت کت، ”پیا ڈن ء چار ایں!“

ڈراہ چہ لوگ ء ڈن در اتک انت۔ شب تہار بیتگ ات، اگاں آشامیانہاں آزمان رنگ رنگ
 ء رُژناہ مہ کتیں۔ بازیں مردم اوشتا تگ ء ہمیشاں چاران ات۔ اے شامیانہ نوکیں سال ء وش
 آتک کنگ ء توجیل ات انت۔

ہمیشاں چاراں آئی چم رُژناہ بیان انتنت ء آئی ء مار ات کہ نی دگہ شش ماہ پشت کپتگ امریکہ
 ء زانگ ء ء دوروچ والوالا ء زانگ ء، اے وہد آئی ء زند ء بلکیں پدا کدی واترنہ کنت۔

دومی روچ ء سہب ء آ، ایوری، مہمانداریں پت ء مہمانداریں پت ء گوہار کہ یک یونیورسٹی ء
 پروفیسرے ات، والوالا ء یک نامداریں جاہے ء شت انت۔ ہر یک جاہے ء یک حاصیتے

بیت انت ء والوالاء حاصلیں چیز آئی راج دپترات کہ اُدے یک میوزیمے ء نمران کُتگ ات۔
ہے میوزیم ء وہدے کہ آسر بیت انت گڑا اودا یک سرجمیں کمر ہے ء تہ امریکی انڈین ء لہتیں
انگریزانی مجسمہ ایر انتت۔ ہمیش ات یک نمرانیں قصہ ہے کہ کرناں ساری والوالاء حا کانی تہ ء وتی
پدے ایر کُتگ انتت۔ اے میوزیم ء پُشتی نیمگ ء یک مزینں میدانے ات، اودا دیر دیراں
تاں بچ نیست ات، ابید چہ یک آپ جا ہے ء لہتیں در چکاں ء دیر پد ریں یک قلاتے ء۔

آہے میدان ء تہ تران انتت، ء مہمانداریں پت آہاں ء اودے بابت ء گُشاں بیت۔ ”گُشنت
کہ والوالا یک زمانگے ریڈ انڈینانی مزینں بُن جا ہے بیتگ۔ آہیتگ انت، اے میدان،
آہانی Myth ء دودمان ء وتی زند ء وڑ ء پیم، بلے ہے دور ء باریگاں کہ اسپیت پوتیں یورپی
امریکہ ء سر بیتگ انت گڑا اے جاہ ء کہ ما مرچی اوشتا تگ ایں، ادا ہم ہما یور پیانی تہ ء یک
مردکارے گوں وتی لوگ بانک ء کساں سالیں چُک ء اتلگ ات۔“

”گڑا مرچیکیں والوالاء آہاتیں مردم ہمیشانی کہول ء سیادی دار انت؟“ یوری ء جُست کُت۔
”انا۔“ مہمانداریں پت ء گُشت ء پدا دیم ء گُشاں بیت، ”گُشنت کہ ہے مردکار ء آئی لوگ
بانک ء وتی لوگ اے میدان ء تہ ء آپ جاہ ء کر ء بستگ،“ اشارگ کنان ء، ”بلے وہدے کہ
ادے بُنکی مردماں آہانی بابت ء معلومداری رست گڑا آہاں اے نوکیں مردمانی آہیک پہوت
وشیں گپے نہ مار ات۔ آوتی وڑ ء پیم ء زند ء گوازینگ ء انتت ء اے نوکیں مردمانی آہیک آہاں
پہوت ء ء وتی دودمان ء نیکراہ ء تاوانے زانتگ ات ء پدا اے نوکیں مردماں آہان ء دینی زانت
دھیک ہم بدات کُتگ ات، ہمیشکا آگیشتر برانز گپت انت۔ ء یک روچے ہے جاہ ء آمدردکار
کُشگ بیت، آئی ء کسانیں چک آپ ء ہڈ ات ء آئی ء لوگ بانک ہم کُشگ بیت۔ آہیکیں
یورپی کہول و سرجم ء ہلاس بیت بلے وہدے ہمرائی ء دگہ ڈنی مردم ادا آبات بیان بیت ء مرچی
ادے بُنکی مردم آرت ء تہ ء واد ء کساں ء انت۔“

آپدا جیڑگ ء لگ ات کہ کدی کدی وہدنا حقانی ہمراہ بیت پر چا کہ زور آور ہما بنت۔ ء پدا ریڈ

انڈین دیر دیریں جاہاں آبات اتنت، آیک جاہ ءیک مُشت نیت اتنت، آنزور اتنت، آہانی کرء زانت نیست ات یا بلکیں تہذیب، پیشکا آہانی نسل کشی بیت ء آہانی زمین ء واجد گہ در اتک اتنت۔ مرچی اگاں آہانی تہ ء لہتیں پشت کپتگ گڑا آہم وتی جند ء سر ڈگار ء چودر امدانی پیم ء گندگ کابنت۔ بنی آدم ء چچووت گزریں؟ ہر یک شتر تریں یا مستر تریں چیز ء وتی جند ء نامینگ لوٹ ایت، آچیز اگاں دگر ء گل زمین بہ بیت یا کہ دگر ء وسائل۔ آئی ء یک اُردو بتلے یات اتک کہ گوک ہانینگ بیت کہ لٹ ءے دست ء انت۔

آہے سر جمیں جاہ ء چاران ات اتنت کہ مرچی چو ویرانگ ات ابید چہ آپ، کاہ ء در چکاں۔ پدا آ ہما کلات ء کر ء شت اتنت، ہمانی ء کہ آچہ دیر ء چارگ ء اتنت ءے۔ آچو بزر ء بارگیں ماڑی یے ات کہ ہما سر جمیں گہنیں قصہ ہانی شاہدی ء دیاں ات۔ ایشانی چارگ ء رند آ پدا لوگ ء نیمگ ء شت اتنت۔

آزمان لُخ ء تہارات بلے استالانی رُژن ء ماہ ء ماہکانی ء سر جمیں جاہ رُژناہ کُتگ ات۔ آپشی زاناں جبر گوں والا والا ء زہر اتنت پیشکا چہ والا والا ء دیر دگہ نیگے گردگا اتنت ء موسم ساپ ات۔ چہ شیشگی در یک ء اے ندرگ ء گندگ ء گوں، آزیت دروازگ ء دپ ء پدیا نکانی سر ء شت ء نشت بلے آدیر آزمان ء رُژناہیں ماہ ء چارگ ء ات ء دل ء تہ ء گوں ماہ ء گپ ء ات۔

”سکیں دُڑے ء تو۔۔۔ تئی کر ء وتی رُژن نیست بلے پدا ہم تو وشنام ءے!“

”تو ادا پدیا نکانی سر ء نشتگ ءے؟“ گوں لرزگیں توار ء مہمانداریں مزنیں مات ء گشت ء پدا وت ہم آئی ء کر ء پدیا نکانی سر ء نشت۔ ”تو وت گشتے کہ ادے زمستان سک سارت اتنت ء پدا تو دُن ء نشتگ ءے۔“

”مزنیں مات، تو من ء گشت ء پدا وت ادا نشت ءے؟“ منال ء گوں حیرانیں توار ء جُست کُت۔

”من و تئی ہا ترانشٹاں گوں، بلے تو پر چا ادا نشٹگ ے؟ تر از انا و ش نہ بنیگ ے انت منی لوگ؟“
 ”اناں مزنیں مات، وشئی ے ناوشی ے جبر نہ انت، من ے اے ماہر کانی ے ادا سر کت۔ اے ماہ ے گندگ
 ے گوں من ے وتی ڈیہہ ے ے وتی لوگ ے یات گیر کابنت، ہما و ہدیات کئیت کہ و ہدے لین شٹگ
 انت ے ما گوں وتی کہول ے پھک انچولوگ ے کمپان ے نشٹگ ے آزمان ے ماہ ے استال چار اگلاں ے
 قصہ آورتگ ے اشٹگ۔“

”اڈازند چون انت؟“

”زند بس گوں و ہدے تیلانک دیان انت ے اڑ ے جنجال ہم آست انت۔“

”زند ے اڑ ے جنجال و کدی ہلاس نہ بنت۔“

”چوا ہو، بلے اودے وڑیں جنجال من ادا نہ گنداں۔“

”من زانا، اڈازند آسیدگیں۔ من 1950 ے دہکاں لہتیں سال کراچی ے گوازیٹنگ، منی لوگ واجہ
 ے کراچی ے SDA ہسپتال ے کارٹنگ، بلے آدگہ دؤرے پیٹگ۔ نی چون انت کراچی ے تئی جاہ؟“

”جاہ و وتی وڑ ے بنت، بلے بدل انت جاو۔ کراچی ے بابت ے انچو نہ زاناں بلے اے گشت کنان
 کہ انیگیں کراچی دیرنی کنان انت، مستر بیان انت، کار ے بارگیش بیان انت بلے اے درستانی
 ہمرانی ے اودا جنگ ے چوپ ے کشوکائی ہم گیش بیان انت۔“

”او! سک اپسوز ے گپے۔۔۔ تئی شہر ے جاہ چون انت؟“

”مئے جاہ ے تب زانگ نہ بیت، کدی شہر ے کدی شہر۔“

”کراچی ے پیم ے؟“

”چومنی گمان رد ہم بیت کنت بلے۔۔۔ اودے جاو رانی نلگیگی ے سبب دگر انت ے منے دگر۔ تاں من
 سر چست کتگ من ہے جاو ے ہے جنجالاں گند گایاں، سک توری وتی مردم ے وتی جاہ ے اے پیم ے
 گندگ ے بلے منی دست ہم چپی ے رست کنت۔۔۔ باریں چیا اڈازند کدی آسیدگ نہ بیت؟“

”شپ ے تہارت تریں بہر ے رندا لم ے رڑ ناہیں سہب کئیت، بلکیں تئی ہلک ے آرژن نوکی کئیت۔“

”انچوبہ بات، بلے روج پھروچ گشتے اُمیت ہلاس بیان انت۔“ اے گپ ۽ گشگ ۽ گوں گشتے
 املو ترات ۽ آئی چم سہتر انت۔ آدم ۽ نیمگ ۽ درچکاں چاران ات، بلے آئی ۽ ذہن اودا
 نہ ات۔

”چووتی دل ۽ کساں مہ کن منی چک۔ دُنیا ۽ چچ چشیں جاہ نیست کہ آچہ بندات ۽ شمر بیتگ بلے
 وہد ۽ ہمرائی ۽ الم۔ تئی حیاں ۽ امریکہ ۽ مدام زندا انچواران بیتگ؟“
 ”باریں۔۔۔“

”زنداد اہم گران بیتگ!“

”اداہم؟“ چو حیرانیں چٹاں آپیر زال ۽ چاران بیت۔

”اہو۔“

”کدی؟“

”منی کسانی ۽۔“

”اداہم زاناں جنگ، کشوکانی، سیاسی چست ۽ ایر بیتگ؟“

”اناں، بلے بڑگی ۽ نیز کاری بیتگ! امریکہ ۽ بازیں دمگاں مردم پہ چنڈے نان ۽ تلوستگ انت!“

”امریکہ ۽؟“

”اہو۔ کار ۽ روزگار ۽ رسگ گران بیتگ، کسانیں چک چہ وانگ جاہاں درکنگ ۽ کار ۽ پرمانیک

بیتگ انت، ورگ نہ بیتگ، مردم سرکاری کمک ۽ چمد ار بیتگ انت۔“

”مزنیں مات اے کدگیں گپ انت؟“

”اؤلی جہانی جنگ ۽ چہ رند ۽ دومی ۽ چہ ساری۔ 1929 ۽ بگرتاں 1939۔ مرچی ہے وہد چہ

The Great Depression ۽ نام ۽ زانگ بیت۔“

”بلے ایشی سبب جی بیتگ؟“

”معیشت ۽ جہل ۽ کپک۔ امریکہ ۽ راجد پتر ۽ کدی معیشت انچو جہل نہ شتگ ہمینچو کہ ہے دور ۽۔“

”بلے معیشت، جہل، کپکپ، سبب چی پیٹنگ؟“

”ایشی بازیں سبب پیٹنگ آنت، اوّل واسٹاک مارکٹ crash، پدا امریکی بیٹکانی زرے جہل، کپکپ، پدا بازیں کمپنیانی ہلاس بنیگ، درملکی سرمایا کارانی چہ ادا روگ، بہاؤ زیرے تہہ کی ۽ پدا دگہ ہم بازیں سبب بیت کن آنت۔“

”بلے مرچی شُما کجارتگ تے!“

”پمیشکا من گشاں و ہد ہر یک دردء درمانیں۔ روچے کئیت بلکیں تئی ہلک ۽ جاور ہم شربنت۔“
”اچو بہ بات، بلے اے گمان کنگ ہم سک گرانیں!“
”پر چا چو گشے؟“

”مئے جیڑہ تہنا معیشت ۽ بے روزگاری ۽ نہ آنت بلکیں مستریں جیڑہ و سرجم ۽ دگر آنت۔“
”جیڑہ ہمینچو ہم مانگیشتگیں بہ بنت بلے تو وتی اُمیت ۽ چوارزانی ۽ مکش ۽ اے جیڑہاں وتی دیم ۽ دیوار جوڑ مہ کن۔ تڑمپ تڑمپ ۽ تیاب جوڑ بنت، بزاں ہر یک تڑمپ ۽ بستارے آست ۽ تو ہم پے وتی ہلک ۽ ہما تڑمپاں چہ یکے تے۔“

”بلکیں۔۔۔ بلے جاور انچش آنت گشے تیاب ۽ تہہ ٹوپان ۽ ہُشکی ۽ آس روک انت۔ اگاں اے نیمگ ۽ بڈے گڑا آئینگ ۽ سچ تے۔۔۔ زانا مردم راست گش آنت، سیسی دُنیا ۽ ڈیہہ انچش بنت یا راستیں وڑ ۽ بگشاں گڑا من اے گپ ۽ بہ منّاں کہ من یک پدنتگیں ۽ زوال پزیریں چا گردے ۽ چکّاں۔۔۔ من ۽ آسیدگیں زند، راستی، وٹی ۽ ذہنی آسراتی، انصاف ۽ وشحالی ۽ اُمیت دارگ ۽ ہم حق نیست۔۔۔“

”چو پر چا گشے منی چک۔۔۔ اے پیم نہ انت کہ تو گمان کنگائے۔۔۔ اے دراہیں پاہاروتی جاہ ۽ راستی آنت، بلے زند ہم یک مزینں راستی یے۔“

”بلکیں مزینں مات۔۔۔ بلے من ۽ باریں چیا انچو لگیت کہ مہلوک دوٹولیا نی تہہ بہر ۽ بانگ انت، یکے برحقیں ۽ دومی ۽ ضمیر مرتگ، آئی ۽ گوں کسے مرگ ۽ زند ۽ مہر ۽ راستی ۽ کار نیست۔۔۔“

یکے اُنچش انت کہ راستی ءِ دامنے داشتگ تاں زندء چہ ز بہر بیت ءِ دومی چاریت بلے کور انت،
ہُشکنت بلے کُر انت ءِ گپ ہم کنت بلے انگت گنگ ءِ۔ پد انیام ءِ ماٹر یتگیں۔ نوکی اے
دُنیا ءِ وتی چا گرد ءِ سر پد بیتیگ ءِ جہد ءِ سر گپ تگیں بلے نہ زانیں کُجام راہ ءِ راہ داگ بہ ہیں۔۔۔ یا
بنی آدم انسانیت ءِ یلہ بہ دنت، راستی ءِ بدی ءِ پرک ءِ بلے خیال بہ کنت ءِ انچووت گرز جوڑ بہ بیت
کہ کسی درد ءِ مہ ماریت یا کہ راستی ءِ نیمگ ءِ بُروت، بلے ہزار ٹو کر بو ارت۔۔۔ مزین مات
مردم پر چاوت ءِ چو بلے وس ءِ واک لیک ایت، پر چا آئی دَس ت بازیں چیزاں نہ رس انت
۔۔۔ پر چا؟“

”من ترا اے گپ ءِ پسو ءِ اگاں بدیاں گڑا تو کدی وتی راہ ءِ وت شوہاز کت نہ کن ءِ، من وتی خیال ءِ
تئی سر ءِ جو کم نہ کنناں۔ ترا اے حق اَس ت کہ تو پکر بکن ءِ، تو بہ حیڑ ءِ، تئی خیالاں آجو بیتیگ ءِ حق
اَس ت۔ ترا زانگ ءِ حق اَس ت، ترا سر پد بیتیگ ءِ حق اَس ت، بلے وتی راہ ءِ وت شوہاز بکن۔ تہنا اے
پیریں بُلک ءِ یک گپے یات بکن، انچیں راہے در چن کہ تئی ضمیر گوں تئی پاداں راضی بہ بیت پر چا
کہ تاں ہمارو چ ءِ کہ تئی ضمیر زندگ انت، اے تر اردیں فیصلہ کنگ ءِ نیلیت۔ ءِ اے گپ ءِ ہم
کدی بلے خیال مہ کن کہ ٹو پانیں تیاب ءِ یکدار ءِ ایر کنگ ءِ روکیں اَس ءِ تہ ءِ پاد ایر کنگ، ہر دونا
سر پدی انت بلے بچ نہ گشتگ، ہم زور اکی یے اگاں دگہ کسی سر ءِ ناں بلے تئی وتی جند ءِ سر ءِ زور اکی
یے، ہمینچو توزور اکی ءِ دیم ءِ بلے توار بے، ہمینچو تئی ضمیر مران بیت۔۔۔ وتی ضمیر ءِ مرگ ءِ نیل! پر چا
کہ ضمیر ءِ مرگ بنی آدم ءِ مرگ انت۔ وہدے تئی ضمیر مریت تئی زند بچ درد نہ وارت ءِ تاں ہمارو چ ءِ
اے دُنیا اَس ت اِدراستی ءِ بدی ءِ جنگ ہلیت، اے جنگ کدی ہلاس نہ بیت، مدام اَس ت ءِ مارا
ہے جنگ ءِ جاو روت ءِ دیم ءِ برگی انت، مقابلہ کنگی انت۔“

”لہتیں وہد ءِ بنی آدم الم وت ءِ بلے وس لیک ایت بلے اے مارشت دائم پادار نہ بیت، اُنچش
انت ناں مزین مات؟“

”آہو، ءِ چُشیں مارشت کہ دائم پادار نہ بنت، تو پہ چُشیں مارشتاں وتی گا ماں پر چا دار ءِ۔۔۔“

اے دراہ پتوئی ہلکے دگہ ورنہاں چیلنجاں، ایشاں وتی دیمے دیوار لیکگے ۽ ردی ۽ مہ کپ،
 بلکیں ایشانی مقابلہ ۽ بہ کن ۽ روچے کئیت و ہد بدل بنت ۽ اے گپ ۽ گوٹنگ کہ دگہ کیے بندات
 کنت۔۔۔ ناں! من وتی زندہ ۽ یک چیزے اگاں در بڑتگ گڑا آ ہمیش پیتگ کہ ہر یک
 کارے ۽ بندات چہ و ت ۽ بیت۔ تاں ہما و ہد ۽ تو وتی تہ ۽ بدلی نیارے، تو دُنیاء چہ جی اُمیت
 داشت کنے۔۔۔ اے ہلاس بنیگی بُن گپے نہ انت منی چک۔ نی منی حیا لاں ایشی ۽ ساری کہ
 مارا اے سارتیں گوات بہ بادی نیت، بریں لوگ ۽ تہ ۽ باندا تو وروئے۔۔۔“
 ”بلے مز نہیں مات بلکیں بہت من ۽ روچے نہ روچے پدا ادا والا ۽ تئی کر ۽ بیار بیت ۽ من ۽ تو
 پدا اے بابت ۽ گپ ۽ تران بکنیں۔“
 ”نہ۔۔۔ منی گشتگیں گپاں ۽ ہما جبر کہ من ترا انگت بگشاں آدرستاں زندہ سپر ترا و ت سوج دیان
 کنت۔۔۔ نی بیالوگ ۽ تہ ۽ روایں۔“

چونا ہا والا والا ۽ اے آئی ۽ سہی سہب ات بلے اولی سہب کہ روچ ۽ تنکیں برانز لوگ ۽ تہ ۽ پترتگ ۽
 لوگ ۽ رژناہ کنان انتت۔ اے روچ ۽ آزمان ساپ ات ۽ سر جہیں ہلک روچ ۽ رژناہ کتگ
 ات۔ اے ہمے روچ ات کہ آہاں پداریاست اور یگن ۽ کسانکیں شہر کو کیل ۽ واتر بنیگی ات،
 سہب ۽ سر ۽ دراہ چن ۽ لائچ کنان انتت داں یک کلاک ۽ تہ ۽ دراہ تیار بیت انت۔
 در آہگ ۽ ساری آچاران ات ہما در چک ۽ کہ آئی چیر ۽ نندان آئی ۽ وتی رود پتر ۽ تہ ۽ والا والا ۽
 یات نبشتہ کتگ انتت ۽ ہما پدیا نکاں کہ ہما ہانی سر ۽ نندان گوں آپیر زال ۽ گوٹگیں شپ ۽ آئی ۽
 جبر کتگ ات۔ آہانی روگ ۽ حال ۽ گشتے آپیر زال بے تاہیر کتگ ات، اے گپ ۽ گواہی ۽ آئی
 چمائی ارس شری ۽ سر ۽ دیمگ ۽ انتت۔

منال ۽ مارا ت کہ ہر ہما گپ کہ بنی آدم چہ وتی چا گرد ۽ اشکنت، الم نہ انت کہ آراست بہ بیت،

تاں ہما وہدء مردم وت چیزے چمء وت مہ گندیت یامہ ماریت، آباورہم نہ کنت۔ چدء پیسر، آئی
 ء ہے گپ ء سرء باور کتگ کہ آئی ء وتی چا گردء اشکتگ، آ ہمیش ات کہ مغرب ء مہر ء پیمیں
 جذبات نیست، کہول ء ارزشت نیست، کس کسیگ نہ انت۔ بلے آئی ء تجربگ دگہ گپ جنگا
 انت۔ ادا مردم چہ یکے دومی ء دیرات انت بلے انگت نزیک۔ زمینی فاصلہ الم ء آست ات
 بلے دل نزیک انت۔ آئی ء وتی مہمانداریں بلک ء ارس دیست انت، چو کہ یک بلوچیں
 ماتی ء ارس شلنت وہدے آئی ء چک چہ آئی ء سدیت۔ پہک ہے پیم ء آئی ارس چو گوارگیں
 ہورے ء شلان انت۔ آئی ء پدا لیک ات کہ بنی آدم اگاں دُنیا ء نجام ہم کُنڈء بہ بیت، آئی ء
 زبان جتا بیت، آئی ء دودمان دگر بنت، آئی ء فکر ء سساجتا بنت بلے آئی ء تہ ء مہر ء مارشت
 یک حساب ء بیت۔ اے یک انجیں مارشتے کہ چوزمزیل ء پیم ء انسان ء گول انسان ء
 ہمگر نچ کنت۔ آنوکی مارگ ء ات کہ مہر ء دوستی، کینگ ء ڈرمنی، کندگ ء گل بنیگ،
 گز یوگ ء پشومانی دراہیں انسانانی تہ ء یک حساب ء انت، بنی آدم ء پوست دگہ رنگ بیت
 کنت بلے حداء آئی مارشت یک پیم ء جوڑ کتگ انت۔۔۔ اے اولی برات کہ آوت گشگ ء
 ات ستر بگش ایں کہ ماجتا ہیں بلے پدا ہم منے تہ ء انچوتپاوت نیست۔

گو تنگیں روچ ء دیریں سپر ء زندیک برے پدا کو کیل شہر ء مہمانداریں کہول ء لوگ ء وتی کمرہ ء
 دریگ ء دپ ء نشنگ ء جیڑان، وتی رود پتر ء تہ ء چیزے نبیگ ات۔
 ”ہما انت کہ من ترا وتی ہمراہ کتگ، منی رود پتر، من کدی تہنا نہ بیبگاں۔ بچار وہد گوزان انت،
 منی زند ء لہتیں مقصد چو نہ سر جمیں آزما زکافی پیم ء امبار انت کہ انگت گڈ سر ء نہ رستگ انت، یا و
 کلا ہمکس ء رستگ ء اوشتاگ انت، یا انگت اودا ہم نہ رستگ انت۔ پدا لہتیں یک پہ یک ء
 سر جم بیان انت، ء ہمیش انت کہ من ء پہ وتی زند ء دگہ واب گندگ ء سکین ء دینت۔ مرچی

ہمیشائی تہء دگہ کیے ء سرجم بنینگ ء حال ء ترا دیاں۔ اے سال ء سبھیناں چہ مستریں موہ CEW
 بزاں (Civic Education Week) ء بہر جوڑ بنینگ ء نمدی مرچی منی دَسْت اِنْت!
 تو زانے اداچی نبشتہ اِنْت؟ ادا نبشتہ اِنْت کہ منی نبشتا نک ہما سد بینانی تہ ء ہوار اِنْت کہ ہفت
 سد نو در برانی رونادا تلگینانی تہ ء در چنگ پینگ! ء پاکستان ء چہ آیوکیں یک سد ء ہشت نو در بر ء
 تہ ء تہنا پنچ در چنگ پینگ!۔۔۔ باریں اے ہفتگ ء تہ ء زند من ء دگہ چہ پیش داریت بلے
 من سد کاں، من زاناں ء من ء اُمیت اِنْت، اے پہ من زانْت ء شو ہاز ء دگہ یک تو جیلے بیت اِنی
 من ء و دار اِنْت ہما و ہد ء کہ اے ہفتگ بندات بیت۔۔۔“

پدا دیوار ء سر ء در تلگیں کلینڈر ء چاران آگشان بیت، ”بلے انگت فروری ء باز روچ لوٹ ایت۔“
 آپادا تک ء ہے روچ ء کہ آئی ء واشنگٹن ڈی سی ء سپر کننگی اَت، ہماروچ ء سر ء قلم ء گول نشانے
 جَت۔ آپدانشت ء روڈ پترے دست ء کُت ء کلینڈر ء تہ ء پیسرگیں ماہانی نینگ ء چتے شانک
 دات اِنْت ء پدا نبشتہ کُت ء۔ ”وہد کدی نہ اوشنتیت۔۔۔ انچو پیسر ء وہد گوستگ، اے روچ
 ہم گوز اِنْت ء ہماروچ کئیت کہ من ہفت ماہ رند پدا واشنگٹن ڈی سی ء سپر کنناں۔۔۔“
 آئی ء قلم اوشنات۔۔۔، آترانگاں کپت وتی پیسرگیں سپر ء۔ یات کُت ءے کہ ہفت ماہ ساری
 وہدے کہ آسین فرانسکو بالی پٹ ء سر پینگ اَت گُڑا، آپون و ت ء گار ء بیگواہ مارگ ء اَت،
 چہ پیس ء پہ آئی ء دیم ء روگ گراں اَت۔ پدامارات ءے کہ او لی تجربت اگاں درستاں چہ و شتریں
 گُڑا چہ درستاں گراں تریں ہم۔

روچ در اٹلگ اَت بلے سہب ء سارتیں من ء چو گور تچ ء پیس ء کٹنگ ء در چکانی حُشک ء الگدر
 رنگیں تاکاں ریچان اَت۔ اے ہے روچ اَت کہ آئی ء پہ امریکی بخاہی شہر ء رہادگ بنینگ اَت۔
 مہانداریں کہول ء لوگ ء دیم ء روچ تاب ء اوشنان آدیر برف بستگیں کوہاں آچاران اَت کہ

روح و رُژن و گوں تزیان چوتلا ہے پیم و درپشان اتنت، آچھاں نزاران ہے کوبانی رُژن،
 بُزری و بے دروریں ڈولدری و چاران ات و مارات وے کہ وہدے چیزے مزن و رُژناہ بیت،
 آئی و کدی کسی و منت و زلورت نہ کبیت، بلکیں یک بے سمانیں کیفیتے و ت بنی آدم و چھاں ہما
 رُژن و مزنی و نیمگ و بارت۔

آنگت ہما جاہ و اوشتاگ ات بے نی آئی و حیاں و اشکلن ڈی سی و نیمگ و سپر کنان ات
 انت۔ آئی و تاں ہپت ماہ و ہرچی کہ امریکی راج دپتر یا سرکار و بار ہاوتنگ یا کہ اشکلنگ ات،
 آسر جمیں گپانی تہ و پتا ددرسد (70%) و گوں و اشکلن ڈی سی و سیادی و اشکلنگ ات۔

”امریکہ یک کنفیڈریشن الٹ بے اے چیز ہم پر اموش کنگی نہ انت کہ اے یک فیڈرل سرکارے۔
 ادا ہم چو اسلام آباد و پیم و سپریم کورٹ یا وزیرانی بن جاہ اداے بخا ہی شہر و انت۔۔۔ بگندے
 من مدام و اشکلن ڈی سی و یک کتا بے زاناں، یک انجیں کتا بے کہ ہمیشی و وانگ و بنی آدم
 اے نوکیں ڈیہہ و راج دپتر، سرکار، دودمان، رسانگ در، ٹیکنالوجی و ڈیہہ و دگہ بازیں تکاں پہ
 جوانی زانت کنت۔“ آوت و گوں ہم تزان ات۔

آئی و زانتگ ات کہ زندیک برے پدا آئی و راہا کتا بی دُنیا و برگا ات کہ ہمود و چہ کہ آئی و شوہار
 و بندات پیتگ ات۔ آئی و چو ہم زانتگ ات کہ نی آتہنا یک نو در برے و حساب و ادا نہ روگا
 انت بلکیں یک راجی جہگیرے و بستارے۔ اے مزنیں کار و آچی پیم و کنگی ات، ایشی بابت و آ
 و ت ہیج نہ زانگا ات۔ اے چیز پدا آئی و وہد و اوست و یلہ دانگ انت و جیڑات وے کہ وہد الم و
 آئی و راہے و وڑ و پیمے سوج و دنت۔

ہے دمان و آئی و مہمانداریں مات ہم آئی و کر و لوگ و ڈن اتک و وتی دست و گریال و چاران
 آئی و راگشت وے، ”منی حیا لاں نی در آیک و وہد انت۔“

”آہو۔“ آئی و لجم کنوکیں توارے و گشت و زیت چہ لوگ و وتی پیتی آورت و مہمانداریں
 مات و ہماریں آدر اتک پہ نار تھ بینڈ بالی پٹ و کہ چہ کو کیل شہر و گاڑی و پا داں 30-40 منٹ

”توزان ے اتی فروری ء اودا موسم چه اور یگن ء گیشتر سارت بیت۔“ ونٹر لیک ء چه گوزان مہمانداریں مات ء گشت۔

ابر ء دیم ء بران منال ء درائنت ”ہو، مسس جیکلن ء ہم انچو گشتگ ات۔“

”شتریں، باریں تئی کمیونٹی سروس ء چیخو کلاک سرجم پیٹنگ؟ کیری گشتگ ء ات کہ مارچ ء ماہ ء دراہیں نودر بروتی فارماں رواں بدیاں۔“

”منی یک سد کلاک و سرجم انت ء بلکیں انگت دگہ گیشیں پانزدہ کلاک ہم آست۔ وہدے کہ من چه سیوک ایجوکیش ویک ء کاہاں گڑامن پشکپ پیٹنگیں کاراں دیم ء براں۔

آراہ ء گپ کناں بیت انت۔ بالی پٹ ء سر بنیگ ء گوں مہمانداریں مات ء آیلہ دات ء وت پدا لوگ ء نیمگ ء شت۔ ہفت ماہ ء رند آپدا ہما جاہ ء سر پیٹنگ ات، ہما چه کہ سال ء بندات پیٹنگ

ات۔ نی آتہنا ات، کس آئی ہمراہ نہ ات، بلے ترس، ایوکی یا کہ بیگو اہی ء مارشت کئے ہم آئی ء دیم ء نہ گواہت انت۔ وہدے ہیہ بہر ء آوتی زند ء وشتریں بہر لیکگ ء ات، بلکیں نی آنوکیں جاہ ء زند ء

نوکیں وڑ آئی ء دوست بنیگ ء ات یا ہیہ گپ ء نی آسر پدا ات کہ بنی آدم دائم مردمانی ہمراہ نہ بیت ہمیشکا آئی ء را کدی کدی ایوکی ء گوں ہم دوستی کنگ لوٹ ایت یا ہیہ گپ کہ آسپر ء شو ہار ء آ

وہدے رازند ء وشتریں وہد متگ آئی جہدانی برورد انت، بلکیں آ ہیہ گپ ء مارگ ات۔ کئے زانت کہ آپر چانی چود کھی ء دیم ء روان ات۔۔۔۔۔ بلے آدیما جزان ات، آروان ات۔ چودر چک

ء ٹال ء چه سستگیں تاکے ء پیم ء بال کنان ات بلے نی گوات ء ہمرائی ء نہ، بلکیں وت گوات ء تیلانک دیان، روان ات۔

نارتھ بینڈ اور یگن ء چه لہتیں کلا کانی تہ ء آسین فرانسکو بالی پٹ ء سر بیت۔ اے ہم ہما جاہ ات کہ ہپت ماہ پیش آ اتنگ ات، آوہدے یات کنان آہما کرسی ء سر ء نشت ہمود ء کہ ہما گوستگیں وہدے

نشنگ ات۔ آئی ذہن ہماروچ ء پدا چو آدینک ء پیم ء آئی ء پیش دارگ ء ات، اے بالی پٹ

مزن ات، مردم ہم ہر یک نسل، رنگ و زبان و گندگ آہگ و انتت۔

”آہم روچے ات کہ من چو ترس و لڑ ادا ہے کرسی و سر و ایوک و نشنگ و وت و انچونزور لیکگ و اتاں کہ چہ من و بلکیں نزور تریں مردم اے دُنیا و نیست، من وت و انچو ایوک مارگ و اتاں کہ چہ من و ایوک تر کس نیست، من وت و گار و بیگواہ مارگ و اتاں کہ من نی پدا کدی وتی لوگ و بلکیں وتی گواد و نہ گنداں۔۔۔۔۔ بلے من نہ زانتگ ات کہ وہد بنی آدم و چکاسیت ہم، و منی آ کیفیت چچ نوکیں چیزے نہ ات، بلکیں ہر کسی گو ما چش بیت کنت، بلے مرچی من و چچ ترس، چچ بیگواہی و ایوکی و مارشت نیست۔ منی راہ گیشیتگ و من سر پداں کہ من و کجا سر بیتیگی انت۔“

آپا د اتک و وتی دست و کٹکٹ و چاران وتی گیٹ نمبر و شو باز و لگ ات، وہ، پانزدہ منٹ و اے دیم و ادیم و روان، انفارمیشن بورڈ و وانان و کدی مردماں جسٹ کناں، آ وتی گیٹ نمبر و سر بیت۔ دومی بالی گراب و انگت دگہ پنچ کلاک است ات۔ آ بالی پٹ و تران بیت و وہدے کہ یک کلاکے پشت کپت، آپدا ہما جاہ و شت و نشت۔

دومی بالی گراب ہم چست بیت۔ نی آ گیشتر لحم بیان ات و مارگ و ات کہ نی بس دگہ لہتیں کلاک و پدا و شنگلٹن ڈی سی!

بازیں کلاکانی سپر و رند آڈیلس بالی پٹ و سر بیت، اودار سگ و گوں دگہ دومصری نودر بر و یکے چہ بنگلہ دیش و سیادی دارو کے ایشی و ہمراہ بیت انت۔ آہم ہے پروگرام و روگات انت، ہمیشی و کہ منال روگات۔ آہانی دیم و امریکی کونسل و کارند ہے اتک و آہان و اتاں و رکشاپ و جاہ و سر کت و کہ ادا دُنیا و چہل ڈیہاں چہ سیادی دارو کیں یک سد و پنچ نودر برسارٹی انتت۔

اے ورکشاپ و سیمی روچ ات، ہوٹل و کمرہ و وہدے کہ آنی درملکی دز گنوار پہ کارے ڈن و شنگ انتت، آنی و چہ پیتی و وتی رود پر کشت۔ قلمے زرت و تہمت و سرین و ہدا کہ بتی و زرن

گیشتر ات، ہے جاہء رود پترء ایر کنان گوستگیں روچانی دراہیں تجربتاں وتی ذہنء تہء یات
کنان ات۔ آئیء دستے دپترء سرءء دستے وتی سُنٹء چیرء ات گشے چیزےء بابتء جیرگ
ء ات۔ ہے میانجیء آئیء دیمء مارشت ہم بدل بیان اتنت، کدی آئیء لُنغانی سرءء کندگ
درپش ات ء کدی لہتیں پکراں آلبے تاہیر کت، کدی وت ء وش بہت لیکگ ء گوں آئیء چم
رژناہ بیان ات انت ء کدی گشے بد بہتیء مارشت آئیء چماں تہار کنان ات۔۔۔ گوستگیں
سئیں روچاں آئیء بہتء آئیء راگوں آئیء واہشتاں گیشتر نزیک کتگ ات، آئیء کسانکیں
دُنیاء لہتیں مزینیں واہشت کہ آئیء آہاں ء باز ساری نبشتہ الم کتگ ات بلے یک آزمائگی
فکشئیس ترزےء۔ بگندے کسے چیزے بلوطیت، آئیء ہاترا جہد ہم بہ کنت بلے وتی دل ء بزانت
کہ دُنیا آئیء اے واہشتان ء realistic نہ منیت، پمیشکا آیشاں تہنا وتی رود پترء تاکانی
باہوٹ کنت بلے نی آنچوسر پدبنیک ء ات گشے آئیء زندء دپترء یک نوکیں تاکے پیچ کتگ ء
اے تاک آئیء کسانکیں دُنیاء مستر کنان ات، آئیء کسانکیں چٹانی مزینیں واہشتاں راستیں
دروشمے دینیک ء ات، آئیء دیستگیں چندیں (محدودیں) وابانی ہودء پراہ کنان، آئیء زندء
یک ناکٹوکیں اڈونچرے جوڑ کنان ات۔ آئیء آنچومارات کہ آچہ وتی اُمیت ء گیش حاصل
کنان انت ء انگت گیشتر حاصل کت کنت۔۔۔ آئیء کسانیں زندء تہء اے اولی برات کہ آ
وتی استی ارزشت ء مارگ ء ات، ء لیکگ ء ات کہ بہ گندے بنی آدم ء زندء مسترین روج ہما
انت کہ آوتی استی ء بستارء سر پدبیت، ء ہے سر پدی آئیء حیاں ء پکراں کدی مرگ ء نئیل ایت،
بلکیں آہاں پہ دائم زندگ کنت۔

بلکیں آئیء دُنیاء چماں چُشیں مزینیں کارے نہ کتگ ات، بلے آیک انچیں عمرے ء تہء ء یک
انچیں جاہےء چہ سیادی دارو کے ات کہ پہ آئیء اے تجربگانی ارزشت سک بازات۔
آئیء نییس ات،

”من باز براں ٹی وی ء دیستگ کہ دُنیاء مزینیں سیاست دان یا کہ انسانی حقانی بارواگپ جنوک

مزنیں حالانی تہ چوکہ پارلیمنٹ، کانگریس یا کہ ہوا میں راجانی گل و دپتر گپ جنگ و انت،
 وتی ڈیہہ راج و ہاتر الہتیں قانودی پروپوزل پیش کنگ و انت، جیڑہاں چست کنگ و انت یا
 کہ انسانی حقانی رکینگ و گپ و جنگ و انت، و ہدے کہ دنیا و ہر یک ڈیہے و چہ سیادی
 داروکیں مردم نشنگ و گوشدارگ و وتی حیالاں پیش کنان انت و دیم پہ دیم یا واسپیکر، یا کہ ہے
 گل و سروک نشنگ۔ من اے الم لوٹ اتگ کہ من ہم یک روچے یک انجیں مچی و تہ ہوار بہ
 باں بلے یک سیاست دانے و پیم و یا ہمرائی و نہ بلکیں انسانی حقانی رکینوکانی ہمرای و چشیں مچی و
 بہر بہ باں، انجیں مردمانی ہمر بہ باں کہ آہاں راستیں دروشم و دیستگ و مار اتگ انت، ہمانگیگی،
 بزگی و بے و سی کہ آہانی ہلک و مردماں سنگ کپتگ۔ منی ذہن و تہ و تہ مدام ہے جسٹ کتیت کہ
 اگاں یک سیاست دانے یا کہ راجی جہگیرے کہ آئی و راستیں دروشم و نہ بزگی دیستگ، نہ
 جاورانی نگیگی، نہ مہلوک و ارس دیستگ انت و نہ کہ آہانی پریات اشکتگ انت، آچی پیم و دنیا و
 دیم و اے جیڑہاں چست کت کنت؟ بلکیں منی اے گمان و دہم بیت کنت، بلے اگاں بنی آدم و
 جذبات گوں یک جیڑہے و ہمگر نچ مہ بنت، آ کدی ہم ہما جیڑہ و سرجم و پیش کت نہ کنت و نہ
 کہ آئی و گیش و گیوار و چشیں و لگوشی یے زیریت، و بلکیں ہے سبب انت کہ دنیا ہمنچو کہ
 دیروئی کنان انت، ہمنچو ایشی جیڑہ ہم گیش بیان انت و بے کساس ادارہ بنینگ و رند ہم دنیا و
 جیڑہ کدی ہلاس بنینگ و نام و نہ گرا انت۔“

اے گپانی نبشتہ کنگ و گوں آئی و قلم اوشتات۔ آئی و ذہن و تہ ہے ہفتنگ و بنداتی روچانی یات
 انگت تازگ اتنت۔ ہما و لی روچ و ہدے کہ او اشنگٹن ڈی سی و سر پینگ ات۔ او لی جاہ و کہ
 آہان و بُرت اش، آ کپیٹل بلڈنگ ات، ہما ماڑی کہ 1792 و دہکاں جوڑ کنگ پینگ ات
 و مرچی ہم سلامت و اسپتیں سنگ مرمر و گوں براہداری و اوشتاتگ ات۔ گوں پنچ و شش
 تہک بُرزی و ابیدایش و زمین و سر و ہم مزنیں جا ہے کپتگ ات۔ ماڑی و سر و سرجم نیام و یک
 مزنیں گمب دے و ہمیشی و سر و یک زالبولے و جتے (مُجسمہ) کہ امریکی راج و زالبولانی آجوتی و

ہمیشی چاران، منال دل ہے خیال اتک کہ راستی اے گوستگیں ہمت ماہانی تہ آئی اے اے ڈیہہ زالبولان ءوتی فیصلہانی ءوتی زندہ مستر و بتنیگ ءدیستگ۔ پداخیال کتے کہ اے ہما ماڑی ات کہ دنیا مزین سیاست دان نندا انت ءقانوند سازی کن انت، آئی ءلیکت کہ بلکیں نہ تہنا وتی ڈیہہ ہا ترا بلے دنیا دگہ بازیں جاہانی قسمت ہے ماڑی ءتہ نشنگیں قانوندانانی دست ءانت۔ پداہما ماڑی ءدروشم ءیات کنان آ تراگاں کپت کہ آنچو مزن ات کہ آئی ءسرجم ءیک بہرے House of Representative ات ءدومی نیمگ ءSenate Chamber ات، یک نیمگہ مزینں حالے سرکاری کارمستزانی ہا ترا ءدگہ نیمگہ امریکی صدر ءکار جاہ۔

اے روچ ءا دنیا ءسومند تریں جمہوری ڈیہہ ءسرکاری ماڑیاں گندگ ءات کہ ہمیشی ءبشتی نیمگ ءدگہ دو سکین مزینں ماڑی انتت، چونجاہی ماڑی (کیپیٹل بلڈنگ) ءپیم ءآہم رومن ءگر یک ترز ءماڑیانی پیم ءجوڑ کنگ بیتگ انتت۔ آہانی تہ ءیکے امریکی سپریم کورٹ ات ءدومی دنیا مسترین کتاب جاہ، کانگریس لائبریری۔

کتاب ءلائبریری ءبابت ءجیران آئی ءوتی رود پتر ءنیمگ ءچار ات دل ءتہ ہے مارشتے اتک کہ یک روچے آئی ءنبشتہ گتگیں لبز ہم یک کتابے جوڑ بنت، آروچ کدی کنیت آئی ءاے نزا نتگ ات بلے ارادگ الم گتگ اتے۔

ہے لائبریری ءیات پدا آئی ذہن ءترگ ءلگ انتت، یک چیزے کہ اے کتاب جاہ ءرا یک جتاہیں دزوشمے دہیگ ءانتت آہمیشی بان (چھت) ءدیوارانی سر ءرومن عکس انتت، ہمیشانی تہ ءبازینے زمانگی عکس جوڑ کنوکانی ازم ءدرور انتت۔ 1800 ءجوڑ بیتگیں اے کتاب جاہ پیش ءکیپیٹل بلڈنگ ءبہرے بیتگ بلے نی اے وت یک مزینں نام ءماڑی یے ءواہندا ت۔ آئی ءاودا مردمانی گتگیں جبریات اتک انت کہ ہم سال اے کتاب جاہ ءدہ لکھ مردم ءگیش کنیت۔ اودا لکھانی کساس ءکتاب، دنیا ءنقشہ ءوانگی مواد 470 زبانی تہ ءموجود انتت۔

اوداسر بنیگ ء پیش آئی ء ہرچ کتاب جاہے دی تنگ ات، آئی ء اندازگ ء آدراہ اگاں ہوارہم
 بکتیں گڑا پداہم اے کتاب جاہ ء مزنی ء مقابلہ کُت نہ کُتگ ات گئے۔ بازیں جاہاں و ہدیگیں دُور
 ء ہما کا گد کہ ارزشت داروک ات انت، ہما چوشیش گانی تہ محفوظ اتنت ہمیشانی تہ ء یکے دست ء
 سر ء نبشتہ کُتگیں امریکہ ء او لی آئین ات۔ ہماروچ ء یات کنان، آئی ء پدا جیڑ ات کہ آہما کا گد ء
 چُنڈ ات کہ اے ڈیہہ ء بُن حشتے ایر کُتگ۔ آئی ء یا کہ دگہ نودر برانی لوٹ و ہمیش ات کہ آاے
 کتاب جاہ ء دگہ کے و ہدیگو ازین انت بلے آہان ء انچوہم و ہدیگی نہ بیت کہ آوتی زبان یاوتی
 زبان ء نزیکیں زبانی ء نبشتا کئے بہ شوہاز انت، پرچا کہ دیم ء یک مزنیں کارے آہان ء کنگی ات،
 یک انچیں کارے کہ بلکیں آہانی ڈیہہ ء جاہانی وزیراں یا کہ سفیراں بہ کُتیں۔

”ہُور ء ترمپ چو بٹاشامی دزد ء گوارگا اتنت، آزمان چوتہار بیان ات۔ اے یک ہاصیں
 روچے ات ء من اے امیت نہ داشتگ ات کہ اے روچ ء چوہور مارا لے وار کنت، بلے چو
 ہُور ء ملامت کنگ شرنہ انت کہ ما انسان کدی ہے ہُور ء ہاترا تلوسیں کہ سالانی سر ء گندگ
 کنتیت چو گوادر ء پیہیں جاہاں کہ لے ہُور ء مائٹن ء مریں، حیر چو کہ اے روچ ء ماسفیرانی پیہم
 گوں امریکی لہتیں سینیر ء کانگریس مین ء گند ء نند ء روگا اتیں، ہے ہاترا اے روچ ء یک ہم
 نودر برے ء ہُور نہ لوٹ ات بلے مارا رست الم۔ سچہیں نودر بران ء بیچ مردی گروپانی تہ ء بہر
 کنگ بیت ء ہریک گروپے ء ہمراہ یک امریکی کونسل ء کارند ہے ات۔

یک کلاکے ء تہ ء من گوں دگہ چار نودر براں کہ لبنان، گھانا، بنگلہ دیش ء یک پاکستانی ء ہمراہی ء
 امریکی سرکاری ماڑی ء دیم پہ دیم نشتگ اتاں اور یگن ء چہ سیادی داروکیں سینیر رون ریڈن
 (Ronn Waden) ء لیجسلیٹو ایڈ (Andrew Nakazawa) اینڈ رونا کا زاوا ء۔

منی کسانگیں شہر چوزا نیکاریں، من ہے روچ ء زانتگ ات، و ہدے کہ ڈراہیں نودر بروتی
 پجاریکی ء کنگ ء اتنت، من کہ گشت من چہ گوادر ء اہکاگاں، سینیر ء لیجسلیٹو ایڈ ء جُست کُت،
 ”گوادر، ہے کہ بلوچستان ء پورٹ سٹی ء گپ ءے؟“

منی چم چورژناہ بیتاں کہ ہفت ماہ ءتہ ءاولی برات کہ یک امریکی یے ءمنی کسانکیں شہر پچھے
 آورت بلے من الم اے گپ ء بے حیاں اتاں من یک قانوندانے ءیک سیاستدانے ءگوما
 گپ ء آں یک انچائیں امریکی ءگوں نہ ءبلکیں من اے گپ ہم بے حیاں کتگ ات کہ نی منی
 شہر آکسانکیں تیاب دپی کچگی دمگ نہ انت، نی آئی نام مزن انت، نی آدیروئی کنت، نی آ
 گوں درملکاں ہمگر نچ بیت۔۔۔ منی ذہن ءتہ ءاولی براں یک تڑ سے ودی بیت کہ اے درملکی
 ہمگر نچی چہ من ءمنی تیاب ءدیر مہ بارت، اے دیروئی منی کڈک ءبان ءمہ پڑوشیت، اے
 مزنیں نام منی بزمش ءبیگواہ مہ کنت۔۔۔

آئی ءدومی جسٹ ہم گوں گوادر ءہمگر نچ ات، ”منی اندازگ ہمیش انت کہ پورٹ ء جوڑ
 بٹیک ءگوں شمار باز پائیدگ بیت، ءبلکیں شےمے بازیں جیڑ ہانی گیش ءگیوار ہم چو کہ اے جیڑہ
 سک نگیگ انت، شےمے مردم اے بابت ءچی گشت؟“

”منے مردم چو بہر ءبانگاں۔ یکے یک گپے کنت، ہر کس وتی پائیدگ ءگپ ءجنت، اگاں اودا
 شےمے وڑ ءراجی مفاد چارگ بیت ایں بلکیں ما ہم شےمے ڈیہہ ءوڑ ءسوہین پیتگ اتیں ءپداہما
 جاہاں کہ راجی پائیدگ پشت ءیلہ دہیک بنت اودار استیں جبر جنوک آرت ءتہ ءواد ءکساس ء
 بنت، آہاں کئے بئے نہ کنت، سرگوں سنگ ءکجامیڑ پیتگ بیت۔۔۔ کئے دیروئی، شحالی ء
 آسیدگیں زندے نہ لوٹ ایت، بلے گپ بیسہ ءانت، بہ گندے یک برے اے پڑوشت،
 گڑا پدا اُمیت دارگ ہم نہ بیت، بلکیں ہے سبب انت کہ انچو سال گوزگ ءزند ہم اے منصوبہ
 سوہین نہ پیتگ۔“

”ام م، بیت کنت۔ بلے اے ڈیل (Deal) ءسوہمندی شےمے ہمسائیگ چین ءہاتر ءمزنیں
 پائیدگے بیت، یکے وگرم آپیں تیاب ءآئی ءرسانک ارزان بیت کہ آئی ءوتی تیاب سال ء
 مزنیں بہرے ءبداتگ ءدومی شےمے تیاب پہ آئی انڈسٹریل شہراں نزیک تر کپیت چہ آئی ءوتی
 تیاب ء۔“

من جیڑ ات کہ راستیں گپ ۽ جند ہمیش انت کہ کس پہ مُپت ۽ ہدا دگر ۽ ڈیہہ ۽ پاپارکاری
 (انوسٹمنٹ) نہ کنت، تاں ہما و ہد ۽ آئی ۽ و ت ۽ پاندگ (مفاد) مہ بیت، پدا ہے جُست مرچی
 ہم منی ذہن ۽ تہ ۽ کنیت کہ گڑا آسر مئے شہر ۽ آکبت جی بیت، مئے آکبت جی بیت؟ اے
 امریکی سیاستدان پدا گوں دگہ نودر براں گپ ۽ لگ ات بلے منی ذہن ۽ لہتیں انجیں جُست اش
 ودی کُت کہ انچور وچ گوزگ ۽ رند ہم من و ت ایشانی پساواں دات نہ کنگا آں، بہ گندے اے
 جُست ہمارو وچ ۽ بلاس بنت کہ من پدا گوادر ۽ رواں ۽ سر جمیں حالاتان چہ وتی چماں گنداں ---
 بلکیں، اے گپانی نبشتہ کنگ ۽ گوں آئی ۽ ہے تاک ۽ سر ۽ وتی قلم ایر کُت ۽ چہ تہت ۽ سر ۽ پاد
 اتک --- مزنیں شیشگی دریگ ۽ پردہ ۽ چہ ڈن سرک کناں آماڑیانی روکیں بتیانی رُژن ۽
 چارگ ۽ لگ ات، چوآدینک ۽ پیم ۽ آئی ۽ کسانگیں چمانی تہ ۽ ہے بتی ۽ ماڑیانی عکس ودی بیان
 ات ۽ آہاموشی ۽ گوں ہے ندارگ ۽ چاران ات، ڈن ۽ یک مزنیں دُنیا ہے رواں ات ۽ اے کمرہ ۽
 تہ ۽ آوتی گوستگیں روچاں یات کنان وتی رود پتر ۽ تاکاں چکار کنان ات۔ آئی ۽ عڑ ۽ ڈن ۽ دُنیا
 کسان ۽ آئی ۽ رود پتر و ت یک مزنیں دُنیا ہے ات، پرچا کہ آئی ۽ ذہن ۽ تہ ۽ سر ظاہریں دُنیا چہ
 لبز، گال ۽ مارشٹانی دُنیا ۽ کستر ات۔ آئی ۽ پیسر ۽ ہم نبشتہ کُتگ بلے اے حُب ۽ گوں کدی نہ
 کُتگ۔ آئی ۽ زانتگ کہ پہ آو ہد ۽ آئی ۽ ہمراہ ۽ ہمگام تہنا ہے رود پتر انت۔ ہے و ہد ۽ آئی ۽ ذہن ۽
 تہ ۽ اے گپ اتک کہ زندیک گولیں نقشے یے پیم ۽ انت کہ مدام تڑان نوکیں عکس جوڑ کنان انت
 بلے کدی اے چیز ۽ نہ شموشیت کہ ایشی ۽ بندات چہ کُجا بیتگ، اے پیم ۽ ہے نقش ۽ یک پادے
 مدام وتی جاہ ۽ اوشتا تگ بلے دومی پاد تڑان انت ۽ ہرنینگ ۽ نشان جوڑ کنان انت --- آئی ۽ مار
 ات کہ بنی آدم ہرچی کہ گندیت، ماریت یا نبشتہ کنت، مدام آئی ۽ ذہن ۽ یک بہرے گوں آئی ۽
 پجّار ۽ ہمگر نچ انت، چو گوڑمانی پیم ۽ ---۔ اگاں تیاب ہمینچو ہم مسّت ۽ السّت بہ بیت، بلے آئی ۽
 گوڑم وتی پُڑ و شگ ۽ جاہ ۽ کدی بدل نہ کن انت، پدا بنی آدم ۽ ذہن ۽ دومی بہرے چو جمبر ۽
 گوات ۽ پیم ۽ آجو انت، ایشی منزل ۽ آپسر و ہد ۽ ساری کدی زانگ نہ بنت۔

یک سدکیں ساہے زیرگ ء رند یک برے پدا آتہت ء سرین ء نشت ء رود پتر ء دپے پتچ کت، قلم ء دست ء کنان، چم اش بندکت انت ء ہماروچ ء وتی حیالانی تہ ء چوتامرانی پیم ء گندگ ء لگ ات۔ پداچٹاں پتچ کناں آئی ء نمیس ات،

”ہے روچ ء دومی سیاستدان کہ مادیست آیک زالبولے ات۔ وشیں نامے ات ء، اہو۔۔۔“ ایلیز بیٹھ

(Elizabeth Coney)۔ اے ہم امریکی سینیٹر رون ویڈن ء لیجسلیٹو کرسپنڈنٹ ات۔ اے رند ء اولی جُست گھانا افریقہ ء چہ سیادی داروکیں نودر بر ء کت۔ ”امریکہ ہم سال مئے سدانی کساس ء مئے وڑیں نودراں اسکا لرشپ دنت گڑا الیشی ء چہ امریکہ ء معیشت ء تاوان نہ بیت؟“ گول مسکراہے ء آوش روحیں زالبول ء گشت، ”دشمے ادا آیک مئے تاوان نہ بلکیں مئے ڈیہہ ء راج ء ہاترا پائیدگیں۔ اے اسکا لرشپ امریکہ ء سالانہ بجٹ ء یک درسدے ہم نہ بنت۔“

من دل ء جیڑ ات کہ اگاں یک ڈیہے ء سیاستدان وتی راج ء چہ حاصل کتگیں سالانہ ٹیکساں شریں وڑے ء کارمز بہ کن انت گڑا آڈیہہ دگہ چنکس پر وجکٹانی سر ء کارکت کنت، بلے اگاں ہے معیشت ر دیں دستاں بہ کپیت، گڑا دیروئی ء کارانی نام ء بس لہتیں مردمانی کیسگ پربیان بنت، سیر سیر تر بیان بنت، درتگ پتچ گتر شڈلاپ بیان بنت ء پتچ گر ء دار نہ بیت۔ جیڑہ ہما پیم ء ایر بنت ء کس نہ زانت کہ ز ر رُجا ء کئی کئی کیسگ ء روگا انت۔ ہے واستہ مئے ہلک ء مہلوک گشیت، اگاں کسے شپ ء شپ سیر بنیک ء واہگ ء داریت گڑا آویکیں ز رواریں سیاستدانے جوڑ بہ بیت یا کہ چمچھے ء بلکیں آفریقی نودر بر ء ہم وتی جاہ ء مئے وڑیں جیڑہ دیتنگ، ہے ہاترا آئی ء ذہن ء ہے معیشت ء جُست اتک۔ راست انت کہ انسان وتی بیک گراؤنڈ ء چہ سیادی داروکیں جُستاں کدی یلہ نہ دنت ء ہے سبب انت کہ من آئی راجُست کت، ”من چوسر پداں کہ شماسینیٹر ء لیجسلیٹو کرسپنڈنٹ نے، بلے آدگہ زالبول کہ سینیٹریا کہ جہگیر (ریپریزنٹیٹیو) انت، گڑا آہاں ہما شرپ دنیگ بیت ایں، ہما کہ یک مردیں آدم سیاستدانے؟“

”آہو، آہان ء سرجم ء ہما حق دینیک بنت ہما کہ یک مردیں آدمے۔“

”گڑا آہانی کس اس برابر انت؟“

”اننا، سیاست ء پڑا نچینے کہ امریکہ ء ایشی تہ ء مزن مزینیں عہد ہانی سر ء زربول گندگ بنت بلے آہانی کس اس انگت ہم چہ مردیں آدمماں کم انت۔“

اگاں امریکہ ء وڑیں دیرونی گنگیں ملکی ء انگت آہانی تعدادے پڑے برابر نہ انت گڑا مامیاریگ نہ انت کہ مارا انگت مزینیں راہے روگی۔

آدیم ء گشان بیت ”بلکیں شماے بابت ء زان ات کہ منے ٹلک ء جوڑ بنیک ء سدسال ء گیش رند زربولان ء ووٹ دینیک ء حق رستگ۔ چش نہ انت کہ یک راہے سوین انت آچہ سر ء ہے پیم بیتگ، بلکیں وہد ء ہمرائی ء بدلی آیان بنت ء کئے زانت بلکیں روچے کئیت منے کس اس ہم مردیں آدمانی کس اس ء کد ء کئیت ء رسیت۔“

منی رود پتر توزان ءے، اے بیست منٹ ء بلکیں نیم کلاکیں گند ء نند ء منی ذہن ء سر ء مزینیں اثرے دوردات۔ چہ اے مزن جوزگ داروکیں زربول ء پُرا مینتیں گپاں اثر مند بیتگ ء ابید من لہتیں انچیں گپانی بابت ء حیڑگ ء مجبور بیتاں کہ من پیسر ء کدی آہانی سر ء دلگوش نہ ٹنگ۔ منی وتی ہلک ء حیڑہانی بابت ء زانگ ء من ء سرجم ء حق آست، گڑا پرچا من انچو وہد ء چووت ء تہنا یک نودر برے مارا تگ، یک شہری اننا؟ اے اولی رند ات کہ من وت ء تہنا نہ مارا ت، من ء انچو گمان بنیک ء ات کہ من ء بازیں مردمانی تو ارگون ات۔ ایشی دگہ یک سببے ہمیش ہم بیت کنت کہ گڈ سر ء ریاست کیلی فورنیا ء یک رپریزنٹٹیوے من بلکیں دہ (10) پانزدہ (15) منٹ ء دیست، یک انچیں امریکی سیاستدانے کہ منے چارگ ء وتی سیاسی مراگا ہے (سینٹے) یلہ دات ء اتک، مارا وتی وہدگیں یک عکسے پیش داشت کہ آئی ء تہ ء آگول افغانیاں افغانستان ء کوہ ء تلارانی سر ء نشنگ ء ہماہانی وڑیں پاگے بستگ ء پھک ہماہانی پیمیں لانکیگ، واسکوٹ ء گڈ۔ آئی ء بازیں سال افغانستان ء گوازیٹنگ ات، بلے نی آیک مزینیں

ریاستے ء انچیں جھگیر ء باسکے (ریپریرنٹیٹیوے) ات کہ آئی ء پیش کتگیں بل نہ تہنا امریکہ ء نامدار انت بلکیں سرجمیں دُنیا ء۔۔۔

آئی قلم انگت روان انت ء آئی ء گپ نبشتہ بیان اتنت بلے انا گت دروازگ ء توار کت۔ آئی ء زانت کہ آئی ء دزگوہارنی اتلگ انت، زیت وتی رود پترے چیردات ء دروازگے پچ کت۔

دومی روج پہ آ کساں سال ء انگت ء مزنیں روچے ات۔ امریکی اسٹیٹ ڈیپارٹمنٹ، امریکی سرکار ء ہما بہر کہ میان اوستمانی سیادیانی گیش کنگ ء گہتری ء ہاتر ء 27 جولائی 1789 ء جوڑ کنگ بیتگ، اے روج ء آچومزنیں سیاستدانانی پیم ء امریکی ڈپلومیٹانی دیم پہ دیم نشنگ ات۔ اے روج یک کسانیں گند ء نندے ء تاں اوشتوک (محدود) نہ ات بلکیں اے یک مزنیں کانفرنسے ات۔ یک انچیں کانفرنسے کہ تاں سسے کلاک ء گیش ء ہلت۔

منال ہما یک سد ء پنچ درملکی نودر برانی تہ ء ہوار ات کہ ہے روج ء اسٹیٹ ڈیپارٹمنٹ ء کانفرنس ہال ء چاریں نیمگ ء انچین ٹیبلائی دیم ء نشنگ اتاں کہ آہانی سر ء مائیک لگ اتگ ات ء دیم پہ دیم امریکی ڈپلومیٹ یک کسانیں تلو (Stage) ء سر ء نشنگ اتنت۔ اے روج سرجم ء انچش ات کہ گشے آ یک سد ء پنچیں نودر برہواریں راجانی گل ء دپتر ء نشنگ انت۔ ہر یک نیمگے ء میان اوستمانی جیڑہ، سیاست، ڈپلومیسی ء انسانی حقانی گپ بنیک ء اتنت۔

ہمیشانی نیام ء منال نشنگ ء جیڑگ ء ات ”کئے گشیت مرچگیں نودر بروتی ڈیہہ ء وتی راج ء جاور حالاں سرپد نہ انت؟۔۔۔ انچوتچک ء یک نودر برے وتی راجی جیڑہاں پیش کت کنت، انچودگہ مزنیں سیاستدان ہم کت نہ کنت۔ یک نودر برے ء پچ ذاتی نپ ء پاندگ نیست، آوتی راج ء چہز یک ء گندیت، آئی ء درد ء دوراں ماریت۔ پرچا کہ آوت ہما مہلوک ء بہرے، ہما کہ بڑگی ء واری کشیت یا گندیت، نی کہ وہد ء مئے وڑیں نودر بران ء ادانا دینتگ کہ ماوتی

جیڑہاں دیم ۽ بیاریں گڑا پُشت ۽ چارگ ۽ جُست ہم ودی نہ بیت۔“

اے روج ۽ سرجم ۽ جتاہیں کیفیت ۽ چہ آگوزگ ۽ آت۔ وتی دیم ۽ نودر بران ۽ وتی وتی ڈیہانی
 جیڑہان ۽ دیم ۽ آرگ ۽ آؤلی بر ۽ جم ۽ وت ۽ گندگ ۽ آت۔ اے فروری 2012 آت، یک انجیں
 وہدے کہ سرجمیں دُنیا ۽ سیاسی ۽ راجی چست ۽ ایر ۽ آشوب ۽ ہر کس سہی ۽ سر پدات۔ پدا اے
 نیمگ ۽ یک انہیں جیڑہانی سر ۽ کیلی فورنیا ۽ جہگیر (ریپریزنٹیٹو) ۽ پیش کتگیں بل، پدا اسریل ۽
 فلسطین ۽ جیڑہ، دومی نیام ۽ عربیں ڈیہانی آشوب (Arab Spring) کہ 2010 ۽ دسمبر ۽
 تیونس ۽ بندات الم بیتگ آت بلے 2011 ۽ تاں انگت ہلگا آت، اے ہے وہدات کہ آعرہیں
 نودر بر امریکہ ۽ اتنگ انتت، ہمیشانی تہ ۽ بازیں نودر برانی کہول ۽ ہلک بازیں وڑاں اثر مند ہم
 بیتگ انتت ۽ ہے عرب آشوبانی اثر 2012 ۽ بندات ۽ انگت آزگ انتت۔ اے کانفرس ۽ تہ ۽
 یورپی، افریقی، زر باری ایشیائی نودر براں ابید عربیں ڈیہانی نودر برانی مزنیں کچے ہوارا آت۔

یک نیمگے نودر برانی جُست ۽ سر ۽ جُست وتی ہلک ۽ جیڑہانی گیش ۽ گیوار ۽ باروا ہمیشانی تہ ۽ امریکہ ۽
 کرد ۽ باروا۔ دُنیا ۽ تہ ۽ انجو جیڑہ ہم آست کہ انگت گیش ۽ گیوار ۽ راہچارا آت، آوتی ہلک ۽ باروا
 جیڑگ ۽ آت، بلے اے گپ ۽ بے سمات کہ آتہنا نہ انت، اے دُنیا ۽ انگت بازاراج، باز ڈیہہ ۽
 ہلک حق ۽ انصاف ۽ راہچارا آت۔ چو یک دمانے آئی ۽ انجو مارات گشنے بنی آدم پہ سیمی جہانی جنگ
 ۽ سرگپتنگ۔۔۔ بلے پدالیکت ۽ کہ چُشیں مزنیں جنگ کسان ۽ نزوریں ڈیہانی کار نہ انت،
 اے ہما زور آوریں راجانی کار انت۔ یک جُست ۽ موہ آئی ۽ ہم رست بلے آئی ۽ انجولیکت گشنے ہما
 جُست کہ آئی ۽ کنگی آت، آئی آسرجم ۽ کت نہ کت، ۽ نہ کہ آئی ۽ لجم کنوکیں پسوے رست۔ آچوملور
 ملور ۽ نشنگ آت ۽ وت جُست آت کہ آپرچا چُشیں جاہ آئی ۽ نادینگ بیتگ کہ نہ آوتی جُست ۽
 پشڑی ۽ کت کنت ۽ نے کے آئی ۽ شریں پسوے رسیت۔۔۔ آئی ۽ کش ۽ نشنگیں جنیں آدمے کہ
 امریکی کونسل ۽ کارند ہے آت، بہ گندے آئی ۽ منال ۽ ہے اگپ اشکت انت۔

”گندگ ۽ تو وتی گپ سرجمی ۽ نہ جتگ آت، اگاں ترادگہ جُستے آست گڑا تو پدا بکن ۽؟“

کارندہ گوں کسانیں تو اے چو بلوت گت۔

”انا، من زانا اے کانفرنس تہنا منے وڈیں نو در برانی دل ء و ش کنگ ء ٹہینگ بیتگ، ایشی ء چہ جیڑہ کجا گیشنٹ، انچونہ انت؟“ آئی ء ہم چو بلوتی تو اے پسو دات۔

”ام م م، بلکیں تی گمان راست انت بلے دگہ نہ اے کانفرنس ء چہ اے زانگ بیت کہ شما چوینیں شہری نے، شما وتی جیڑہاں زان ات یاناں یا آہاں جی پیم ء چارے۔ منی انچو سال ء تجربت ء چہ من اے الم گشت کناں کہ منے امریکی نو در براں چہ شما درملکی نو در بروتی ڈیہانی بارو اء راجی جیڑہاں بارو اگیشتر زان نے۔“

”بلے بلکیں امریکہ ء چٹیش جیڑہ ء جند نیست کہ آہ زان انت یا بہ جیڑہ انت۔۔۔ انچو کہ منے کر ء آست۔“

”چومن سر پداں کہ انیکیں و ہد ء شے یاد گہ لہتیں عربیں ڈیہہ، نار تھ کور یا یا کہ دگہ سہی دُنیا ء ڈیہانی (third world) جیڑہ سک باز انت ء بلکیں نو در بروت ہما جا وراں چہ گوزگ ء انت، بلے امریکہ ء تہ ء ہم بازیں جیڑہ چست بنت، ادا نو در بر بچہر سہی نہ انت۔“

”پدا ہما گپ کنیت کہ آجیڑہ آہانی زند ء متاثر نہ کن انت، بلے منے جیڑہ مارا، منے زند ء، منے لوگ ء، منے چا گرد ء متاثر کن انت۔ اے پیم ء ما اگاں مہ لوٹ ایں ہم بلے پدا ہم ماسہی الم بنیں، پر چا کہ منے چند ہرو ڈ ء متاثر بیت۔ پدا ما نزوریں، منے سیاست، منے قانو دہم بلکیں نزوری بے وس کنگ انت ء شما چمبا باز دیم ء نے، ہے ہا تر ا منے چم شمار اسک بنت کہ بلکیں منے اے جیڑہاں تہ ء شما چیزے گت بہ کن نے۔ پدا مستریں گپ ایش انت کہ شما ہواریں راجانی گل ء دا ئی باسک نے۔“

”ام م م۔۔۔ اے حساب ء آہو۔ تو پر چا یک نمدی نبشتہ نہ کن نے؟“
”نمدی؟“

”آہوتی ذہن ء تہ ء اگاں دگہ جستے آست گڑا تو نبشتہ بکن ء انی من ء ہدے، من اسٹیٹ

ڈیپارٹمنٹ ء کارندھے ء دیان ءے بلکیں تئی پٲو ء بد اُنت۔ پدا پو نشیگیں روچ ء من کہ شُمنے گندگ ء کایاں من تئی نمدی ء پٲو ء کاراں گوں۔“

اے گپ ء اشکنگ ء گوں آئی ء یک اسپتیں تاکے ء سر ء مزن مزن ء وتی جُست ء گپ نبشته کُت اُنت ء ہے کا گدوتی کش ء نشنگیں ہما زربول ء را چونمدی ء پیم ء دات۔ آچوتی ہلک ء سیاستانانی ترانگ کپت ہما کہ نمدی کدی نہ وان اُنت، اے پیم ء آئی ء پٲو ء اُمیت ہم نہ داشنگ ات۔

واشنگٹن ڈی سی ء اے اولی شپ ات کہ لنجیں آزمان ساپ ات ء استال چورمگانی پیم ء مزین کچے ء گندگ آہگ ء اتنت، آوتی کمرہ ء دریگ ء ڈن سرک کنان آزمان ء دیم ء چارگ ء ات، گُشنے آچیزے ء شوہازگ ء ات، ہے استالانی عکس آئی ء چمانی سیاہی ء تہ ء ساپ ودی بیان ات، بلے آے تاہیرات، گُشنے ہما چیز ء کہ آشوہازگ ء ات، ہمانی ء نہ گندگ ء ات۔۔۔ اے دیم ء اُدیم ء چاران، گُشنے ہما چیز آئی ء درگینک۔ ہمیشی ء گوں آئی ء چم گُشنے گیشتر رُژناہ بیت اُنت۔ آچیز ہے استالاں چہ یک استالے ات کہ چہ درستاں رُژناہ تر ء درپشناک تر ات۔ ہمیشی گندگ ء گوں آئی ء سدکیں سا ہے رُرت۔۔۔ آئی ء ذہن ء کسا نکیں دُنیا ء یک اُل میں بہرے ہے استال ہم بیتگ، آاگاں کُجام ہم جاہ ء شنگ، آئی ء اولی کوششت آزمان ء ہے استال ء شوہاز بیتگ۔ آئی ء نر ء اے ہے استال بیتگ کہ آئی ء را اے مارشت ء چہ دیر کُتگ ءے کہ آگا ر اُنت یا آچوتی لوگ ء باز دیر اُنت، ء ہے مار بیتگ ءے کہ آنکلت گوں گوادر ء ہمگر بچ اُنت۔

پہ دمانے ء آئی ء مار ات کہ گوات، چو آئی ء گوش ء ہلوت کنان آئی ء دیم ء چہ گوست ء نی ہے گوات آئی ء را ایوکی ء مارشت ء دیان ہاموش تر ات۔ آہم چو ہاموشی ء انگلت آزمان ء چاران ات، بلے ہے ایوکی ء مارشت ات کہ آئی ء را بلے تاہیرے کُتگ ات ءے ء ہمیشی سر ء آئی ء ہدام کینگ ہم اتنگ۔ بلے اگاں ہپت ماہ پیش آچوتی لوگ ء در اتنگ ات بلے مرچی ہم آ

وتی لوگ ءیات کپان وت ءایوک مارگ ءآت۔ بے اے نادراہی ءدرمان آئی ءکر ءالم
 بیتگ، آئی ءرود پتر۔۔۔ آئی ءقلمے زرت ءرود پتر چہ پیتی ءکشت ءدریگ ءدیم ءپچیں
 آزمان ءچیر ءہے روج ءتجر بتانی باروا آئی ءنمیس ات:

”مرچیں روج ءمن کدی بے حیاں کت نہ کنناں، مرچی من ءدگہ یک سد ءچار درملکی نودر براں،
 امریکی کونسل ءکارندہانی ہمرائی ءواشنگٹن ءچو یک کتا بے ءپیم ءونتگ۔ ہے کتاب ءقصہ ء
 بنات چہ امریکی صدر ءلوگ ءبیتگ۔ من اے نہ زاناں کہ 1800 ءجوڑ بیتگیں اے مزنیں لوگ ء
 نام وائیٹ ہاؤس پرچی کنگ بیتگ۔۔۔ بلکیں آہاں آوہد ءماراگ ات کہ تہنا اسپیت پوسٹ
 صدر بیت کنت، یا کہ اے لوگ ءرنگ سرجم ءاسپتیں۔ اے گپ ءمن زانت نہ کنناں۔۔۔ چاریں
 نیمگ ءسیاہیں آسنی جالیانی تہ ءکمپان ءنیام ءہما مزنیں اسپتیں ماڑی مک ات، ہمیشی ءتہ ءکہ
 کرناں چہ امریکی صدر نشتگ انت ءمرچی کہ صدر او بامانشتگ۔ مادر اہاں تہنا اے ماڑی چہ ڈن ء
 ہے سیاہیں جالیانی تہ ءچہ دیست۔

اے ہفتیں ماہانی تہ ءاگاں چشیں جاہے آست کہ من اودا پدا روگ لوٹاں گڑا آنیوزیم
 انت۔ اے یک انچیں میوزیم یے یا یک انچیں جاہے ات کہ من ءاڈلی براں اے پکر کنگ ء
 پر ماتے کہ حیاں ءپکر ءاجوئی جی یے؟ یک دیرئی کنوکیں چاگردے ءتہ ءایشی ارزشت چہ
 انت ءپدا منی حیاں ءپکر چچو آجو انت یا چچو بندیک انت۔۔۔ ءاگاں حق ءگپ من کت نہ
 کنناں، من بندریگاں۔۔۔ گڑا پر چا؟ ءنہ من تہنا وتی باروانہ بلکیں سرجمیں دُنیا ءجست چہ وت ء
 کت کہ بنی آدم چہ راستی ءچچو نزیک انت یا چچو دیر انت؟ دُنیا ءدگہ راجاں راستیں گپ ء
 دیم ءآرگ ءچچو آجوئی آست یا نیست۔۔۔ اے ذراہیں جُست ہے جاہ ءروگ ءگوں منی
 ذہن ءچست بیت انت۔ پدا اودا دُنیا ءبازیں زُبان ءروتاک ءابید کھن ءچہ کھن تریں ءاہم ء
 چہ اہم تریں نیوز رپورٹ بازیں اسکرینانی تہ ءپہ چارگ موجود انت۔ من زانت کہ ادا الم ءہما
 حال ءچہ سیادی داروکیں چیزے نہ چیزے بیت، ہما کہ پہ امریکہ ءامریکیاں سکیں ارزشت

داروک انت۔ ہو، منی گمان راست ات، اودا یک سرجمیں گیلیری یے 9/11ء ات، بے کساس روتا ک ہمیشانی سرء ہما دوہیں ماڑیانی عکس پد ر اتنت، لہتیں جاہاں دوہیں سرجم ء ڈریتگ اتنت ء لہتیں عکسانی تہ ء دوہیں آس ء مانداشنگ ات انت، ء ہے کمرہ ء تہ ء ہما ماڑیاں چہ یکے سرء آسنی ٹاور ہم ایر ات، بلے منی توجہ ء بجاہ ہما روتا ک اتنت، ہر یکے ء سر حال چہ دومی ء چتا ات، ”ڈیہہ ء تہا تر تر یں روج“، ”پہ امریکیاں در پردہ دیں روج“، ”ناشر کارانی ارش“ ء دگہ بے کساس روتا کانی سرء ہے روج ء حال دگہ دگہ ترز ء گنگ آہگ ء ات۔ من جیڑا ت کہ چشیں زور آوریں راجانی سرء کہ ارش بیت کنت گڑا دگہ نزوریں راجاں میا رنیست۔ بلے اگاں اے یک تہا ریں بہرے ات امریکی راج دپتر ء، بلے اے بہر ء ہم چونمیران کنگ پیٹگ ات، گشنے اے روج پہ دائم آیوکیں پد رتچ ء ذہن ء ہم بہ بیت۔

دیم ء روان یک جاہے World Press Freedom Wall ء نام نبشتہ ات۔ یک سرجمیں دیوارے ء سرء دُنیا ء نقشہ ات بلے دُنیا ء لہتیں بہر شینز، لہتیں زرد ء لہتیں سہر اتنت۔ اے پیم پرچا؟ ادا ایریں نبشتا کانی ردا ہما ڈیہہ کہ اودا حال رسا نک آجوانت آشینز، ء ہما جاہ ء کہ بندیک انت یا ہما ملک کہ اہوا کارانی واستہ درستاں چہ ترسنا ک تر انت ہما جاہ سہر انت۔ پدا دومی نیمگ ء بے کساس احوال کارانی عکس اتنت، ہما کہ جنگ ء کنگ پیٹگ انت۔

نیوزیم، امریکی آئین ء بل آف رائٹس Bill of Rights ء پنچیں امینڈمنٹس Amendment ء نی تہ ء لہتینانی بابت ء زانت ء امیں جاہے منگ بیت۔ انچو کہ احوال کاری یک ء آجوتی (Freedom Of Press) ء نیکر اتی یک ء آجوتی (Freedom Of Religion)۔ یک چیزے ما زاناں کہ امریکی یکے دودمان یا یکیں نیکراہ ء مردم نہ انت بلکین دُنیا ء باز یں نیکراہ ء باز یں ڈیہاں چہ در اتلگیں مردم انت، بیت کنت کہ ہے سبب انت کہ آہاں نیکراہی آجوتی ء حق آست۔

اے گپانی نبشتہ کنگ ء گوں آپا داتک ء یک برے پدا دریک ء ڈن چارگ ء گوں وت ء ہم

تزان بیت ء و ت ء جُست کت ءے، راستیں وُڑ ء ذہنی آجوتی پچی یے؟ بُرز ء چاران گُشتے
استالاں گوں گپ کنان وتی جُست ء پُسودل ء تہ ء چوگشت ءے، ساچشت --- ء ہرچی کہ حیال
ء پکر آنت، آہانی اود ء پراہ کنگ، مارشت --- ہرچی کہ بنی آدم ماریت، آئی ء پڈر کنگ،
چمشانک --- ہرچی کہ مردم گندیت، آئی ء شری ء شری ء بہ توریت، نبشتہ کنگ --- لبراز
گوں لیکہاں معنادیک، یابس گپ کنگ --- وتی دَس ت ء قلم ء گوں لیب کنان گُشت ءے
”بلکیں ایشاں چہ یکے یا اے دراہ ذہن ء آجوکن آنت، کتے زانت؟“

پدا ہے روج ء دیستگیں دگہ جابانی یاتاں وتی چٹانی دیم ء گندگ ء گوں آسونینین انسٹیٹوشن ء
میوزیمانی ترانگ ء کپت ء اندازگ جت ءے کہ یک مہذبیں یا یک زانکاریں راجے وتی
راج دپتر، وتی آئین، وتی دو دمان ء وتی راجی مڈیاں چنچوارزشت دنت، یا پے وتی پدرتچ ء دگہ چنچو
موہ جوڑ کنت، کار ء روزگار ء، پٹ ء پول ء، زانت ء شوہاز ء ء بہ گندے دیرونی ء راہاں پتچ کنت۔
آئی ء یک جا ہے دیریں ویتگ ات کہ 150 سال پیش و ہدے کہ ”جیمس اسمتھسن“ ء اسمتھ
سونینین میوزیمانی بُن حشت ایرگتگ ات گڑا آئی ء منگ ہمیش ات کہ اگاں یک مردے
چیزے ء بابت ء سرپدی گپت گڑا الہی انت کہ ہما زانت شگ کنگ بہ بیت ء مہلوک ء چہ ہے
زانت ء نپ ء پائیدگ بہ رسیت۔

ہے روج ء و ہدے کہ آنیشل اسپیس میوزیم ء شگ ات گڑا اودا بے کساس ء وُڑ وُڑیں بالی گراب
ء ویل ء ویلبر رائیٹ ء جوڑ کنتگیں ہما اولی بالی گراب کہ دُنیا ء تہ ء روگ ء آہگ ء راجد پتر بدل
کتگ، ہما ہم ایرات۔ آئی ء مار ات کہ بنی آدم ء اے واہشت ہم سرجم بیتگ کہ آ زمان ء بال
بہ کنت ء انگت آدیم ء روان انت، راست انت کہ یک نوکیں شوہازے، بنی آدم ء ذہن ء پدگہ
نوک تریں کارے ء آجو ء ساڑی کنت۔ ہے سبب انت کہ مرچیک ء چل سال ء گیش پیسر
انسان نہ تہناماہ ء سر بیتگ، بلکیں مرچی آدگہ دُنیا ہانی روگ ء سر گپتگ۔ آ بابت ء جیڑگ ء گوں آ
تی ء لیک ات ”اے مزنیں ڈیواینڈے --- ء پٹا انگت مزنیں پند ء را ہے پشت کپتگ۔“

وڑے نہ وڑے اے جاہانی گندگ ء پدا نیچرل ہسٹری میوزیم ء شیشگانی تہ ائیرس ہما گراں
 بہائیں لال ء الماسانی گندگ ء آوت ء میاریگ کنگ ء ات، کہ اے تہیں وسائل آئی ء جاہ ء
 ہم آست بلے بلکیں اودا انسان ء ہمرائی ء چشیں دور سہیلہاں (وسائل) ء زانت ء ہم قدر
 نیست۔۔۔

بلکیں آئی ء اے پکر دات، بلے آوہد ء آجاہانی گندگ ء گوں آئی ء کسانکیں ذہن مدام وت ء
 جسٹ ء ات کہ پرچا آئی ء جاہ چوش بیت نہ کنت، پرچا آئی ء مردم چوزا نیکار بیت نہ کن آنت،
 پرچا آچود بیروئی کت نہ کنت۔ آبازیں سبباں ڈالچا رکنگ ء ات ء بلکیں اے گپ ء بلے
 حیا ات کہ آمریکہ ء تہنا پہ شو ہازے اتلگ، چارگ ء اتلگ، بلے آئی ء بلکیں اے حق نیست
 ات کہ وتی ڈالچا ریں جاہ ء ہاترا چشیں مرنیں واب بہ گندیت۔۔۔

پدا آترانگ ء کپت امریکن انڈین میوزیم ء۔ یک انچیں راجے ء دومان اودا پد رات کہ مرچی
 وتی زمین ء سر ء چودر امدانی پیم ء گندگ کنیت۔ دریک ء ڈن چاران، وتی چٹانی تہ ہما دور ء عکس
 ء تا مراں جوڑ کنان آئی ء ذہن گشتے مرچیک ء چہ پنچ سدسال پشت ء شت، 1492 ہما دور کہ
 کولمبس ء اولی رند ء اے زمینی ٹکر شو ہاز اتگ ات، باباماس ء سلوا ڈور ء آئی ء وتی اولی گام ایر
 کتگ اتاں، ء وتی نزانت کاری ء اڈے مردمان ء انڈین گشت ء۔ آئی ء رند بازیں یورپی
 اے نوکیں جاہ ء شو ہاز ء دراتک آنت ء انچوانچوسر جمیں امریکی اسپیت پوستانی جاہے جوڑ بیت ء ہما
 آبادی کہ بیست ہزار سال ساری اودا آبات ات اقلیت ء تہ بدل بیت۔ مرچی تہنا یک کسانیں
 آبادی یے آہانی پشت کپتگ ء آہانی ربیدگانی ڈس تہنا میوزیمانی زیب جوڑ بیتگ آنت۔

وتی کمرہ ء دریک ء ڈن، واشنگٹن ء چاران آئی ء چٹاں ہما پنچ سدسال ساریگیں امریکہ ودی بیان
 ات، آدگ، گاڑی، لیٹ ء ماڑی درست گشتے کار بیت آنت ء آہانی جاہ ء شپ ء تہاری ء ہما
 اسپتیں رنگ ء گول ء ٹسکیں گد ء کڈک پد ر بیت آنت، انچورژناہ زانگ دمیگ ء ات آنت
 گشتے ہمیشانی تہ آس روک کنگ بیتگ ات، پدا آس ء دیٹ چہ ہمے کڈک ء سر ء کسانکیں

پچیس جاہء در آہگ ء انت۔ بازیں گڈ کانی ڈن ء گشے لہتیں انڈین اوشتا تک ء لہتیں چو گول گول ء تزگا انت، چو کہ یک عبادتے کنگ ء بہ بنت۔ آہانی جنین تاں مردیں آدمانی میدا نچو مزن انت کہ لہتیں دو مٹ گوں سے کال ء لہتیں یک مٹے، بلے ہر کسی پیشانگ ء سر ء گشے دگہ دگرنگ ء پچے بستگ ات ء میدانی تہ ء یک مرگی پٹے میک ات۔ گڈ چو جناوری پوستاں چہ جوڑ گنگیں بز انت ء گور بازیں مورگی ہار۔۔۔ بہ گندے آہیشانی توار ء اشکنگ ء ات، آ گپ جنگا انت، کوکار ء ات انت، بلکیں پریات کنگ ء انت، بلے آیک جتاہیں رُبانے ات، یک انجیں رُبانے کہ گوں انگریزی ء چچ وڑ ء سیادی نہ کنگ ء ات۔۔۔

اناکت آئی ء ذہن ء جوڑ گنگیں اے حیال ہلاس بیت ء ہمیشی ء گوں آپداتی استیں دُنیا ء سر بیت، ہمودا کہ واشکلٹن ڈی سی ء ماڑی ء لیٹ پد ر انت۔ درستیں چیز چہ آدور ء جتا ات انت بلے بس آزمان، شپ، ماہ ء استال ہما ات انت، ء بہ گندے ہما و ہد ء دور ء گواہی ء دینگ انت، کہ ہے پچیس آزمان ء چیر ء ہے زمین ء سر ء ہمارا ج ء بادشاہی بیتگ۔

ماہ ء استالاں چہ آقدرت ء ازم ء ترانگ ء کپت کہ بے ازم ء اے دُنیا بڈول ء بے رنگ ات، پدانی آدم ء ذہن ہم چو قدرت ء بکشتگیں نقشاں شو ہا زکنان پداوت ازم ء بے دروریں نمونہ جوڑ کنان انت۔ آہے روچ ء نیشنل آرٹ گیلیری ء ہم ہتنگ ات، اودا دیستگیں عکس ء ازمی نمونہ انگت آئی ء ذہن ء تہ ء ات انت ء بلکیں پد ائم بحینت۔ پد امارات ءے کہ بنی آدم اگاں وت ازمکارے مہ بیت ہم بلے پدا ہم زیبائی آئی ء توجہ ء بنجاہ انت ء زیبائی چہ ازم ء کثیت۔

منال ء آئی ء ہماہیں چار دگہ نودر بران ء ماڑی ء برز تریں منزل ء برگ بیت۔ آہاں چچ اندازگ نیست ات کہ آہاں پر چا اودا برگ ہنیک ء ات، اے سیوک ایجوکیشن ویک ء گڈی روچ ات ء ہر کس پداوتی وتی ریاست ء روگ ء تیاری ء ات، بلے اے پنچیناں امریکی کونسل

ءكارند هبے وتى همرائى ءبرگ ءآت۔

انچو كه هبے پنچين نودر بر بززترين منزل ءسربيت آنت، آهاں زاننكارين وت گندء پروگرام ء
”خبروں سے آگے“، كه واينيس آف امريكه ءنيمگ ءچه شنگ كنگ بيت، هميشى ءاحوالكارتابنده
نعيم ديست ءدومى نيمگ ءيك كيمره مينه كه واينر ءاے دگه چيزاں شر كنگ ءآت۔ نودر بران
ءپدادگه كمره بے ءبرگ بيت، داں آا هوالكار سرجم ءساڑى به بيت۔

يك انچين جابه ءچه سيادى دارگ كه ادا گوستگين سالاں آنى ءبازين چست ءايرء بابت ء
اشكلك ءبلكين ديستگ، وڑے نه وڑے آنى ءبيسه چه ٹى وى ءاے دگه چيزاں چست بيتگ۔
آنى ءذهن ءته ءپدا اے گپ هم اتلگ آت كه آيك جنكه ءبلكين آنى ءمر دماں اے چيز و ش مه
بيت كه آوت گندء بنيت۔ بارين پرچا آهر يك چيزه ءشترين ءراستين (شبت) نيمگ ءيله
ديان تهارين نيمگ ءچارگ ءآت ءتهارى مدام بنى آدم ءچماں انچو بے رُژن كنت كه آتچ چيز
ءته ءشترى ءتچ جنزء ته ءرُژن نه گنديت۔ آهه حيلانى ته ءآت كه دونودر بران ءتوار كنگ
بيت۔ آهانى پدا آيگ ءگون ني سبى بارىگ هميشگ آت، چوپاداں گران باموشى ءآميزان ء
اوداشت۔ انچو كه كمره ءسربيت، آنى ءديست كه تابنده (احوالكار) ءدست ءيك كا گدے ء
هميشى ءوانگ ءانت پدادومى نيمگ ءآنى ءهما امريكى كونسل ءزالبول ديست ءے كه لهنتين رويچ
سارى آنى ءاسطيٹ ڈيپارٹمنٹ ءديستگ آت۔ ني آنى ءدل گتتر كپت ءزانت ءے كه تابنده چي
وانگ ءآت۔۔۔ اے هما ندى آت كه منال ءپه يك امريكى ڈپلوميٹ ءنبشته كنگ آت ءهما
ندى ءپسو كه ڈپلوميٹ ءنيمگ ءچه اتلگ آت۔

احوالكار ءكه منال ديست، كا گدے طيبيل ءسره ءاير كُت ءانتر وويوے بندات كُت، كيمره ءديم ء
اوشتان بازين جُسته كُت، چو كه كجام شهر ءچه آسيادى داريت، چونيس وانگ جابه ءچه و ننگ
ءے، امريكه ءآنى ءتجربت چون بيتگ ءپداروگ ءزند آچي كنگ لوٹ ايت۔

سرجميين وهدهء آنى ءذهن هما ندى ءنيمگ ءآت۔ انچو كه جُست بلاس بيت آنت ءكيمره بند بيت، آ

زیت ہماٹیل ۽ نیمگ ۽ شت ۽ نمدی یے چست کت ۽ ڈن ۽ در ا تک۔
 ”مئے مہمانیں نو در بر،

مارا اُمیت انت کہ شُما مئے ڈیہہ ۽ مردماں چہ بازیں چہزے در بُرتگ ۽ ہے در بُرتگیں چیز شُمارا
 وتی ڈیہہ ۽ جاورانی شتر تر کنگ ۽ گمک کن انت۔ من ۽ چہ امریکی کونسل ۽ تی اے نمدی رستگ
 ات۔ تو لہتیں جُست دیم ۽ آورتگ ات۔ ماسر پد ایں ۽ زان ایں کہ ائی دُنیا ۽ بازیں جاہاں جیڑہ
 آست ۽ جاور پیسرگیں پیم ۽ نہ انت۔ ایشی تہ ۽ مئے کوشت الم ہمیش انت کہ دُنیا ۽ تہ ۽ ایکنی ندام
 بر جا بہ بیت، بلے اے چیز ۽ ہاترا تہنا یک راجے نہ بلکیں دُنیا ۽ ہر یک راجے ۽ وتی کر ددیم ۽
 آرگ لوٹ ایت۔ مارا اُمیت انت کہ آیوکیں سالانی تہ ۽ بدلی کنیت ۽ جاور شتر تر ہم بنت ۽ مارا
 چہ شُما بازیں اُمیت آست کہ شُما در اہیں نو در بروتی وتی جاہ ۽ سا چشتس (تخلیق) ۽ نوکیں راہاں
 شو با زرات ۽ پوتی جاہ ۽ شریں بدلی کار ات۔۔۔۔۔“

اے نمدی ۽ وانگ ۽ گوں آئی ۽ دیم ۽ تا ثراتی تہ ۽ نا اُمیتیں کندگ ۽ تون یک کساس ۽ کندگ
 آہگ ۽ ات، گشتے اُمیت دگہ جبرے ۽ دارگ ۽ ات بلے و نت ۽ دگہ چیز۔۔۔۔۔ پدا جیڑات
 ۽ بنی آدم ہما چیز ۽ اُمیت ۽ داریت الم نہ انت کہ ندام ہما چیز ۽ بہ کندیت، بہ کندے انسان تہنا
 وتی زرد ۽ سر ۽ بیسہ بہ کنت ۽ بلکیں چوت ۽ اُمیت بہ داریت۔۔۔۔۔

یک برے پدا آچہ وتی نوکیں دز گواراں سست۔ آتہنا ر ہادگ ات، وتی منزل ہما کسانکیں
 امریکی شہر ۽ نیمگ ۽ کہ نی بس دگہ پنچ ماہ ۽ تاں آئی ۽ لوگ ات۔ شپ ۽ نیم پاس گو ستگ ات
 ۽ واب ۽ دُنیا ۽ مزینیں بہرے ۽ سر ۽ وتی چادر پرداتگ ات، بلے آنگت آگاہ ات، چہ بالی گراب
 ۽ دریگ ۽ ڈن چاران آئی ۽ تہاری ۽ ابید دگہ بیچ نہ دیست ۽ لیک ات ۽ کہ تہاری تہنا آزمان
 ۽ نہ بلکیں بنی آدم ۽ زند ۽ ہم بہرے۔ چو کہ تیاب انچوزمن، انچوزور آور ۽ زیبا بیتیگ ۽ رند انگت

کدی مسّت ءِ رُژنا انت بلے کدی باموش ءِ تہار انت، گُڑا بنی آدم ءِ زندگی یے۔۔۔ پداہما
والاوالا ءِ پیر زال ءِ گپانی تزانگ ءِ کپت کہ شپ ءِ تہار تریں بہر ءِ رندا لم ءِ یک رُژناہیں ءِ
زیباہیں سہے کئیت۔

انگت مز نے راہے پشت کپتنگ ات سین فرانسکو ءِ سر بنیگ ءِ، تہاریں آزمان ءِ چارگ ءِ
آئی ءِ چم دم بُرت انت ءِ سیوک ایجوکیشن ءِ روچانی سر ءِ چمشانک دیان ترانگ ءِ کپت کہ
آئی ءِ انگت بازیں چیزانی بابت ءِ وتی رود پتر ءِ نبشتہ نہ کُتنگ، ہمے سہت ءِ وتی کسانکیں بیگ ءِ
چہ وتی رود پتر ءِ قلم ءِ کُشان، آئی ءِ نبیس ات۔

”راہ انگت دیر انت بلے وہد ءِ تیلانک دیان ماروان ایس۔ اے براں واشنگٹن ڈی سی سرجمی ءِ
دیسٹ ءِ یک چیزے منی ذہن ءِ اتک کہ سیاستدان ہدام حراب نہ بنت، بلکیں ہمے سبب انت کہ
مرچی انچو سال گوزگ ءِ رندا ہم امریکی وتی گوئنگیں صدر اے کن انت ءِ ہماہانی یات ءِ
میموریل ءِ مونیومنٹ ءِ آہانی مجسمہ جوڑ کُتنگ ءِ۔ اودا ہدام کُجام ہم جاہ ءِ روگا پیتنگ ایس، یک
چیزے ہدام دیستگ، آ 169 میٹر بُرزیں ٹاورے چو اسپتیں سنگ ءِ مرمر ءِ جوڑ کُتنگیں گندگ
پیتنگ، ہمیشی ءِ جہلی نیمگ گول گول ءِ امریکی بیرک مک پیتنگ انت۔ آمریکہ ءِ اوہلی صدر جارج
واشنگٹن ءِ یات ءِ جوڑ کُتنگیں مونیومنٹ پیتنگ، پدا امریکہ ءِ سنیومی صدر ٹھامس جیفرسن ءِ یات ءِ آ
ئی ءِ یک مزیں مجسمہ بلکیں 5.8 میٹر بُرزیں ات۔ اے مجسمہ یک زمانگی یونانی ترز ءِ ماڑی
ات۔ چوناہا اودا مونیومنٹ ءِ گیشتر سرکاری ماڑی ہمے پیمیں زمانگی ترز ءِ جوڑ کُتنگیں ات انت۔

اے صدر اے الم انچیں کار پوتی اُلس ءِ ہاترا کُتنگ کہ آہاں مرچی ہم چویات کنگ بیت بلے چہ
آہاں، آ میموریل ءِ مونیومنٹاں، آہانی ماڑی ءِ سنگ ءِ مرمر اے گیش اگاں یک چیزے ءِ
نودر بران ءِ متاثر کُت گُڑا آ ”مارتن لوٹھر کنگ“ ءِ میموریل ات۔ ویست پوٹومیک پارک ءِ تہ
یک نیمگے درچک ءِ سبزگ ات گُڑا دومی نیمگ ءِ تالابے۔ چو کہ روچ ءِ ٹرندیں بزانز اتالاب ءِ
آپ ءِ سر ءِ کپان اتنت، اے پیم ءِ اتالاب ءِ سر بُر چو تُل تُل گندگ آہگ ءِ ات ءِ ہمے تل چہ

سستگیاں ہارے ۽ مُردار دگاں چکار گندگ آہگ ۽ اتنت، ماہے تالاب ۽ دیم ۽ نندان ہمیشی ۽ درپشنا کی ۽ چاران اتاں کہ انا گت امریکی کونسل ۽ کارند ہیں زالبولے کہ منے ہمراہ آت، منی کر اتک ۽ نشت ۽ من ۽ جُست ۽ کُت کہ من آپ ۽ چاران جی جیٹگ ۽ اتاں۔

من نہ زانت کہ دگہ جی بگوشاں، ”من اے آپ ۽ آجونی ۽ آزاتی ۽ چارگ ۽ آل کہ اے کُجام ہم جاہ ۽ یارنگ ۽ بہ بیت بلے پراہم زبیا انت، بہ گندے بنی آدم ۽ ذہن ۽ حیالانی تہ ۽ ہم انچیں آزاتی یے بہ بیت ایں گڑا آئی ۽ ہر یک نیکراہ، دودمان، راج ۽ نسل ۽ مارشت ۽ حیالان ۽ شرپ بکشتگ ات ۽ بلکیں منے اے دُنیا ہم زبیا ات، ادا نہ خون رپچی، ناں جنگ ۽ ناں کے کُشت ۽ کوشے بیتگ ات۔“

”ہرچی کہ انسان جیڑا ایت، اَلم نہ انت کہ ہما پیم بہ بیت بلے مردے اگاں بہ لوٹ ایت گڑا آوتی جائزیں حیالاں ۽ واہاں راست جوڑ کُت کنت۔“

”بلے ایشی واستا بلے کساس جُہد لوٹیت، وہد لوٹیت ۽ بلکیں قربانی ہم۔“

”راست انت، ابید چاے سینیاں ہچ و اب راستی ۽ نیمگ ۽ جُمنزرات نہ کنت۔۔۔“

”۽ بلکیں بے و اب ۽ بے جُمنزہ بنی آدم ۽ زند چو یک ناوشیں قصہ ۽ رنگ ۽ بیت ۽ آئی ۽ ذہن پہ دائم دگر ۽ غلام۔“

مارتن لوتھر کنگ ۽ 30 فٹ بُرز ۽ اسپتیں سنگ ۽ گوں تراشتگیں مجسمہ ۽ دیم ۽ چاران آئی ۽ گُشت، ”من یک والے دیستگ۔۔۔“

”جی؟“ من آئی ۽ دیم ۽ چاران ہبکہ ہی ۽ جُست کُت۔

آئی ۽ کند ات ۽ گُشت، ”اے منی گپ نہ بلکیں 28 اگست 1963ء۔۔۔“ دیر لہتیں پدیا نکانی سر ۽ اشارگ کنان ۽ ”اودا آپدیا نکانی سر ۽ اُشان ڈاکٹر مارتن لوتھر کنگ ۽ ہمے گُشتا نک داتگ۔“

”اے گُشتا نک جی ۽ بابت ۽ بیتگ؟“

”حق، ایمنی ۽ برابری ۽۔ ۽ یک انچیں والے یے کہ نہ تہنا آئی ۽ بیتگ بلکیں ہر ہما امریکی ۽ بیتگ

کہ آئی ء برابری ء سرء بیسہ داشنگ، ایمنی ء سرء بیسہ گنگ ء حق ء گپ منیٹنگ۔ دُنیا ء دگ لہتیں
 ڈیہانی پیم ء امریکہ ء ہم کرناں چہ نسل پرستی ء جیڑہ ء ادے چا گرد ء تہ ء پرشت ء پروش (انتشار)
 ودی گنگ پیٹنگ۔“

”مارتن لوتھر کنگ ء ابیدگہ کئے اے زُر مہشت (تحریک) ء ہاترا گیش یات کنگ بیت؟“
 ”چُشیں بازیں جُہدکار ء راجی راہشون پیٹنگ انت کہ آہاں ہم ہجے گپ گنگ، بلے مارتن لوتھر
 چہ درستاں گیش یات کنگ بیت۔“
 ”پرچا؟“

”بلکیں آئی ء طریقہ جتا پیٹنگ۔ آئی ء اے گشتانک ”من یک والے دیٹنگ“ ہما نسل پرستی ء
 تعصب ء ہلاسی ء ہاترا آئی ء داٹگ ء آئی ء دُم پہ سہمت کییں جبرے سرء زور داٹگ کہ (I
 believe, I believe, I believe...) ”من سدگاں، من سدگاں، من سدگاں،
 --- ء آئی ء سدکی ہما گپانی سرء پیٹنگ ہما کہ مہلوک ء من اتگ انت، ہجے زُژناہ پکری ء
 ہزارانی کساس ء مردم آئی ء ”civil rights movement“ ء بہر جوڑ گنگ ء
 مستریں گپ زانے جی پیٹنگ۔ آئی ء گشتانک ء اشکنوکانی بیست ء پنج درسد (25%) مردم
 اسپیت پوسٹ پیٹنگ انت۔“

”راست انت، مہلوک ہما مردم ء گپاں گوش داریت کہ آمہلوک ء گپ ء کنت۔“
 ”مارتن لوتھر کنگ ء آئی ء بیسہ ء سرء بیسہ داروکانی سو بماندی ء مستریں درور مرچی امریکہ ء
 صدر انت۔“

”آئی ء دیستگلیں واب مرچی راست پیٹنگ۔۔۔“
 ”مز نے حدے ء تاں راست انت۔ غلامی یا نسل پرستی ء ہلاپ ء لہتیں اسپیت پوسٹیں امریکی
 راہشونانی جُہد ہم گون انت۔“
 ”درور؟“

”آپدیا کلاں بچار، ہے جاہ ء کہ ماتن لو تھر ء وتی گشتا نک داتگ ہے جاہ ء بُرزی نیمگ ء تو ہما
یونانی ترز ء ماڑی ء گندگ ء ءے؟“

”آہو۔۔۔“

”اے ہما جہد کاراں چہ یکے ء میموریل انت۔“

”آکے پیتگ؟“

”باریں چاراں تو زانے ء اگاں ناں۔۔۔ آکجام امریکی زاننکاراں مردم انت کہ آپہ وتی نہ
اوشتو کیں جہد ء زانتگ بیت، آوتی زند ء باز براں بے سوب پیتگ بلکیں سک باز براں۔۔۔
بلے گڈ سر ء انچوسو بمند پیتگ کہ مرچی سر جمیں دُنیا آئی ء زانت، بیست ء دو سال ء عمر ء آئی کارو
بارتباہ پیتگ، بیست ء سے سال ء عمر ء ریاستی لیجس لیچر ء گچینکاراں آ بے سوب پیتگ، بیست
ء پنج سال ء عمر ء یک برے پدا آئی ء کار ء بارتباہ پیتگ، بیست ء شش سال ء عمر ء آئی ء وتی لوگ
بانک بیران بنیگ دیستگ، بیست ء ہفت سال ء عمر ء ذہنی نادراہی ء آماج پیتگ، بیست ء
نہ سال ء عمر ء اسپیکر ء گچینکاری ء بے سوب پیتگ، سی ء چار سال ء عمر ء کانگریس ء نامینگی
(نامینیشن) ء بے سوب پیتگ، چل ء شش سال ء عمر ء سینٹ ء گچینکاری ء بے سوب پیتگ،
چل ء ہپت سال ء عمر ء امریکہ ء نائب صدر ء گچینکاری ء بے سوب پیتگ ء یک برے پدا چل
ء نہہ سال ء عمر ء سینٹ ء گچینکاری ء بے سوب پیتگ۔۔۔“

من آجہد کار ء نام چچ وڑانہ زانت کہ آکے پیتگ، ء گڈ سر ء آئی ء وت درائینت، ”آصدر ابراہم
نکن پیتگ کہ ہریک بے سوبی ء زند آئی ء وت ء دلپروش نہ کتگ بلکیں پدا کوشستے کتگ ء گڈ
سر ء وتی منزل ء سر پیتگ، پنجاہ ء یک سال ء عمر ء امریکہ ء صدر گچین کنگ پیتگ ء مرچی آسر جمیں
دُنیا ء واستہ یک درورے۔“

من جیڑ ات کہ ہریک سو بمند میں مردمے ء زند ء دپتر ء چہ بازیں بے سوبیاں چکار گندگ ء
کئیت، بلے ہے بے سوبیاں گیش ہمت ء کوشست گندگ کئیت۔ پدا باج برگ یا کٹگ چچ

نہ انت ابیدچہ ہمک بے سوبی ءرند گیشتر، ہمت ء گوں چست بیتگ ء۔

مانگت مارتن لوٹھر ء میموریل ء نشنگ ات ایں کہ آئی ءدومی نیمگ ء اشارگ کنان ء گشت،
”نی دیم ما آراہ ءچہ دگہ میموریلے ءرویں۔“

”آ کئی میموریل انت؟“

”امریکہ ءسہ ءدومی صدر فرینکلن ڈیلینور روز ویلٹ ء۔“

اے ہے وہد ات کہ مانوکی وانگ جاہ ء اے صدر ء بابت وبتگ ات، مانگشت، ”روز ویلٹ
12 سال ء صدر بیتگ ناں۔“

”آہو، اے او لی ء گڈی رند بیتگ کہ تاں 12 سال ء کسے امریکی صدر بیتگ۔“

”گڑا اے امریکی قانون دانی ہلاپ ورزی نہ بیتگ؟“

”ان اں اوہد ء چشیں قانون نہ بیتگ۔ 1945 ء اے صدر ء بیرانی ء رند امریکی آئین ء 22 ترمیم
دیم ء اتلگ، ہمیشی ء ردا یک صدرے نی تہناد وبراں بزاں 8 سال ء واستہ گچین بیت کنت۔“

”بلے آپر چا 12 سال اں تاں صدر بیتگ، زاناں آمرے بیتگ؟“

آ کندگ ء لگ ات، ”مئے ملک ء جمہوریت ء دورے منگ بیت ادا آمریت ء گپ پاد
نیت، اے صدر ء دور ء the great depression ء گوں ء پدا دومی جہانی جنگ ء گوں
مانگیشگ ء سبب ء گچین کاری دارگ بیتگ انت۔ یک نیمگے اے صدر ء دور ء بنداتی سال اں
امریکہ گوں معاشی ججالاں مانگیشیتگ، پدا ہے صدر ء دور ءدومی جہانی جنگ ء رند امریکہ دُنیا ء
تہ ء سپر پاور ء نام ء زانگ بیتگ۔۔۔“

آئی ء قلم اوشنات، دپتر ء دپ ء گوں ہے گپاں بند کنگ ء، یک برے پدا آدریگ ء ڈن
تہاری ء چارگ ء لگ ات ء گوں وت ہم تزان بیان وت ء جسٹے کت، ملکی پالیسی ملک ء
نشنگیں مردمانی زند ء تہ بدلی آورت کن انت؟ ملکی قانون مردمانی زند ء اثر مند کت کن انت؟
آئی ء جیڑ ات کہ اگاں ملکی پالیسی ء قانون داں بدلی آورت بکتیں گڑا چشیں ہزارانی پالیسی ء قانون

دُنیا ہر ایک ملکی تہ آست بلے انگت دُنیا با زیں نلکاں پر چا ایمنی نیست، برابر نیست، حق نیست، مہر دوستی ہلاست انت، کُشت ء کوش انت، چست ء ایر انت، کسی دل لاپ نہ انت، کسی چم سارت نہ بنت۔۔۔ پدا جیڑا تے کہ بلکیں ہما جاہاں کہ پالیسی ء قانوند پہ درستاں جوڑ کنگ نہ بنت، ہما جاہاں بدلی آرگ سک گراں انت ء پدا چُشیں جاہاں اگاں کسے تچکیں گپ بہ جنت گڑا ہما مستریں چست ء ایری زانگ بیت۔ آسر پد بیت کہ بلکیں آئی ء اے پکر رد ہم بیت کنت بلے پدا ترا نگاں کپت جون ایلیاء ء ہما گپ ء کہ ہرچی کہ من گنداں، ہما من گشاں، وتی شہر ء مستریں فسادی بنیگ ء شگان ء مردم منی سر ء مُشاں۔۔۔“

آوتی وانگ جاہ ء کتا بجاہ ء نشنگ ات بلے چیمے دریگ ء نیمگ ء انت۔ بزیں جمبر آزمان ء سر ء چوپا گے بندان انت ء زمین ء دل بند ء چومنگیر ء پیم ء ساہگ کنان تہاری یے مانشا نگا ات انت۔ آئی ء جیڑا ت کہ نی آجمبر، آہانی ساہگ ء تہاری، اودے سمین ء سارتی، دیر ظاہریں کوہانی سر ء اسپتیں برف، اودے آپ ریچانی سخ ء بے گندے اودے قدرت ء زبان آئی ء زند ء یک بہرے جوڑ بیتگ، نی آزانگ ء ات کہ زند کدی یک پیم ء وت ء نہ داریت، ایشی دروشم و ہد ء عمر ء ہمرائی ء بدل بیان بنت ء بلکیں زند ء ڈولدار ی ہم ہمیش انت۔ پدا زند ء ہر یک دروشم ء رنگ ء گوں بنی آدم ء الم مہر کنگی انت۔۔۔ اگاں ناں، زند ء ڈولدار ی چو جمبرانی پیم ء گوات ء ہمرائی ء گار بیان بیت، ء انسان تہنا زندگ بیت بلے آچہ تہ ء گممریت۔۔۔ آانگت ڈن ء چاران ات کہ ہور رچگ ء لگ ات ء دمانے پد ہور ء ہمرائی ء نژ گلانی رچگ ء انچوسما بیت کہ آزمان ء ہما بستگیں پاگ ء کسے پچ کنان ات ء چہ ہمیش ء اسپتیں لال رچان زمین ء سر ء ہور ء رنگیں آپانی تہ ء سیٹ و ران انت۔ گوں وت ہم تزان بیان آئی ء گشت ”پچ چیز ء وت ء پہ ہور ء تڑمپاں یا اثر نگاں نہ داشتگ، ہر چیزے وتی و ہد ء سر ء انت۔۔۔ چوزند ء پیم ء کہ وتی تب ء

دیم ۽ جنمزان انت ---“

آسر پد بوت کہ اگاں بنی آدم دُنیا ۽ جتا جتا ہیں جاہاں چہ سیادی داروکیں مردماں گندیت، آسر پد بیت کہ دُنیا چنچو کسان انت ۽ بلکیں آسر جمیں تپاوتان شموشیت ۽ بس انسان ۽ گوں انساں ۽ سیادی ۽ بابت ۽ جیڑ بیت بلے دُنیا اے جتا ہیں موسم ۽ پدا دُنیا ۽ سر جمیں شوہاز بنی آدم ۽ باور کنائین انت کہ اے دُنیا سک مزن انت --- بلکیں سک باز، ایشی سر جم ۽ چارگ ۽ شوہازگ انسان ۽ وس ۽ واک ۽ چہ ڈن انت۔

اے نوکیں جاہ پہ آئی ۽ نی یک گہنیں قصہی دُنیا یے جوڑ بیتگ ات۔ آہما پشت کپتگیں ماہانی بابت ۽ جیڑگ ۽ لگ ات کہ نی آئی ۽ شوہاز بس دگہ لہتیں ماہاں تاں زندگی ات ۽ پدا پہ دَام آ وہد ۽ یات نمیران بنت یا بلکیں یک دگہ رنگے ۽ آشوہاز پہ دَام زند ۽ بر جاہ بیت ---

آپدا کتابجاہ ۽ تہ ۽ چارگ ۽ لگ ات، اودا بازیں مردمے نشنگ ۽ وانگ ۽ انت ۽ دگہ بازینے ۽ روگ ۽ آہگ ہم بر جاہ ات --- بلے پدا ہم یک جتا ہیں ہاموشی یے گوں آئی ۽ بلوت کناں ات ہے کہ آئی ۽ وتی زرد ۽ مارشتاں سر پد بتیگ ۽ جہد ۽ پر مانیگ ۽ ات ۽ ہمیشی ۽ گوں آوتی زند ۽ قصہ ۽ وتی چمانی دیم ۽ چوآدینک ۽ پیم ۽ گندگ ۽ ات ۽ بازیں چیز پہ آئی ۽ ذہن ۽ باور ۽ ڈن ات انت، چو کہ گوشتگیں روچ ۽ تزانگاں کپان آئی ۽ یات کت کہ چہ وانگ جاہ ۽ وہدے کہ آلوگ ۽ سر بیتگ ات گڑا آئی ۽ دیست کہ پہ آئی ۽ یک نمدی اتلگ۔

آئی ۽ ہچ اندازگ نیست ات کہ آکا گد کئے ۽ پر چاروان داتگ، بلے انچو کہ آئی ۽ وت آئی ۽ واہشتاں چہ چکاریں چم گیشتر رژنا بیت انت ۽ آئی ۽ ذہن پہ وت ۽ انگت مستریں واب گندگ ۽ لگ ات۔ پہ آئی ۽ لبز در چنگ گران ات کہ آچی بگوشیت۔ ہما ڈیہہ ۽ کہ آچو یک مہمان، مسافر، نور بر یارضا کارے ۽ پیم ۽ اتلگ ات ہے ڈیہہ ۽ صدر ۽ نیمگ ۽ چہ پہ آئی ۽ 117 کلاک رضا کارانہ کارے ہا ترااے نمدی رستگ ات۔ آسہت ۽ دمان ہے نمدی ۽ چارگ ۽ ات ۽ وانگ ۽ ات بلے اناگت یک گپے ۽ ترانگ ۽ کپت کہ مدام آئی ۽ وتی یک دزگو ہارے کہ تُرکی ۽ چہ

اتلگ ات ہمائی ء دپ ء اشکتگ ات، عہداں تُرکی ء آدینک کدی ہم راستی نیمگ ء درنجگ نہ
 بیتگ انت، پرچا کہ مردمانی لیکہ ہمیش بیتگ کہ پہ بنی آدم ء وتی عکس ء زیات چارگ شرنہ
 انت، چو کہ انسان اگاں وتی زرد ء ارواہ ء بابت ء زیات بہ جیڑایت ء وتی پداں بہ شوہازیت یا وتی
 زند ء نقشاں دم پہ سہت بچاریت گڑا آیکیں جاہ ء اوشنتیت ء آئی ء سپر کدی دیم ء نہ جنزیت۔۔۔ آ
 تی ء جیڑات کہ آئی ء سپر انگت بر جاہ انت، آنگت اوداسر نہ انت کہ آئی ء سر بتیگ لوٹ رایت ء
 راہ ء نیم ء آئی ء اوشنگی ہم نہ انت۔ آنہمی ء لبز لبز پہ آنودر برء مزنیں دلہڈی ء سو بمندی یے سبب
 جوڑ بیتگ انتت بلے پہ آئی ء انگت مزنیں جہد ء راہے پشت کپتگ ات، ہمے سبب ات کہ آئی ء
 ہمے نہمی وتی کمرہ ء یک انچیں جاہے ء ایرکت کہ پدا بس سال ء گڈ سر ء بس بہ گند رایت ء، ہما
 وہد ء آئی ء زند ء اے قصہ ء ہلاس کنت ء پہ یک نوکیں سپرے ء سر گریت۔

روبرکت ء وہد ء آتی کمرہ ء دریک ء دپ ء نشگ ات۔ آزمان ء جتا جتا ہیں رنگ آئی ء چمانی نہ
 ء درپشناں انتت۔ آہے رنگاں چوزند ء عجیبیں رنگ ء موسمانی وڑ ء چارگ ء ات ء جیڑات ء
 ”اے ابرم ء رنگ ہم جتا انت ء قدرت ء کار ہم۔۔۔ بلے اے گپ ء من انگت سر پد نہ باں کہ پرچا
 بنی آدم وتی زند ء بیتگیں ہر یک چیزے ء وتی بہت کارگشیت؟ بلکیں، بنی آدم ء زند ء بیتگیں پیتاد
 سرسد (70%) چیز انچیں انت کہ آئی ء چند ء زرتگیں فیصلہ ہانی برورد انت ء اگاں ہر چیزے ء گوں
 بہت ء نصیب ء کار بہ داشت ایں گڑا پاکیں حد ء بنی آدم ء راعقل ء ہوش نہ داگت ات۔۔۔“
 اے کسانکیں سپرے ہود پراہ بیان ء آ کسانکیں شہر ء کسانیں جنک ء ذہنی پکر ہم وڈان انتت، ہم
 روچ پہ آئی ء نو کے زانتی روچے ات، نوکیں مردماں گوں گپ جنگ ء نوکیں جاہاں چاران، آ
 وتی زند ء کدی راستی ء کدی واب ء حیالی دُنیا ہے سر پد بتیگ ء ات۔ انچو چیز آئی ء دیم ء بتیگ
 ء ات ء بازیں کار آئی ء وتی نزوریں کوپگاں ہم زرتگ ات بلے کدی اگاں وہدے رستگ گڑا

ہے دریگ ۽ دیم ۽ نندان بازیرں چیزانی بابت جیڑا تگ ات ۽ یوتی رود پتر ۽ تہ ۽ زند ۽ یک نوکیں قصہ نبیستاگ ات ۽ نی آجاہ ۽ بس دگہ لہتیں ماہ پشتکپنگ ات ۽ آئی ۽ چچ اندازگ ہم نیست ات کہ دیم ۽ دگہ جی بنیگی ات، بلے گوستگیں روچانی قصہ آئی ۽ الم یات اتنت، چوکہ لہتیں روچ ساری آپدا امریکہ ۽ روبرکتی گورپچی دگہ ۽ ریاست واشنگٹن ۽ شنگ ات، اے براں آوالاوالا ۽ بلکیں آریاست ۽ مستریں شہر سیائل (Seattle) ۽ گندگ ۽ گوں وتی کمیونٹی جہگیر (ریپریزنٹیٹیو) ۽ دگہ بیست ۽ چارنودر براں شنگ ات۔

آنکت ہے دریگ ۽ دیم ۽ شنگ ات ۽ ڈن ۽ تہاری چاریں نیمگ ۽ انچوشنگ اتگ ات گشنے پیرز الے آزمان ۽ دیم ۽ سیاہیں سرگیے پرداتگ۔ آبے سماء تہنا شنگ ات کہ اناگت کسے آئی ۽ کمرہ ۽ بتی روک کت ۽ جُست کت، ”تہاری زانا انچوش ات؟“

سارا یک برے پداچنا نیجر یا ۽ اتلگ ات۔ چوکہ منال بازیرں روچاں اودانہ بیتگ، آئی ۽ چچ اندازگ ہم نیست ات کہ سارا پدا اورگیں ۽ کنیت۔ آئی ۽ گوں مزینیں توارے ۽ جُست کت، ”تو کدی اتلگ ۽؟“

”من ۽ دوروچ بیت، توزاناں انچودم بُرتگ کہ کمرہ ۽ بتی ہم روک نہ کتگ یا کہ ترا تہاری وش بیت۔۔۔ توائی بیگاہ ۽ سر بیتگ ۽ ناں؟“

”آہو۔“

”چون ات بل گیٹس ۽ شہر، سیائل؟“

”قدرت ۽ انسان ۽ جوڑ کتگیں زیبائی ۽ چکار۔“

”شریں تی کار کہ تو نا نیجر یا ۽ زالبولانی ہاترا کنگا ات ۽، چون روگا انت؟“

”کار شر روگا ات۔۔۔“ آئی توار جہل شت۔

”شر روگا ات؟ بزاں؟“

”منی گتگ ۽ مقصد ایش ات کہ کار انگت برجا انت، منی ہمودے لہتیں دزگو ہار انگت کاراں

دیمء بران آنت بلے من کے وہدء ہا ترایلہ داتگ۔“

”سبب؟“

”یکے من لوٹاں کہ سالے گپے یک امریکی یونیورسٹی ء بگوازیناں تانکہ من گیشتر دربرہاں ء وتی کارء تہ ء گہتری بیاراں، بلے اگاں راستیں گپ ء بکناں گڑا منی دل اود ء یلہ دہیگ ء نہ منگ ء

آت ہم۔۔۔“

”پرچا؟“

”توزان ءے انسان ء مستریں وشی چی انت؟“

”چوبازیں چیزبیت کن انت، بلے اگاں انسان کسا کلیں جھدے پہ دگہ کسے ء درد ء پاہاراں ہلاں کنگ ء سو بمند بہ بیت گڑا آئی ء ہما وشی رسیت آئی ء اندازگ کنگ ہم انسان ء سکون دنت۔“

”اہو، اے گو سنگیں لہتیں سالانی تہ ء من دُنیا ء یک انچیں جاہے ء کار کنگ کہ اودا چ نظام شمر نہ انت، اودا سیاسی زور ردیں وڑے ء کار مرز بیت، ادا مذہب سیاست ء زور ء لیونکے، ادا کسان ء چہ کسانے جیڑہ چو کہ انسان ء چہ بُنیادی حق ء زہری ء مزناں ء چہ مزنیں جیڑہ چو کہ بیگواہی، میگا کرپشن، کشت ء کوش۔۔۔“

”اے چیزاں من سرپداں بلے اگاں اے چیزانی پُشدر ء بچاراں گڑا اے لہتیں مردم ء ادارہ بانی نزوری چہ پیدا ک گتگیں جاوراں۔“

”اہو، تئی حیا لااں انسان ء مستریں ترس چی انت؟“

”اے ہم بازینے بیت کن انت، بلکیں جان، مال، ننگ۔۔۔“

”امم۔۔۔ اے ہم بیت کن انت۔ توہے گپ کہ کُت انت، انسان ء مستریں وشی دگر ء وشی ء تہ ء گندگ انت، اے گو سنگیں سالوں من بزرگ ء واریں زابلولان ء وانگ ء زانگ ء

دیستگ، آہان ء وتی حق ء ہاترا اوشنگ ء دیستگ، آہان ء خود مختار بنیگ ء دیستگ۔۔۔ بلے بڑن انت کہ اے کار ء کنگ نی اودا ترس ء ہالیک نہ انت۔۔۔ من اُمیت کناں کہ اے جاور

بدل بہ بنت ء اے کارء پدا دیم ء بُرت بکناں۔“

”اُهو، شری ء اُمیت پہ داتم زندگ دارگی انت۔۔۔“

”من ء سیائل ء جُست ہم کنگی ات بلے ائی من رواں کہ منی یونیورسٹی ء فارم ہم من ء پُر کنگی انت۔“

سارا جہل ء کمرہ ء شت۔ آئی ء کنگیں گپ منال ء ذہن ء تہ ء انگت چکرگا انتت ء لہتیں وڑا آوت ء

ہمینچو ڈالچا ریں مہلو کے زانگ ء ات چو کہ سار ء پیش کنگیں جیڑہ آئی ء ہم جیڑہ انتت۔۔۔ بلے

اے چیز آئی ء ہمرو چکیں زند ء بہر انتت ہمیشکا ایشانی بابت ء زیات جیڑگ آئی ء پہ وت ء

پاندگیں چیزے نہ لیک ات ء وتی رود پتر ء گوں ہم تزان بیان نہیں ات ء۔

”بہ گندے آہنی آدم بلکیں سختی یے کہ آئی ء کُجانہ کُجا کسانکیں آسرا ہے آست۔۔۔ اگاں

پد مننگی ء سرگوات آئی ء تیلانک دنت گڑا آوتی راہ ء دمان ء ترینت کنت، بلے آمردم کُجاروت

کہ آئی ء پہ وت ء دگہ ہج راہ گندگ نیت۔۔۔ حیراے انجیں بُن گپے کہ پہ داتم رواں بیت۔۔۔

ادے مزینں شہراں چو کہ سیائل ء پیہمبیناں مزینں ماٹریانی دیم پہ دیم مردم اے گپ ء کدی سما ہم

کت نہ کنت کہ زند کدی گراں ہم بیت کنت، بلے مازاناں، مادیتگ، من ماریتگ۔۔۔ ء

بار بار من وت ء جُست کناں، کہ ماچی کنگا بیتگ ایں و ہدے کہ دُنیا ء اے نوکیں بہر آباد بیتگ ء

انچو دیر وئی کنگ ء۔

نیلیں آپ ء تہ ء و ہدے کہ مادراہیں نو دربریک مزینں بوجیگے ء تہ ء شہر ء دومی سر ء چارگ ء سر

گپتیں گڑا ہمینچو کہ ما آپ ء جُہلی ء شہر ء دیر رواں ات ایں ہمینچو آبرزیں ماٹری کساں گندگ

آہگ ء انتت، یک نیمگے ء برف ء مانپوشیتگیں کوہانی سر بُر ء دومی نیمگ ء شہر ء ماٹریانی شیشگ

روچ ء برانزانی دیم ء چوتلاہ ء پیم ء درپشگ ء انتت۔ ہے ماٹریانی تہ ء چہ درستاں بُرتر ء جتا

گندگ آیوک اسپیس نیڈل (Space Needle) ات۔ چہ دیر ء انچوز انگت دیمگ ء

ات کہ سے مزینں گد دوچگی سپین اوشتاگ ء آہانی سر ء یک گولیں کاشیگے گوں دپ گر ء ایر

انت۔۔۔ بلے ماچہ شہر ء دیر سر کشتگ ات ء نی اے بُرتریں ماٹری ہم چور وچ ء دیم ء لہتیں

کیرانی ساہگ ۽ پیم ۽ گندگ آیکا اتنت۔ شہر ۽ دومی نیم ۽ سر بنیگ ۽ کلا کے گوزگ ۽ گوں یک برے پدما راہے بوجیگے سیاٹل ۽ یلہ دات ۽ نی ہے 600 فٹ بڑزیں ماٹری اسپیس نیڈل ۽ چارگ و ہدات۔ اوّل سر ۽ تہنا نودر برانی یک بہرے لفٹ ۽ سوار بیت۔ ہمینچو کہ اے لفٹ بڑز تر روان ات، سیاٹل شہر مستر گندگ آہگ ۽ ات، ما و ہدے کہ ایشی بڑز تر یں جاہ ۽ سر بیتیں گڑا اودا بے کساس دگہ مردم ہم موجود ات۔ اے یک ریستورانٹے ۽ پیمیں جا ہے ات۔ ماسہی ۽ سر پد نہ بیتگ ات ایں کہ اے ماٹری ۽ بڑز تر یں جاہ بزاں اے گولیں ویسٹورانٹ مزان مزان ۽ گول گول چکر بیت ۽ مردم ۽ سما ہم نہ بیت۔ اے گولیں ریستورانٹ ۽ چاریں نیمگ چو بالکنی ۽ پیم ۽ اتاں۔ اودا بازیں مردے اوشتا تگ ۽ جہل ۽ سیاٹل شہر ۽ چارگ ۽ ات، من تاں دیراں ہے لمب ۽ اوشتا تاں ۽ اے شہر ۽ قدرت ۽ انسان ۽ جوڑ گتگیں جاہاں چاران اتاں کہ انا گت انچوسما بیتگ ۽ ات کہ ندرگ بدل بیان ایں، بندر ۽ اے ہے ماٹری ات کہ و ہد و ہد ۽ سر ۽ مزان ۽ گول چکر اتگ بلے انچیں رفتارے ۽ کہ انسان ۽ سما ہم نہ بیت۔ ما اشکاتگ ات کہ اے ماٹری 1962 ۽ جوڑ کنگ بیتگ۔ اے الم خیال کنگی گے ات کہ ہما و ہد ۽ ہم آہانی کر ۽ چشیں انجنیر ۽ ٹیکنالوجی بیتگ ۽ پدما ستر یں جبر اش ات کہ انچو و ہد گوزگ ۽ پد ہم اے ماٹری ہما پیم نوک گندگ آہگ ۽ ات۔

آو ہد ۽ من الم ۽ مار ات کہ بنی آدم ۽ ہدا ۽ داتگیں عقل ۽ چد گہ چی پیمیں تخلیق کت کنت۔۔۔ اے پیمیں دگہ تخلیقے ”روک این رول (Rock and Roll)“ میوزیم ۽ ات۔ اے اسپیس نیڈل ۽ زیات دیر نہ ات۔ اے میوزیم ۽ ستر یں حاصیت ایشی ۽ ماٹری ات کہ کسی سر پر نہ بیتگ کہ گجا بندات بیت ۽ گجا ہلاس ۽ چو گشے اہتیں چٹنگیں ۽ چوٹیں آسن یکجاہ ۽ مک اتنت بلے ایشی تہ ۽ پترگ ۽ گوں کسے ۽ اندازگ کتگ ات کہ اے چنچو مزن ۽ چنچو ڈولڈار ات ۽ ازم ۽ درور ۽ چکار۔ گشگ بیتگ ات کہ اے میوزیم یک امریکی زاینکار یں گیٹا رسٹے ۽ یات ۽ جوڑ کتگ بیتگ۔ اشکنگ ۽ و ہدے ہمیں گیٹا رسٹ ۽ وتی گیٹا ر پڑوشنگ، گڑا آئی ۽ گیٹا ر پڑوشنگ ۽

لیپیتگیں آسن ہے پیم ء کہ یکجاہ ٹچ بیتگ انت، سرجم ہے پیم ء اے ماڑی ڈیزائن کنگ
 بیتگ۔ ساز ء زیمیل ء گوں سیادی داروکیں وڑ وڑیں چیزاے میوزیم ء تہ ء ہر نیمگ ء گنگ
 آگ ء انت۔

چین ء سیادی داروکیں منی نوکیں دزگوہار میانا (Meana) ء جرمنی ء سیادی داروکیں فیلی
 سیٹس (Filicitus)، ہر دو ساز ء زیمیل ء حب داروک ء انت۔ مزینں حالانی تہ ء ساز ء زیمیل
 ء امریکی راج دپتر ء نام کشوکانی عکس درنجیتگ انت۔ ء ڈیجیٹل ٹچ اسکرین (Touch
 Screen) ء سر ء آبانی باروازا انتکاری زیرگ ء آسراتی ہم آست ات۔ چشیں چیزے نہ انت
 کہ اودے سرکار ء یلہ داتگ ء دودمان کہ بلکیں لہتیں جاہاں چہ مذہب گیش انسان ء زند ء بہر
 انت، جی پیم ء پے ایشی ء ہم کار کنگ بیتگ ات۔

سیاٹل ء یک حصیں گے ایش انت کہ ایشی ء بازیں جاہاں زمین ء چیرا و ہاں بازیں جاہ نوٹ
 کنگ بیتگ ات، اے پیم ء منے گروپ ء راسیاٹل ء زمین چیریں جاہاں برگ بیت۔ یک
 دروازگے ء تہ ء چہ پدیا نکاں جہل ایر آہگ ء گوں ماسیاٹل انڈر گروڈ ء سر بیت ایں۔ اودا سر
 بتیگ ء پیش من سر پد بیتگاں کہ بلکیں زمین ء چیر تہا ر بیت ایں بلے زمین ء چیر الیٹ ء کار ات،
 تر ء تابی دگہ ہم مردم آست ات۔ چوز یاد ہیں جاہ لہتیں کشکانی پیم ء انت لہتیں جاہ و ہدیگیں
 کمرہانی پیم ء انت۔ تاں دیراں ہے کشکانی تہ ء روان روان ما پد لہتیں پدیا نکانی کر ء رست
 ایں ء ہمیشی ء گوں مادیم ء دروازگ ء پدا شہر ء تہ ء سر بیت ایں کہ ادا مزینں دگانی سر ء گاڑیانی
 روگ ء آہگ ات، بازیں مردم چوزیت زیت ء انگو آنگو روان ات انت، کس کسیگ نہ
 ات ء ہے مزن شہر ء تہ ء ما بیست ء پنچیں درملکی نو در بر ء وتی امریکی ایپریز نیٹو گشتے یک دگہ
 شوہازے ء سر گپتگ ات ایں ء آسر شوہاز یک انچیں جا ہے ء ات کہ اودا یک مزینں دیوار ء
 سر ء ہشکیں رنگ رنگ ء لبان لچیتگ ات، ہشکیں لبان۔۔۔ اے جاہ چہ (Seattle
 Gum Wall) ء نام ء زانگ بیتگ ات۔ پھا چشیں جاہانی بلکیں انچوار زشت نہ بیت بلے

اودا اے یک سکیں نامداریں جا ہے ات ۽ ہر تر ۽ تابی مردم الم اے دیوار ۽ چارگ ۽ شتگ ات
چو کہ چین ۽ داگریٹ چائینہ وال انت بلکیں اے پیم ۽ پھیٹل ۽ سیٹل گم وال۔“

”وہد گوزگ ۽ دیر نہ جنت، باندا ہما حاصیں روچ انت کہ من بلکیں پہ آئی ۽ چہ کرناں ودار
کتگ۔۔۔“ وانگ جاہ ۽ چہ لوگ ۽ پاداں آیان آگوں وت ہم تزان ات۔ آہے کشک ۽
دپ ۽ اُشتات۔ جون ۽ ماہ ات بلے انگت گوات ۽ تہ ۽ سارتی مارگ بتیک ۽ ات، سبزیں کاہ ۽
بُزریں درچک گوات ۽ ہوالہ سُمران انت بلے پدا ہم چو مہکمی ۽ اوشتان گُشتے منال ۽ چمانی تہ ۽
چارگ ۽ انت، دیر لہتیں بُزریں کوہ ظاہر ات، ہے کہ آئی ۽ مدام گوں برف ۽ دیستگ انت
بلے نی آہانی برف ہم آپ بیتگ ات انت، پدادومی نیمگ ۽ ونٹر لیک ہم نی ہُشک ۽ ہالیگ
ات۔ آئی ۽ جیڑ ات کہ دگہ سالے پدا زمستانے بیت ۽ یک برے پدا اور یگن ۽ ہور ر بیچان
بیت، بزریں جمبر پدا اودا ساہگ کن انت، آمیدان پدا کورے ۽ پیم ۽ آپ ۽ سر سرتچ بیت، پدا آ
کوہ گوں برف ۽ مانپوش انت ۽ پدا سارتیں سمین یک شل ۽ کشیت، بلے اے سر جمیں ندارگاں
نی پدا بلکیں کدی نہ گندیت ۽ تاں آوہد ۽ کہ دگہ زمستانے بیت آچہ اور یگن ۽ باز دیر
روت۔۔۔ سک باز۔۔۔ ۽ اور یگن چو یک وابی دُنیا ۽ پیم ۽ آئی ۽ یا تاں ہوار بیت۔ آوابی دُنیا
پہ آئی ۽ نی تہنادگہ یک ماہے پشٹ کپتگ ات، بلے وانگ جاہ ۽ وانگ اے گڈی روچ
ات، باندا تگیں روچ آئی ۽ زند ۽ مستریں روچ ات۔ ہائی اسکول گریجویٹیشن۔۔۔ آدیر اُشتان
وتی وانگ جاہ ۽ ماڑی ۽ چارگ ۽ لگ ات ۽ دل ۽ جیڑ ات ۽ کہ راستیں معناہاں زانت ۽
شوہاز، پکر ۽ جُہلا نکی، تخلیق ۽ ارزشت، تحقیق ۽ تجربہ ۽ معنا ۽ بستار دراہ آئی ۽ ہے جاہ دیستگ ات
بلے اے دراہیں لبراں انگت پہ آئی مزن انت چو کہ آنگت آہانی راستیں معناہاں سر پد نہ ات،
اے تہنا بندا تے ات۔۔۔

ماہکائی شے ات بلے آئی ء حیلانی دُنیا ء ماہکائی رُژن ء ہمرائی ء ساچانی یے آزمان ء دیم ء منگیر
 بندان ات۔ کوش ء گوات یک شلاں کشگ ء ات، گشنے چہ بازیں کرناں ودار ء پتر ء تندگ ء
 پد پہ آئی ء لوار ء تبد بلاس ات، گشنے آکساں سال ء سر ء سر یگ ء زند ء دراہیں جیڑہ ء زرد ء دراہیں
 پا بار پہ دائم چنڈتگ اتنت۔

”ہے روج ء ودار من ء بلکیں چہ کرناں بیتگ، مرچی ہے روج ات۔ سہب ء سر ء کوکیل ہائی
 اسکول ء رسگ ء گوں من تہنا وتی کلاس ء نودر بردیتگ ات بلے مرچی ہر کسی سر ء یک کلا ہے
 ء پیمیں چیزے ات ء ہر کس ء یک دراجیں کوٹے گور ء ات۔ اے گریجویشن ء روج ات۔
 مزنیں ہال ء نیمگ ء روگ ء و ہدنز یک ات۔ دگہ نودر برانی پیم ء من ہم وتی گام ٹزند کت ات
 ء اودا سدانی کساں ء مہلوک کرسیانی سر ء نشنگ ات ء نیام ء سہریں قالین ء سر ء چہ نودر بر یک
 پہ یک روان وتی سند ء گران اتنت، چاپانی توار ء سر جمیں ہال وتی سر ء زرتگ ات۔ مرچی من
 وتی ہما تیب دپی شہر ء چہ ادا سر بنیگ ء راہانی سر ء چمشنا نک دیاں گڑا من باز براں لیکاں کہ
 اے بلکیں یک نہ بنیوکیں کارے بیتگ ایشی تہ ء بے کساں جیڑہ ء جنجال بیتگ، بلے پہ بنی
 آدم ء زند ء جیڑہ دو چیز کت کن اتنت؛ یکے آئی ء پکر ء حیلانی گاماں پہ دائم اوشتارین اتنت یا آئی
 ء انچو ٹزندیں گام زیرگ ء پر ماینٹ کہ انسان پکر (تصور) ہم کت نہ کنت۔ اے پیم ء ہے جیڑہ
 پہ آئی ء بندش ء جاہ ء رحمت ء کمتر نہ بنت۔ مرچی من جیڑاں کہ من تہنا یک سپرے ء درا تلگ
 اتاں بلے کوکیل شہر ء دگہ بازیں یات پہ من سوگات کنتگ۔

مرچیگیں مرا گش ء بلاسی ء ساری منی مہمانداریں کہول، سارا، نینسی منی ہما پیر زالیں دز گوبار ء
 مس پنکسٹن دراہ منی نزیک ء اتک اتنت، ہر کس ء پہ من یک لفافے گون ات۔ ہر یک
 لفافے تہ ء پہ من یک نم دیے ء یک سوگاتے ات ء درستاں چہ مستریں سوگات چہ مس پنکسٹن
 ء نیمگ ء ات۔۔۔ ڈزنی لینڈ کیلی فورنیا ء ٹکٹ!“

اے نبشتہ کنگ ء گوں آئی ء وتی رود پتر ء دپ بند کت ء ہے دپتر ء گوں دوہیں دستاں داران،

دریگ ء ڈن ماہرکانی ء رُژن ء چارگ ء آت ء سر پد بیت کہ بنی آدم ء زند ء قصہ ہم چوماہ ء پیم ء انت
 کدی گوں ماہ درپش ء رُژناہ انت ء کدی جمبرانی پشت ء گار ء بیگواہ، بلے ہر دوزند ء بہر انت ---

کیلی فورنیا ء پادین ء لوس اینجلس ء نریک ء اینا ہائیم ء شہر ء رسگ ء پیسر دوروچی مزنیں سپرے
 آئی ء گوں مسس پنکسٹن ء دوچینی گونڈواں گوز بیتنگ آت۔ چہ اور یگن ء سہب ء مہلہ ء در
 آگ ء پد بیگاہ ء وہد ء دُنیا ء بُرزتریں ء کہتریں در چکانی (Red Wood Trees) جاہ ء
 سر بنیگ کہ اوداسے سد (300) فٹ ء چہ ایشی ء گیش بُزریں در چک چوسدانی سال یا بلکیں
 کرناں چہ ہے جاہاں گوں آزمان ء گپ ء اتنت، بیت کنت بنی آدم ء ادا سر بنیگ ء باز ساری
 روچ ء ہے پیم ء ہے در چکانی تہ ء سرک کتگ بلے تہنا لہتیں برانزاں چورژن تالان کت کتگ
 آت ء آدگہ در چکانی بزیں تاکانی بستگیں آزمانی کا پر ء تہ ء گار بیان بیتنگ آت۔ آئی ء انگت تہنا
 کوہاں ء ہے پیم ء چو بُزری دیستگ آت بلے اے قدرت ء دروشمانی دگہ درورے آت۔

اور یگن ء پادین ء کیلی فورنیا ء سرین ء اے در چک ء چہ ایشاں انگت دیر سپر کناں داں دومی روچ
 ء بیگاہ ء ہالکیں کشک ہلاں بیت آت ء ہریک دگے چہ گاڑیاں چکار بیان ء آئی ء دیست ---
 آبانی گاڑی کشک ء سر ء مزان مزان ء دیم ء روگ ء آت۔ گاڑی ء دریگ ء پیچ کنگ ء گوں
 اوٹی براں آئی ء امریکہ ء گوات ء تہ ء نمسی ء موسم ء تہ ء تبدیے مارات۔ پدا اوٹی براں کشکانی
 کنارگ ء پیچ ء نالگین ء در چکے دیست۔ روچ وتی تب ء درپشان بہ گندے مچانی ناہاں چچان ء
 کاہاں تلاہی دروشم دیان زرد ترینگ ء آت۔

چو کہ اے ریاست اور یگن ء جہلی نیگ ء کنیت ء پدا امریکہ ء زرباری رواشرتی (South
 Western) نیگ ء کپیٹ پمیشکا اودے موسم ء تہ ء نمسی ء کے باز تبدیے مارگ بیت ء
 چونا ہا ہم اے جون ء لواریں ماہ آت۔

ایاينا بائم ء آمسس پنكسٹن ء سياداني لوگ ء ءُشت اَنت۔

كسانين آبي جوہ يے لمب ء سبزيں كا ہاني ميدانے ء تہ ء يك مزنيں ماٹري يے پيم ء مكيں
اے لوگ ء تہ ء كس نيست ات و ہدے كہ آ اودا سر بيت اَنت۔ تہ ء رواں سے چار مزنيں ہالاں
چہ آ گوازاں بيت اَنت، يك نيمگے سرجم ء شيشگي دروازگ اتنت ء دومي نيام ء ہالاني پراہي ء
شاہگاني۔ پدا يوار چہ بازيں عكساں چكارا ت اَنت، آكئي عكس ات اَنت آئي ء اے نہ زانت۔
يما بازيں كمرہ ات اَنت ء نيام ء شنز يں جُلے كہ تاں پدا يانكاني بُزري ء رواں ات، آئي ء وتي
بيگ ہما ايركُت، ہے پدا يانكاني سر ء رواں لوگ ء دومي منزل ء سر بيت، اودا ہم بازيں كمرہ
قطار اتنت، آسراے لوگ ء زيہدا رتر يں جاہ سر بيت، مزنيں شيشگي دريگے كہ دوہيں تاكے پچ
ات اَنت، چہ ہميشي ء گوات سُرگ ء ات ء اسپت يں گد ء پردہ گوات ء ہمرا ئي ء سُمران، گُشنے كسے ء
آہگ ء ودار ء اتنت، دريگ ء ڈن روج ہُڊگ ء دروشم ء آگواں وتي چھاں گندگ ء ات،
دريگ ء تلاہ رنگ يں آسني كنارگ ء داران، آس نمبيں گوات ء ہاموشي ء مارگ ء ات، آئي چھاني تہ ء
ڈن ء سرجم يں ندارگ ودي بيان ات، پچيں آزمان چوزرد ء سُہرتزنگ ات، پدا جہل ء ہما آبي
جوہ تہ ء گُشنے روج اير آہگ ء ات، آہما جاہ ء اوشتا تان آزمان ء سياہيں سر يگے وت ء پر
دات ء گوات ء ہم وتي پادا شت اَنت۔

و ہدے كہ آ جہل ء اير اتك، آئي ء ہما چيني گوانڈ وبيكي ديست، ہميشي ء ہمرا ئي آہما كمرہ ء ءُشت كہ
آئي دنيگ بيتگ ات۔

دومي سہب ء آ روج ء او لي برا نزاں چہ بُرز ء ہما دريگ ء چارگ ء سرگپتگ ات كہ آ مستر يں
بال ء تہ ء اوشتا ت، اودا درجنگت يں عكساں چاران بيت، چہ ہے عكساني اسپيت ء سياہيں رنگاں ء
آہاني كر ء نبشتگ يں تاريخاں واناں، آئي ء اندازگ جت كہ آ لوگ ہم گُھنيں زمانگي لوگے ات بلک يں
ہشادا يا كہ سدسال كُھن۔۔۔ آ انگت ہے عكساں چاران ات كہ يك جان ء پُريں، نيم عمريں،
زرد پُٹ يں زالبولے آئي ء ہے عكساں چہ كيے ء شيشگ ء تہ ء ديست۔ ”تواے عكساني تہ ء بلک يں

من ء شوہازگ ءے؟“ مارگریٹ ء کندان ء جُست گت۔

منال گُشتے جہہ سمر ات، ء چکے ترینت۔ مارگریٹ مسس پنکسٹن ء دُسیچ ات ء ہے لوگ ء
واہند۔

”من بس انجوایشاں چارگ۔۔۔“ آئی ء نہ زانت کہ دگہ جی بگوشیت، گپ ء دگہ نیمگے تریناں
آئی ء گُشت، ”دُشمے لوگ گندگ ء سک لُهن ء قدیمنے زانگ دنت۔“
”آہو، اے یک زمانگے ما یک دگہ کہولے ء کر ء بہا زرتگ ات۔“
”ادادگہ کس نیست؟“

”انان، بس من ء اے لوگ ء دیوار کہ ہاموشیں چماں من ء چار انت۔“
آزابول ء چمانی جُہلی ء ء دل ء گُشتے دگہ ہم گپ آست ات بلے آئی ء دگہ ہیچ نہ گُشت، گُشتے
چیزے آئی ء چہ تہ ء گمرینگ ء ات، چو کہ آئی ء دیم ء تا سرات ہاموشیں بلوت ء وتہ گپ جنگ ء
انتت، بلے پدا ہم آئی ء دگہ ہیچ گپ رُبان ء نہ یا ورت۔

اینا ہائیم ء سیمی ء چارمی روچ آئی ء انچیں جا ہے ء شوہاز ء گوازینت انت کہ دُنیا ء تہ ء بنی آدم ء
مزنین ساچشتے (تخیلیتے) زانگ بیت۔ یک انچیں جا ہے کہ مردم ء آئی ء استیں و ہد ء آویکیں
و ہد ء چہ دیر، گو سنگلیں روچانی تہ ء بارت، زند ء ہما کستریں ء و شترین دور ء تہ ء بارت کہ و ہد ء
حاکانی تہ ء باز پیسر گار بیتگ، بہ گندے اوداسر بنیک ء گول مردم یک برے پدا وتی کسانى ء
وتی چمانی دیم ء گندیت۔

آہما سبزیں میدان ء تہ ء، آپی جوہ ء کنارگ ء در چکے ء سارتیں منہ ء نشنگ ات، گوات ء لہم لہم ء
کُشگ ء گول در چک ء ٹال سمران بیت انت ء لہتیں ہلکد ار رنگیں ہشکلیں تاک سبریں کا ہانی تہ ء
رتک انت لہتیں آپ ء تہ ء کا گدی یڈار ء پیم ء تر پل بیان بیت انت، چو بنی آدم ء زند ء پیم ء کہ

لہتیں چیز بنیئت بلے بیچ ڈس یلہ نہ دینت بلے لہتیں و ہدء دور چو ہما تز پلس تاک ء پیم ء دائم گیر
کاینٹ۔ ڈزنی لینڈ ہم پہ آئی ء دائم گیر آویکس جا ہے ات۔

ہے درچک ء چیر ء ننداں ء وتی دست ء قلم ء رود پتر ء سر ء ٹرینان آئی ء نبشتہ کت،

”آچو یک دگے ء پیمیں جا ہے ات، اودا ہزارانی کساس ء مردم، ہر یک عمر، زبان ء نسل ء دیم ء
روان اتنت، دگ ء دیم پہ دیم دو ہیں نیمگاں مزن مزنیں دکان اتنت ء دیم پہ دیم چہ دیر ء یک
گولیں جا ہے ء زرد ہیں ناسی یں آسنی جتے (مجسمہ) پڈرات، اے ہما تخلیق کار روالٹ ڈزنی ء
آئی ء او لی تخلیق میکی ماؤس ء بت (مجسمہ) ات۔ گھنت کہ 1955 ء سال ء آئی ء ڈزنی لینڈ
جوڑ گتگ، بلے ایشی ء چہ ہم باز سال ساری اے کارٹون جوڑ گتگ ات کہ تاں مرچگیں روچ ء
ڈنیاء ہر د مگ ء گونڈ و چار آنتے۔“

آئی ء قلم اوشات ء جیڑ ات ءے کہ مرچیک ء چہ پنجاہ ء ہفت سال پیش آہاں چشیں جاہ جوڑ
گتگ۔ چو کہ بنی آدم ہدام چہ وتی پُشت ء پڈانی چماں دگہ چیزاں چاریت، ایشی ء تہ ء منال ء
میاریست ات کہ آانگت چیچو کرن پُشت ء ات بلے ہر و ہد ء پیم ء آوت ء ملامت کناں وت ء
تو نہیں چماں چارگ ء ات ء جیڑگ ء ات کہ آجاہ ء ہر یک چیزے آئی ء شگانیکیں ٹیلگلاں
چاریت کہ آئی ء انگت پہ وت ء بیچ نہ گتگ، تخلیق انگت دیریں جبرے ات بلے دنیگت آئی ء
ہلک ء بُنکی انسانی حق، دو و ہد ء نان ء آسیدگیں زہد چوارزانیں گپے نہ ات، اود ء درتگ پُچی،
از مندی ء شُدگی ہلاس نہ ات۔ اودے وشیانی گندگ ء ہلکیں آئی ء ہلک ء کچلیں راستی آئی ء
ذہن ء زریماں گدینگ ء ات بلے ء بیت کنت اے آئی ء نہ زانتکاری ات کہ چہ بازیں جیڑہاں
بلے سما بیان پہ وتی ہلک ء وشیں آکبت ء و اباں گندگ ء ات ء آئی ء دل ء جذبگے چست بیان
ات، چیزے کنگ ء۔۔۔ پدا جیڑات ءے ”وتی جند ء ہلک ء گوں بڑگی ء یلہ دیان، پہ وشیاں
پر چا مردم دگہ ڈیہاں در کاینٹ؟ اے وت غرضی یے نہ انت؟ پر چا وتی جاہ ء دُہر ء ڈکالیں
گردشاں چہ کٹگ ء کسانیں کوشستے کنگ ء دست نہ گرانٹ ء دل نہ کشیت؟ چو کہ پُرتشگیں

تاسے ء مردم چہ لوگ ء دیر دوردنت کہ ہیج ء کار ء نیت، ہے پیم ء وتی ہلک ء بڑگی ء دیر کنگ ء جاہ ء ہلک ء جند ء چہ وت ء مردم چہ پیم ء دیر کنت کنت؟ اے چوں ارزان بیت کنت؟ ء یک بدلی یے آرگ زانا نچیں نہ بیوکیں کارے۔۔۔؟“

آئی ء جند ء کر ء اے جستانی ہیج پسونیست ات، چونوک بالیں شانٹے یے پیم ء آچہ آزمان ء زمین ء جُہلا نکیاں چارگ لوٹگ ء ات، ء وتی ناسر پدی ء چہ جتاہیں لیکہاں داران ات۔ بیت کنت آئی ء گمان ردا تننت بلے بیت کنت اے گپ راست ات کہ اے دُنیا آدینکے، اداہر کس دومی ء تہ ء وتی عکس ء شو ہازگ ء جہد ء کنت بلے اگاں آوتی عکس ء مہ گندیت گڑا آئی ء توریت ء دلے چہہال جنت۔ بیت کنت کہ اے سر جمیں سپر ء و ہد و ہد ء سر ء آچہ انچیں دوراں گوستگت ات۔

آتاں و ہدے ء بے تواریت، بلے گوات ء چو گور مے ء پیم ء چست بینیگ ء پدا درچک ء تا کانی سُرگ ء آئی ء دل گوش وتی نیمگ ء گور جت۔ یک برے پدا آئی ء ذہن ڈزنی لینڈ ء نیمگ ء شت۔ ہما و ہدے گیر آران آئی ء نیس ات، ”ماچہ والٹ ڈزنی ء آسنی مجسمہ ء کے دیم ء شتگ ات ایں، اودایک گلابی رنگ ء بزرزیں ماڑی کہ کے باز مسیتے ء پیم ء ہم گندگ آہگ ء ات، پدانیلیں رنگ ء ٹسکیں گمبہ کہ ہمیشانی چیر ء تلاہ رنگیں آسنی چیزے پتا تگ ات۔ ہر یک گمبہ دے ء سر ء سے سمری بیر کے میک ات، اے محل چو عہدگیں جرمنی ء قلاتانی Castle پیم ء

ات ء ایشی نام ”وابیں حور ء محل“ (The Sleeping Beauty Castle) ات، من سر پد بیتاں کہ شنے مُرید ء حانی یادگہ بلوچی گیدی قصہہانی پیم ء آہانی گور ء ہم بلکیں ہے پیمیں بازیں گیدی قصہہ بیتگ ات کہ آہاں ہمیشان ء پہ دائم زندگ کنگ ء ہاتر ء اول و آہان ء نبشتہ کتگ، پدا آہانی کارٹون جوڑ کتگ ء پدا ڈزنی لینڈ ء وڑیں جاہے جوڑ کتگ کہ قصہہانی دُنیا ہے ات، انسان ء ذہن ء یک غیر حقیقی دُنیا ہے۔۔۔ ڈزنی لینڈ ء پارک ہفت بہرانی تہ ء ات، ء FantasyLand ہمیشاں چہ یکے ات کہ ادا ڈزنی ء دراہیں کلاسی کردار ء آہانی داستان زندگ اتنت، آہانی لوگ ء محل، مردم کہ ہماہانی پیمیں پوشاک گور ء اتے دراہ اودا گندگ بیتگ اتنت۔

نی نیم روج ۽ وہد سر بیٹنگ ات ۽ تہد ہم گیش بیان ات، اے وہد ۽ ما Tomorrow's Land ۽ بہر ۽ اوشتا تگ ات این کہ اودا ہر یک چیزے چونو کی (Modern) ۽ باندا ت (Future) ۽ نیمگ ۽ اشارگ کنان ات۔ یک انچیں جا ہے ات کہ اودا تہاری ۽ ابیددگہ ہیج نیست ات بلے اناگت ادا اوشان انچوسما بیت کہ مردم آزمان ۽ چہ ہم ہرز تر روان انت، ابرم ۽ کلکشانا نی تہ ۽ انچو تہندی ۽ سر ۽ روان انت کہ بنی آدم وت پوہ نہ بیت کہ دراہ جی پیم ۽ ہنیک ۽ انت۔ چہ اے جاہ ۽ در آیک ۽ گوں، ماساز ۽ تواری تہ ۽ مزنیں گیشی یے مار ات ۽ مہلوک ہم یک جا ہے مچ بیان ات، چو دیر سریں دگے ۽ اے دیم ۽ آدم ۽ دراہ اوشتاں بیت انت، ہر یکے دیر چاران ات، بلے دگ انگت ہالیک ات، چو کہ عہدیں دوراں مہلوک ۽ بادشاہ ۽ میرانی ہا ترا دگ ہالیک یلہ داتگ انت ۽ یک کر اوشتاں آہان ۽ چار اتگ، سرجم ۽ ہے پیم ہنیک ۽ ات، نی سازانی تواری نزدیک ۽ چہ آیک ۽ لگ ات، ہے وہد ۽ ڈزنی ۽ کارٹونی کردار ہے دگ ۽ سر ۽ سیٹ ۽ کپ کنان ۽ لہتیں ٹیکنالوٹی کارمرز کنوکیں عجیبیں سوار یانی تہ ۽ روان انت۔۔۔ ہر یک کردارے ۽ ہمرانی ۽ ساز بدل بیان ات، اے ڈزنی لینڈ ۽ ر بیدگی پریڈ ات۔۔۔ اے جاہ انچش ات کہ ادا بنی آدم وتی سرجمیں بے تاہیری، پاباراں ۽ استیں وہد ۽ شموشتیت ۽ وتی کسانیا ۽ حیالانی دُنیا ۽ زندگ کنت، ماہم بلکیں پوہدے ۽ وتی راستی شموشت ۽ وت ۽ ہے مہلوک ۽ بہر زانت کہ چہ منی راستی ۽ باز دیر انت، آہان ۽ حق است ات کہ آگل بہ بنت، پر چا کہ آہاں پوہت ۽ را ہے شوہاز اتگ، یک انچیں کشکے باز ساری شوہاز اتگ کہ آہاں ۽ دُنیا تہ ۽ زور آوریں را بے جوڑ کتگ اتے، بلے من۔۔۔ منی وجود انگت دیر ات، باز دیر چہ آراہ ۽، چہ آدگ ۽ کشک ۽۔۔۔ پریڈ ہلاس بیت، مردم پدا شنگ ۽ شانگ بیت انت، بلے من ہما جاہ ۽ اوشتاں ۽ یک برے پدا وت ۽ وتی وجود ۽ بے وس مارگ ۽ اتاں، اناگت من ہما زالبول مارگریٹ ۽ تراگلاں کپتاں ۽ باریں جی پیم ۽ مسس پنکسٹن ۽ راجست گت، ”شما شتر ترزانے سیمی دُنیا ۽ ڈیہانی جیڑا ہاں، شما بازیں جاہاں کار کتگ، تزیٹگ نے ہم، شمنے پیم ۽ مارگریٹ ہم یک زور

آوریں راجے ء واہند انت، انصاف، آسیدگیں زند، وشی، لوگ ء جاگہ آئی ء گورء دراہ آست، آ کیلی فورنیا ء وڑیں جاہے ء نشنگ کہ ادا دُنیا ء سیر تریں مردم نشنگ انت گڑا آئی ء چمانی تہ ء پرچا من بے و س یے، تہناتی یے، بڑگی یے دیستگ، آئی ء ہاموشیں چہال پرچا آئی ء درد ء پاہاراں گول من درشانگ ء انتنت۔۔۔ چی سبب انت کہ آئی ء وڑیں سیریں زالبولے چولے وس بہ بیت۔۔۔ مس پنکسٹن پہ سہتے بے توار بیت، پدااے گپ ء جاہ ء گشت ءے کہ آسک دم بڑتگ ء نی دیم ء شت نہ کنت۔ ہمے سہت ء من ء ہما چینی گوٹڈ وویل چیرانی جاہ ء پہ آئی ء یک ویل چسیرے آورت۔

نی مادیم ء روان ات ایس Adventure Land ء نیمگ ء، مس پنکسٹن ء ویل چسیر ء ما تیلانک دیان اتاں۔ اے جاہ ء سر بنیگ ء گول انچوسما بنیگ ء ات کہ ما افریقہ ء جنگلے ء گردگ ء ایس ء پدا ادا اوشتا تگیں یدارے ء مارا یک مردمی جوڑ کتگیں (Artificial) کسانگیں کورے ء دومی نیمگ ء بُرت، یک برے پدا من ویل چسیر ء تیلانک دیان انتنت، روج ہم بُڈگی ات ء ماچہ اڈونچر لینڈ ہم دیر دراتلگ ات ایس۔ اے ڈزنی لینڈ ء دگہ بہرے ات کہ دیر ء چہ ”وابیں حور ء محل“ گندگ بوہگان ء ات ء دومی نیمگ ء مزیں تالابے۔ ماہے جاہ ء تالاب ء دیم جاہے نشت ایس ء آزمان ء جتاہیں رنگاں چاران بیت ایس کہ تالاب ء تہ ء چو آدینک ء پیم ء گندگ بوہگان ء انتنت۔

”تومن ء جُستے کُتگ ات۔۔۔“ انا گت مس پنکسٹن ء گشت کہ تالاب ء دیم ء، ویل چسیر ء سر ء نشنگ ات۔

”ہے کہ مارگریٹ ء باروا؟“ من جُست کُت۔
 ”آہو۔“

”باریں پرچا مرچی اے جاہ ء وشیانی گندگ ء من وت ء پہ اے جُست ء داشت نہ کُت کہ پرچا مارگریٹ چولے وس ء واک گندگ کئیت۔“

”اے جُست ء ہر کس کنت۔“

”گڑا سبب چی انت۔۔۔“

”غم ء بزیں سا ہگ ء مارگریٹ چاریں نیگاں انگیر کُتگ، آوتی زند ء گڈی روچاں حساب ء انت۔۔۔“

ہے وہد ء آزمان ء پیم ء منی چمانی دیم ء تہاری یے مانشان ات، اے گپ ء پھ من دگہ جُستے ء در بوتک انت۔ منی جُست ء پیش مس پنکسٹن ء گُشت، ”مارگریٹ کینسر ء گڈسری اسٹیج ء سر انت، آئی ء کر ء و ہد کم ء اُمیت ہلا س انت۔“ آئی ء منی نیمگ ء چاران گُشت، ”توزان ءے، ہما مردم ء کہ زند ء گوں مہر بہ بیت ء ہمانی ء کہ انگت وتی و ابان ء راست بنیگ ء نہ دیستگ، پہ آئی ء اے راستی ء منگ تا سے زہر گلا گ ء کم نہ انت کہ آچہ اے دُنیا ء مستریں نعمت ”زند“ ء چہ زیت زہر پیگی انت۔“

”اے پہ کس ء ارز نیں گپے نہ انت۔۔۔“

ما ہے گپ ء ات ایں کہ یک برے پدا ڈزنی ء سازانی تو ارگیش بیان ات، آزمان سرجم ء تہار ء مَح ات بلے یک پہ یک ء ڈزنی لینڈ ء ماڑی، دگ، دکان ء شیکو ء ہفتیں بہر گوں رنگ رنگیں بتیاں رُژناں بیان بیت انت، ما انگت ہے تالاب ء سُنٹ ء اوشتاگ ات ایں، نی ہے دراہیں بیتیانی رُژن آپ ء تہ ء سمران گندگ آہگ ء ات، دگہ بازیں مردم ہے نیمگ ء آہگ ء لگ ات انت، چہ دیر ء آپ ء تہ ء چیزے سمران ات، اے یک مزنیں دو منزلی لانچے ات کہ نی مئے دیم پہ دیم ء چہ گوزان ات، اے لانچ ء رامریکہ ء مزن نامیں نیشہ کار ”Mark Twian“ ء نام دیگ بیتگ ات، یک نیمگے مردمانی شور ء شار، دومی نیمگ ء ساز ء توار ء پدا ہے لانچ چہ ڈزنی کارٹونانی کرداراں چکارنی مئے دیم ات، ایشانی تہ ء سینڈریلا، ایریل، جیسمین ء اللہ دین، جینی، میکی ء دگہ بازیں ہوار ات، منی چم پہ سہتے ہے آپ ء سُنٹ ء اوشتاگیں رَر دپٹیں کسانکیں گونڈواں کپتاں کہ آچی پیم ء اے لانچ ء دراہیں کارٹونی کردار آہانی

آیوکیں وہدء آچی اُمیت بداربت، بلے پدا گوں یک اُمیتے ء آنوکیں راہانی سرء رواں وتی
 شوہازء دیم ء براں بیت ء اے روج ء آئی ء انچوسا بنیک ء ات کہ اے گوستگیں وہد آئی ء زندء
 یک سالے نہ بلکیں سالے ء تہ ء یک جتاہیں زندے ات۔

سہتے پیش آوتی مہمانداریں مات ء گوں گپ ء ات، بلے نی آچہ آئی ء، آئی ء کہول ء، آئی ء شہر ء
 ڈیہہ ء انچودیر روگا ات کہ پہ آئی ء اے اندازگ جنگ ہم گراں ات کہ آپدا کدی آلوگ ء آشہر ء
 کدی روت، ء پدا آمدماں کدی ہم گندیت۔ بالی گراب ء دریگ ء دپ ء بند کناں، چمّاں
 بنگ ء سرء دریگ ء سرء ایر کناں، آترانگاں کپت ہے روج ء گپانی کہ آئی ء گوں وتی
 مہمانداریں مات ء گتنگ ات انت۔ بالی پٹ ء ودار جاہ ء نیندان، گوستگیں سال ء بابت ء
 جیڑاں آئی ء وتی مہمانداریں مات ء چاراں گشتنگ ات،

”تاں اے روج ء ساری منی پکر ء جُہلانکی بس ہمیش بیتگ کہ دُنیا ء سرجمیں راستی منی زندء بہر
 انت، ء دگہ بچ راستی نیست۔۔۔ بلے مرچی من جیڑاں بہ گندے منی گمان رد بیتگ۔ منی
 راستیاں ابید دُنیا ء تہ ء دگہ راستی، دگہ حقیقت ء دگہ لیکہ آست ء چو کہ من وتی راستیانی، وتی
 منیتگیں حقیقتیانی ء وتی داشنگیں لیکہانی ہلاپ ء سگ ات نہ کناں، ہے پیم ء اے پہ دگر اں ہم
 او پار ء ڈن ء گپے۔۔۔“

”دُنیا ء ہزاراں راستیاں چہ بلکیں یکے ہمیش انت۔ ہمیش دُنیا ء ارواح ء ڈولدار ی انت ء بیت
 کنت پہ بنی آدم ء زندء تیلانک دینگ ء مقصداں چہ یکے۔“ آئی ء مہمانداریں مات ء مردمان ء
 یک پہ یک پادا آگ ء کاوسنٹر ء نینگ ء روان چاران ء گشت۔

”ء اگاں من ادامہ بیتکیں گڑا زندء بازیں حقیقتاں چہ زبہراتاں۔“

”بلے مرچی تو پدا ہما جاہ ء اوشتا تگ ء کہ تو اے سپر ء بندات ء اوشتا تگ اتے، دُنیا ء پابار وتی
 جاہ ء بلے زند ہم یک حقیقتے، توزانت نہ کن ء کہ داں اے زند آست اے ترادگہ کجام کجام
 جاہاں بارت ء تئی آستیں دُنیا ء ء وابانی دُنیا ء دگہ چچو پراہ تر کناں کنت۔۔۔“

اے گپ ء اشکنگ ء گوں آئی ء ہما پیر زال ء آئی جبریات اُتک اُتک کہ ہفت ماہ ساری آئی ء
 واشکلٹن ء شہر ”والا والا“ ء دیستگ اُت۔ آیک انجیں و ہدے اُت کہ آوتی ہلک ء ء زرد ء راستی ء
 چہ دیر تچک لونگ ء اُت، بلے نی آسر پد بیان اُت کہ پر چا ہما پیر زال ء چوگشتگ اُت کہ آوتی
 راہ ء و ت در بہ گنج ایت، و ت بہ شو بازیت ء و ت بہ زانت۔۔۔

”پر چا کہ راستی ء چیر دنیگ بنی آدم ء زرد ء ارواہ ء مرگ اُت۔۔۔ دومی نیام ء زند ہے راستی،
 بے تاہیری ء پابارانی دیم پہ دیم ہنیگ ء نام اُت، ایشانی مقابلہ ء نام اُت، یک جستجو ہے ء نام
 اُت، یک بے درویریں مقصدے (Cause) ء نام اُت ء بلکیں یک شو بازے ء نام
 اُت۔۔۔ ء دُنیا۔۔۔ یک سپرے، والے، واہشتے۔۔۔ ادا ہزار براں بنی آدم و ت ء بے وس
 ء واک لیکیت، ادا ہزار براں لواریں گوات ء برتگلیں حا کانی تہ ء پادشپاد گردگ ہم کپیت، بلے
 بیت کنت ہے گرانی پہ بنی آدم ء جہد ء راہاں تیج بہ کنت ء ہے جہد دگہ ہزار نوکیں در ء دگہ ہزار
 possibilities۔۔۔“ اے گپاں جیڑگ ء پد، چٹاں تیج کناں آئی ء پدا و ت ء بالی گراب ء
 تہ ء دیست بلے نی آئی ء و اباں چہ چکاریں چمانی تہ ء ماہ در پشے و دی بیان اُت ء لُنطانی سر ء دلم
 کنوکیں چکندے۔۔۔

گڈسری بہر

روچ ہڈگ ء آت، آزمان تہار، چوبزیں نیل ء جموہیں رنگاں تڑان آت، استال کسانگیں
درپشناکیں ٹک ء ودی بیان اتنت۔ کوش ء ہاموشی منی گوشاں ہلوت کنان، من ء پادکنگ ء
آت۔ منی وایں چم کہ تیج بیت آنت، من پدا ہما کہیر ء چیر ء نشنگ ء ہما میدی ء کوہ ء دیم پہ دیم
اتان، تیاب ء گورمانی پُروشگ ء توار انگت منی گوشاں کپگ ء آت۔۔۔ یک نوک بالیں
پاتوے ء پیم ء سہتے ء واب ء یک دگہ زرے ء سپرے سرکشنگ آت، بلے گڈسرے پداوتی نہ گنگ ء
سرے اوشات، وتی زرد ء آینک ء دیم پہ دیم بیان، پہ دگہ نوکیں بالے ء سرگران آت۔۔۔

